XXXII. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1976. MÁRCIUS 18.

Ludas Matyi

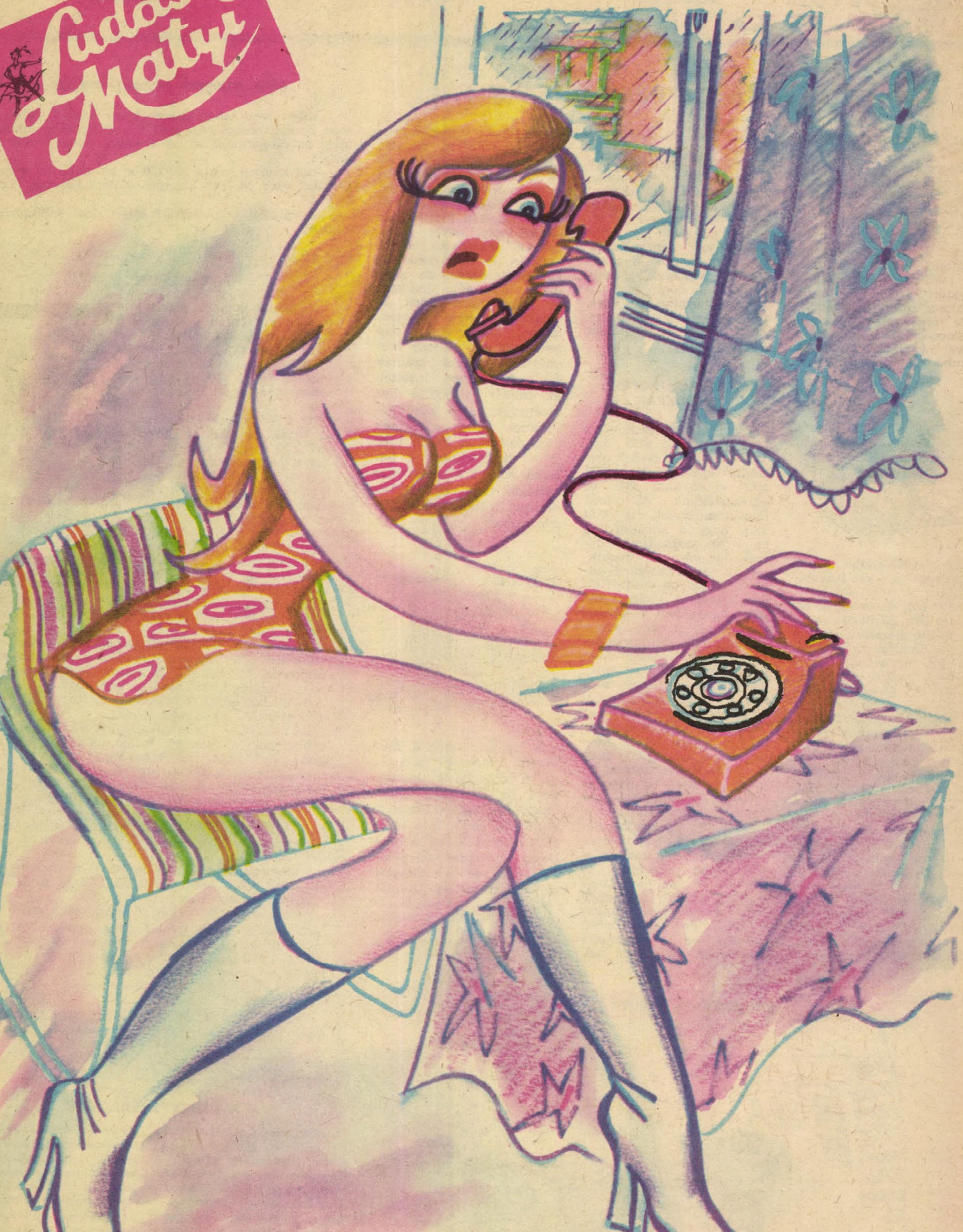

Erdei Sándor rajza

SZÁZÉVES A TELEFON

— Én is szívesen gratulálnék a postának, de sohasem kapok vonalat…

(Revünk a 8—9. oldalon)

KEDVES LUDAS!

PESTI UTCÁK, PESTI UTCÁK...

HOL A BIMBÓ ÚT VÉGE?

Megmondom. Az Endrődi Sándor utca folytatásában. Tessék följegyezni a noteszba, a fontos tudnivalók közé, talán még jól fog jönni. Van arra néhány ház, meg újak is épültek. Sosem lehet tudni, melyikben lesz dolguk egyszer.

Akkor aztán úgy tetszenek járni, mint tíz közül kilencen, akik furcsa logikával végigfurikáznak a Bimbó úton, gondolva, hogy előbb-utóbb csak odaérnek a kétszázvalahányba.

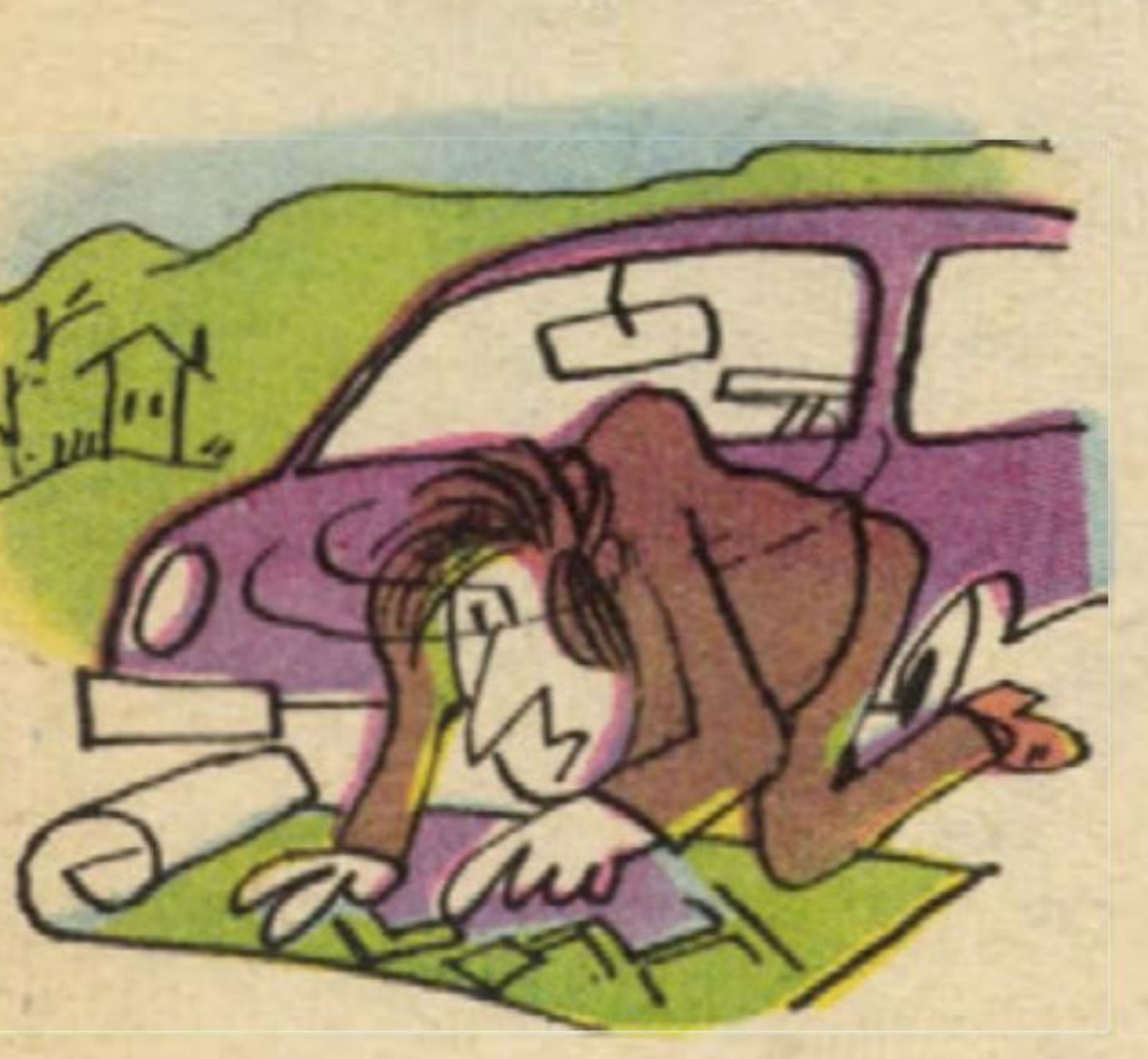

Igen ám, de az egyik oldalon 192, a másikon 179 az utolsó házszám, és aztán... Bozótos domboldal. Ha jól megnézik, kicsiny ösvényt ugyan találnak rajta, de háznak nyoma sincs.

Téblábol hát a messziről jött, mígnem a rendszerint néptelen környéken előkerül a helybeli viszonyokat ismerő jótét lélek, aki elmagyarázza, hogyan kell megkerülni a hegyecskét. Talán — ha jól tájékozott — a rejtély okát is elmeséli: Vagy fél századdal ezelőtt egy vonallal jelölték ki ezt az utat. A megépítésénél azonban a hegyen át vezető kb. 200 méter nem készült el akkor, és azóta is mindig közbejött valami (háború, meg ez-az).

Vagy hat-hét éve szóltam én már erről a problémáról (hasonlóképp a sajtóban), és javasoltam, hogy miként az alkalmi útelzárásoknál, egy sarokkal előbb állítsanak fel eligazító táblát.

A II. ker. Tanács azonban nem reagált a tanácsomra. Valószínűleg úgy gondolták, hogy arra a tíz-húsz-harminc évre, amíg elkészül ez az útszakasz, nem érdemes táblát csináltatni.

S. L.

SZÁZSZORSZÉPEK ÉS FŰZFÁK

A negyvenes években a 14 kis telekből álló földutcánkban még csak 3 családiház épült fel, de mivel már villanyunk, víz- és gázvezetékünk, sőt még magáncsatornánk is volt már, hogy a körülményes helyrajzi számoktól megszabaduljunk, az utcánknak is nevet akartunk adni. A szabályok szerint három nevet javasolhattunk. Két szomszédom hangzatos történelmi nevekkel kísérletezett, szerénységem, nyúlfarknyi utcánk sivár körülményei folytán, hogy valami szép is legyen benne, a Százszorszép nevet javasoltam. A Közmunka Tanács ezt fogadta el. Hogy milyen sikere lett e névnek, az is bizonyítja, hogy a Térképészeti Intézet is méltónak ítélte a nyomdafestékre legközelebbi budapesti térképén.

Ez a név az utca két végén, karcsú betonoszlopokon, évtizedekig fennen és hivalkodón ingerelte és provokálta az arrajárók humorérzékét, különösen ősszel és tavasszal, amikor a víz- és sártengerben ügyesen és alkalmatosan elhelyezett tégla- és kődarabokon gyakorolták egyensúlyozási és ugrálási képességeiket. Sajnos, az élcelődök között mániákus fotóamatőrök is akadtak, akik a víztükör kellős közepén büszkén kiálló és a Százszorszép nevet öntudatosan reklámozó betonoszlopot is lefényképezték és felvételeiket nem átallották különféle hatósági és egyéb szerveknek is megküldeni. Nem is hatástalanul, mert egyik nap (ennek is már néhány éve) hatósági emberek szálltak ki a helyszínre, levették az immár hírhedtté lett utcanevet és a körülményeknek és a helyzetnek megfelelőbb, a Fűzfő utca nevet függesztették a helyére. Ki merné ezek után kétségbe vonni, hogy a Tanácsnak nincs kellő humorérzéke?

A magam részéről még inkább méltányolnám a gyors és hathatós intézkedést, ha legalább ugyanakkor egy csomó fűzfát is elültettek volna és a helyzethez, meg az új névhez illően egy nádast telepítettek volna ide — a Thököly út, Amerikai út, Újvidék tér, óvodák, bölcsődék és iskolák közvetlen közelébe.

Dr. Bíró Lajos Pál
Bp. XIV., Fűzfő u. 5.

Az olvasó megkérdezi...

... miért nem lehet táskaírógépet kapni? Talán azért, mert nem közszükségleti cikk? A számítógép inkább az? Mert abból garmadával lehet kapni! Írógép miért nincs sehol?

... hol lehetne kapni 380/220-as háromfázisú mérőórát? (Választ vár: Molnár Lajosné 2518 Leányvár, Erzsébet út 78.)

... hova tűnt a fotósarok? Miért nem kapható a boltokban?

CSELES LIFT

Az Aradi utca 22. számú házban a felvonó gyakran felmondja a szolgálatot. A földszinten lakók még belenyugodnának a „sorscsapásba”, de az ötödik emeletiek már joggal háborognak.

Ez a lift ravasz cselekre is képes. Rendszerint addig működik, míg a szerelők a helyszínen tartózkodnak. Ha a szakemberek kiteszik a lábukat az épületből, a felvonó megmakacsolja magát és nem von tovább. Horgonyt vet a liftaknában, mint egy hajó a parton. Némán tűri, hogy a magasabb emeleten lakók önmagukat vonszolják fel a lépcsőkön.

Ám, hogy a hegymászás mégse legyen unalmas, a VI. kerületi IKV értesítését olvashatjuk a lépcsőház emeleti beugróiban.

„Kedves Lakótársak! Kivizsgálásunk során megállapítást nyert, hogy a felvonó használt állapotára tekintettel fokozottabb karbantartást igényel, melyre a vonatkozó intézkedést megtettük.

A felvonó teljes felújítását nem tervezzük, mivel a lakóépület lebontásra kerül.”

De mikor? — kérdezzük, együtt a lakókkal. A továbbiakban a pénzügyi viták elkerülésére, a következőkről tájékoztat a szöveg:

„A felvonó használati díjára vonatkozóan közöljük, hogy a fennálló rendelet értelmében:

ha a személyfelvonó valamely hónapban egész hónapon át nem működik, havi használati díjat nem kell fizetni. Ha az üzemszüneti napok száma a 15 napot meghaladja, a havi használati díj felét kell megfizetni.”

Tudomásul véve a fentieket, megnyugodhatunk. Ha rossz a lift, nem kell fizetni. Senki se dobja ki a pénzét az ablakon.

Ám a lakók egészségét ki fogja megfizetni?

A szemétszállítás is akadozik a házban. Ha nem működik a felvonó, a szemetet nem tudják a kukákba lehordani. A földszinten csordultig tömött kukák sorakoznak, s előfordul, hogy péntektől hétfőig ott illatoznak. A lakók már előre félnek: mi lesz a nyáron?

Mi nem tudjuk, de talán a ház gazdája, a VI. kerületi IKV tudja. Kérjük, írja meg nekünk!

(f. i.)

ISMÉT KIVÁGTAK NÉHÁNY FÁT

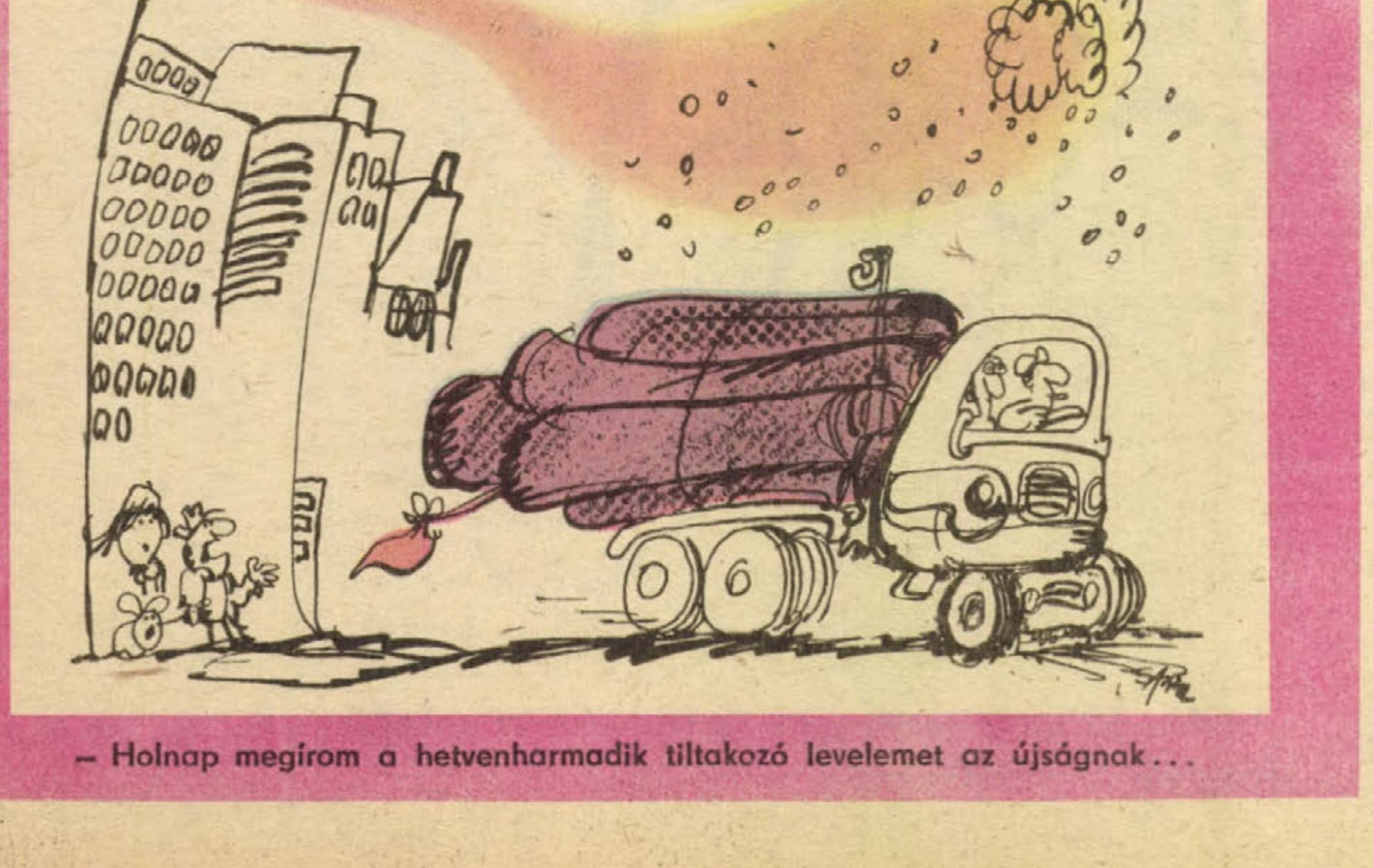

– Holnap megírom a hetvenharmadik tiltakozó levelemet az újságnak...

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Nyári panasz — télen” címmel megjelent közleményre az alábbi tájékoztatást adom:

Az olvasó levelében foglaltak teljes mértékben megfelelnek a valóságnak. A vizsgálat során, melyet e sajnálatos eset alapján rendeltem el, megállapítást nyert, hogy a levél megválaszolásának elmulasztásáért egyik munkatársam volt a felelős. Magatartásáért — mely súlyosan érinti hivatalunk azon törekvését, hogy fővárosunk lakóinak igényét magasabb szinten elégítse ki — a vétkes dolgozót más munkakörbe helyeztük át és fegyelmi felelősségrevonásban részesítettük. A II/a kerületben sajnos sok utca szemétgyűjtő gépeink számára járhatatlan. Ezzel kapcsolatos tájékoztatást a II. kerületi KÖJÁL részére megküldtük. A II/a kerületet ez évben szabványtartályokkal látjuk el és bevezetjük a pormentes szemétgyűjtést.

Merényi Iván
főoszt. vez.
Fővárosi Köztisztasági Hivatal

POSTAUGYEK

Nem, a postának sem egyszerű.

Ausztráliában például annyi levélkézbesítőt harapnak meg a kutyák, hogy a postások indulás előtt mostanában francia parfőmöt permeteznek a bokájukra. A tömény illattól állítólag — a legbarátságtalanabb eb is vonyítva menekül.

Az amerikai postától pedig újabb és újabb emlékbélyegek kiadását követelik.

A michigani Hell (Pokol) városka például az ördög tiszteletére óhajtott volna egy bélyegsorozatot. Egy névtelen chicagói pedig arra kérte a postát, hogy adjon ki bélyegblokkot — az első, fényes nappal elkövetett postarablás emlékére.

START ELŐTT

Dallos Jenő rajza

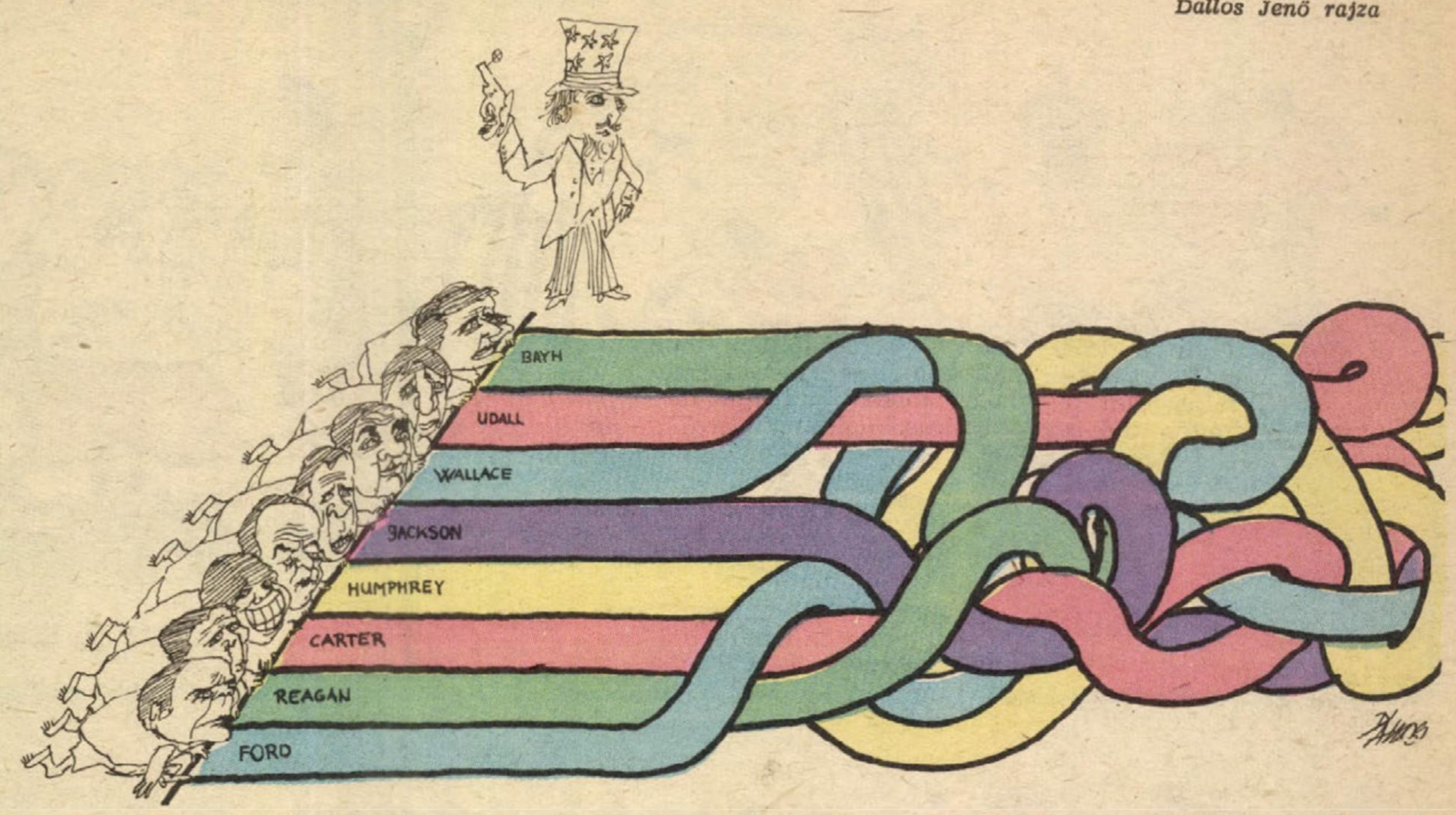

– Kié lesz az elnöki szék?

ÁTOK?!

Bizonyára valami átok ül rajtunk, azért nem tudunk mi semmit befejezni.

Itt van például ez a park, mellettünk. Félévig dolgoztak rajta, valósággal újjávarázsolták. Két labdapályát építettek, homokozókat, csúszókát, mászókát, ping-pong asztalt, fát ültettek és bokrot, padsorokat helyeztek el, az egészet vaskerítéssel vették körül, aztán elvonultak. És feltörve hagyták a betont a sétány egyik szakaszán. Úgy van ma is. Pedig látniuk kellett, hogy azt még rendbe kellene hozni, kicsinység a hatalmas munkához képest. Szerették is volna, valószínűleg. De hát az az átok! Hogy mi semmit ne tudjunk befejezni!

Vagy itt van a szomszédos utca. Ott elektromos kábeleket helyeztek a földbe. Vagy ötven méter hosszan árkot ástak, belefektették a kábeleket, egy sor téglát raktak rájuk, majd vissza a földet és arra egy réteg betont. Már csak pár centi bitument kellett volna húzni az egészre, egy szintre hozni a járda felületével és tökéletes lett volna a munka. Jó pár hónapja ennek, azóta botlanak meg kicsik és nagyok, huppannak az autók is a kereszteződésnél, tisztán tartani sem lehet sem a járdát, sem az úttestet. Vajon szándékosan nem kenték föl azt a kevéske bitument, akiknek föl kellett volna kenniük? Szent meggyőződésem, hogy ők tisztességesen be akarták fejezni a munkájukat, de az átok! Hogy mi semmit se tudjunk befejezni.

A hivatalban, ahol gyakran megfordulok, tavaly valamilyen rejtélyes okból elkezdték beburkolni falécekkel a folyosó két falát. Vontatottan, de mégiscsak csinálták egy darabig. Egészen addig, amíg már csak egy másfél méteres szakasz maradt hátra. Akkor abbahagyták. Miért? Nincs több fa? Nincs több erdő? Táncdalénekesnek ment el minden asztalos? Vagy hadd lássa a hálás utókor, hogy milyen ronda lenne a folyosó csupaszon, faborítás nélkül? Aligha. Ésszerű magyarázat nincs, marad az átok: hogy mi semmit ne tudjunk befejezni!

Mert talán a szellemi termékeknél, könyveknél, filmeknél, színdaraboknál, tévéjátékoknál jobb a helyzet? Azok be vannak fejezve? Épp a minap láttam egy filmet a tévében, egy mai fiatal lányról szólt, aki csak felöltözve tud lefeküdni aludni, farmerben, zokniban, bömbölteti a lemezjátszóját akkor is, amikor apja szívbaj miatt elhalálozik, akkor is, amikor a mamájáról kiderül, hogy akaratlanul embert ölt, hogy hamis diplomával orvoskodik, fiatal szeretőt tart, mire a lány elhívja egy barátnőjét fagylaltozni. Be lehet így egy történetet fejezni? Becsületes dolog ez? Mi? Hogy ez német film volt? Tessék csak elolvasni az alkotók névsorát, egy magyarral kezdődik. Ami azt bizonyítja, hogy nagyon szívós, konok átokkal van dolgunk, még a határokon túl is hát. Hogy mi semmit se tudjunk befejezni.

Kérdem a barátom nagylányától, mi újság a szerelemben, azzal a hosszú laklival jár-e még? Azt mondja, hogy a Ferivel ende, konyec. Kérdem, hogy végleg-e? Azt mondja, hogy legalábbis egyelőre. Egyelőre! Még szakítani sem tudunk rendesen. Még a szívügyeinket sem vagyunk képesek tisztességesen befejezni! Az átok hatására.

Nem, én ebbe nem nyugszom bele! Nem fér bele a világnézetembe, hogy valami rejtélyes átokkal magyarázzam e szomorú jelenségeket. Nem léteznek földöntúli erők, nincs varázslat, bűbájosság, boszorkányság, nem fognak az átkok! Nem, kell legyen tudományos oka mindennek! Ha szükséges, egész hátralevő életemet rászánom, hogy kinyomozzam. Neki is látok nyomban!

Csak előbb ezt a kis írást befe... befe... befe...

Kürti András

KÉSZLETBÖRZE A VÁLLALATOKNÁL

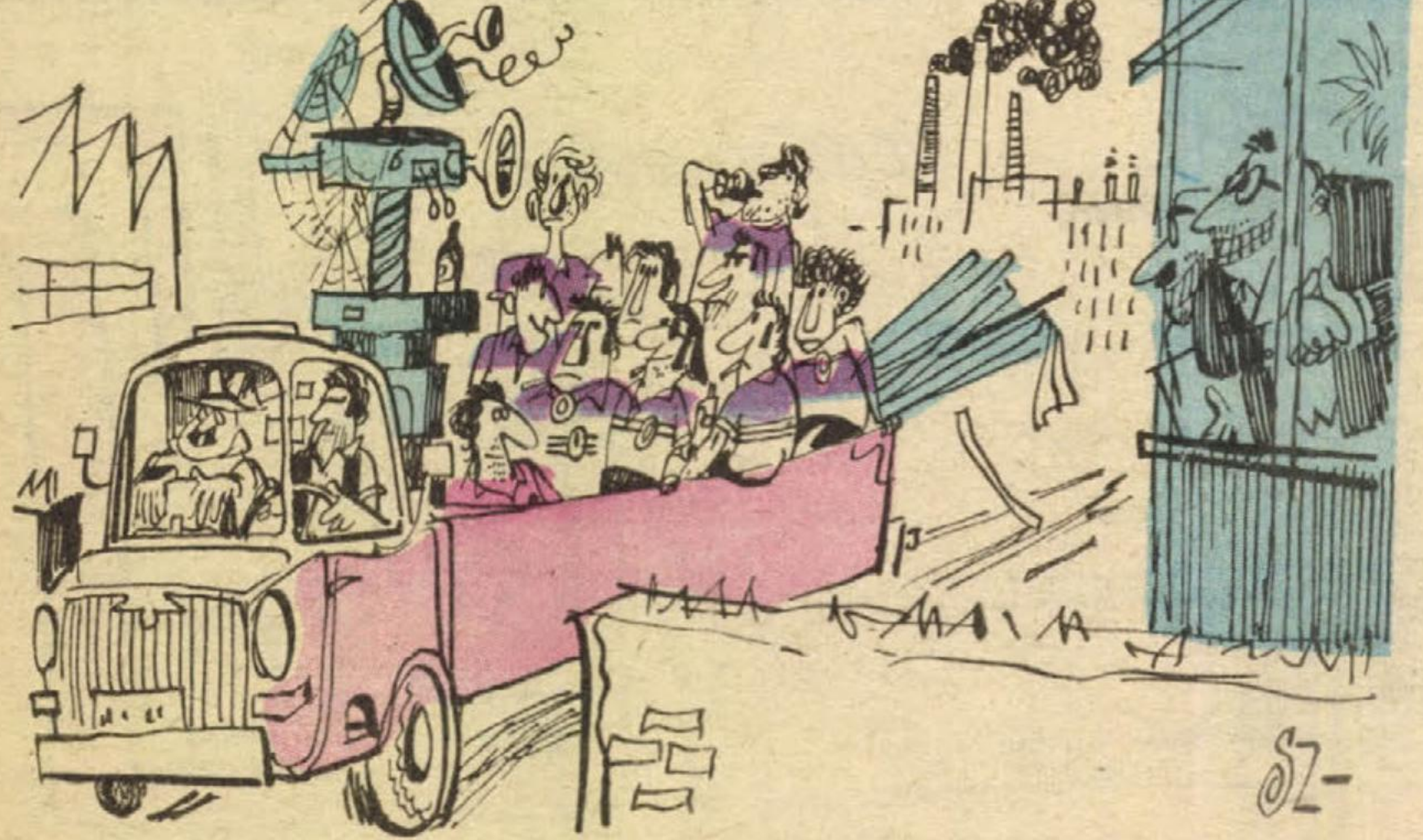

– A legjobban annak örülhetünk, hogy sikerült túladni a gyári futballcsapaton!

TV-NÉZŐ EGÉR

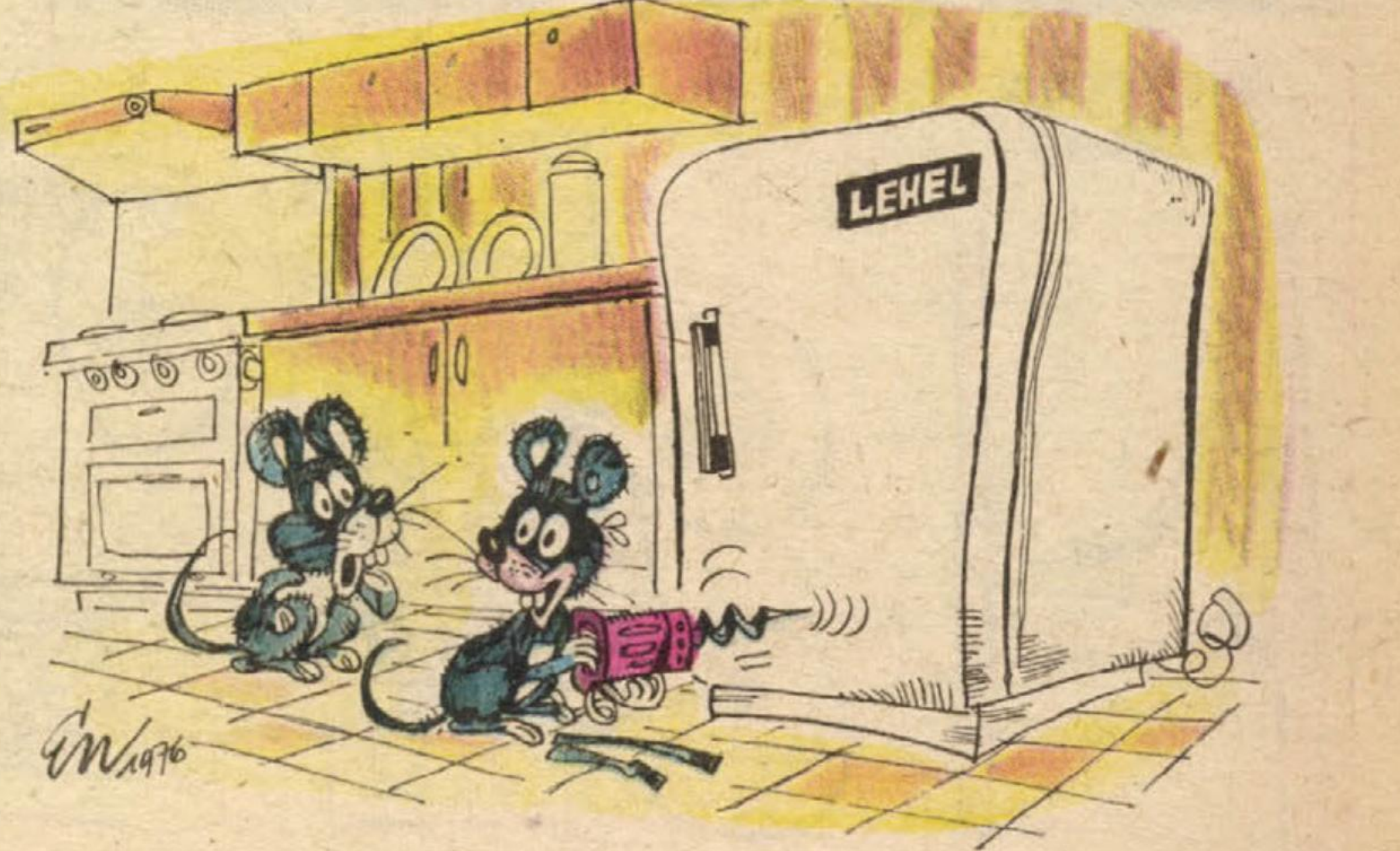

– A krimiben láttam, hogy kell megfúrni egy páncélszekrényt!...

ELKEZDŐDÖTT A FOCISZEZON

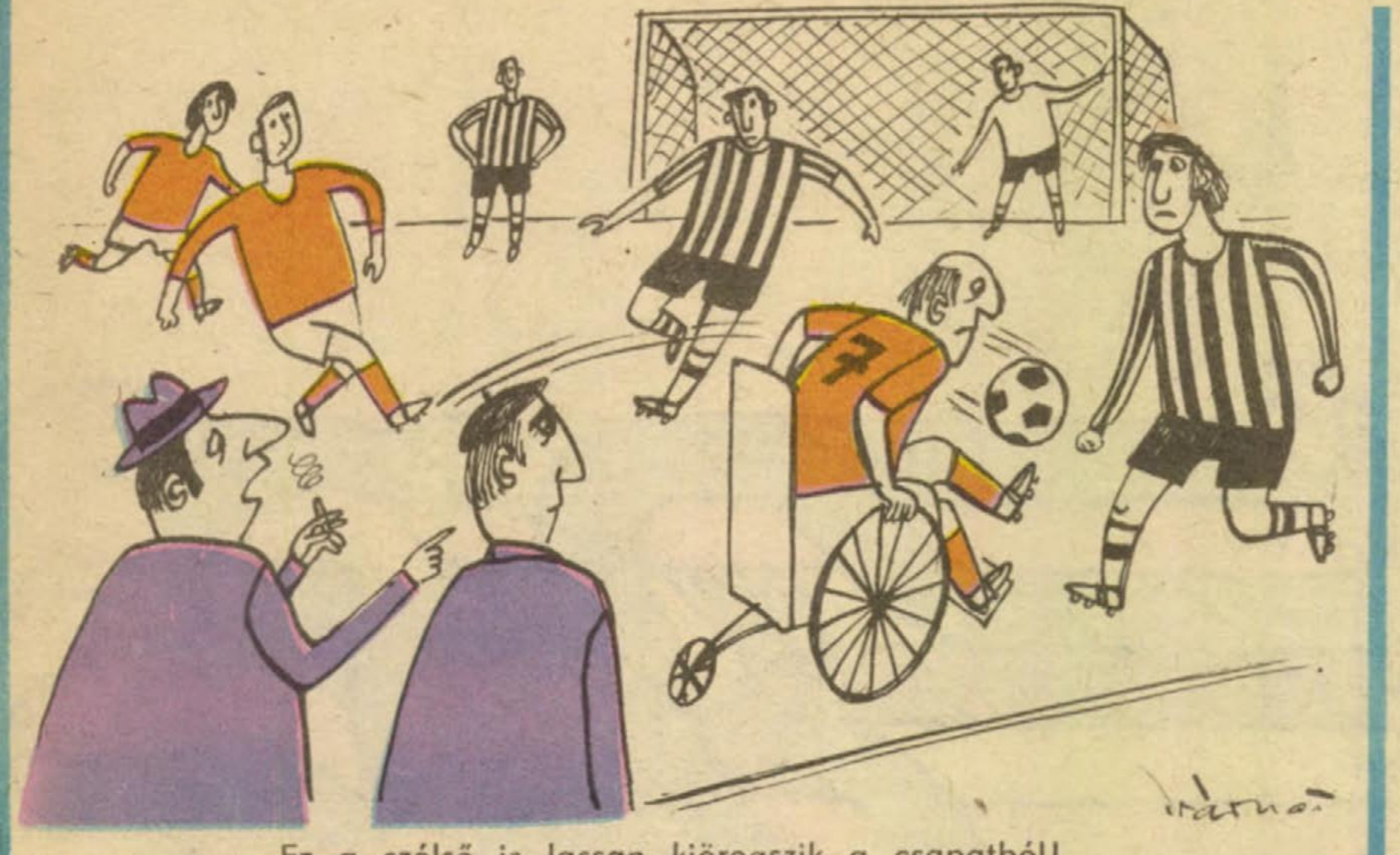

– Ez a szélső is lassan kiöregszik a csapatból!

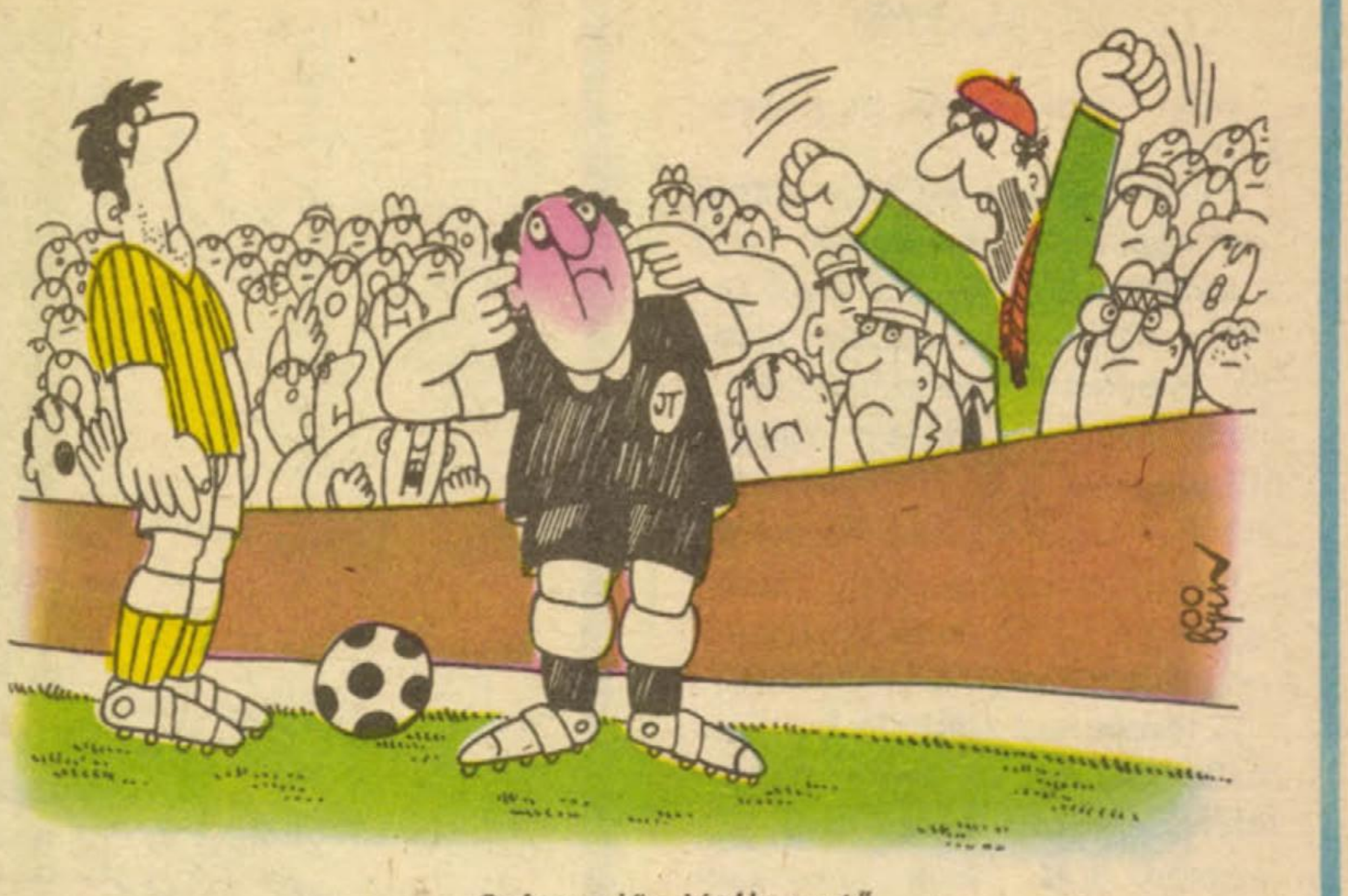

Szégyenlős játékvezető

Levélváltás A MOSDÓKRÓL

Tisztelt Szerkesztő elvtárs!

Hivatalos ügyekben Pesten jártam, és betértem ebédelni a „Vámház" bisztró felirattal rendelkező, egyébként II. osztályú étterembe (Rádai u. 35.). Étkezés előtt szerettem volna kezet mosni. A mosdóban víz ugyan volt, de szappan és törülköző nem. Kérdésemre az egyik dolgozó közölte velem, hogy ő egyszerű beosztott, a vezetőséggel intézzem el a kifogásomat. Az ember belefárad az ilyesmibe: nem fordultam a vezetőséghez, de az külön felháborított, hogy ebéd közben a következő mondatot hallottam a dolgozók beszélgetéséből: „Nem tudom, mit képzel ez, szappant és törülközőt követel?" Nem nagy ügyről van szó, de tíz napja történt, és még mindig bosszant.

Miért olyan kivételes igény ez, amikor például Székesfehérváron, ahol lakom, a III. osztályú Vadászkürt étterem mosdójában a vízen kívül mindig van szappan és tiszta törülköző?

Tisztelt Olvasónk!

Ez a nem nagy ügy — nem kisügy. Ön ugyanis nem *egy* pesti II. osztályú étterem mosdójáról írt, hanem sok másikról is. Kísérletképpen néhány II. osztályú bisztrót, éttermet kerestem fel. Az étel, amit fogyasztottam, többnyire elfogadható volt, de a mosdóból hiányzott a szappan, vagy a törülköző, vagy mindkettő. Jellemző volt a gondozatlanság és az elhanyagoltság. Ne tessék azt hinni, hogy ez újkeletű jelenség. Évekkel ezelőtt már többször is szóvá tettük, jó néhányszor közbelépett a KÖJÁL is, de mindez csak átmeneti javulást eredményezett.

Mindenekelőtt azt tanácsolom önnek, hogy lehetőleg otthon, Fehérváron étkezzék. Vagy esetleg olyan I. osztályú pesti étteremben, ahol legalább 50 forintért meg tud ebédelni. Az ilyen vendéglátóipari egység mosdója ugyanis rendszerint tiszta, van hideg-meleg víz, friss, száraz törülköző, sőt elektromos kézszárító masina is (ha éppen működik!). Azt tanácsolom még, hogy ha netán a pesti cukrászdákba, presszókba vezetné a sorsa, akkor is válassza inkább az I. osztályú üzleteket, hogy a mosdóban ne érje csalódás.

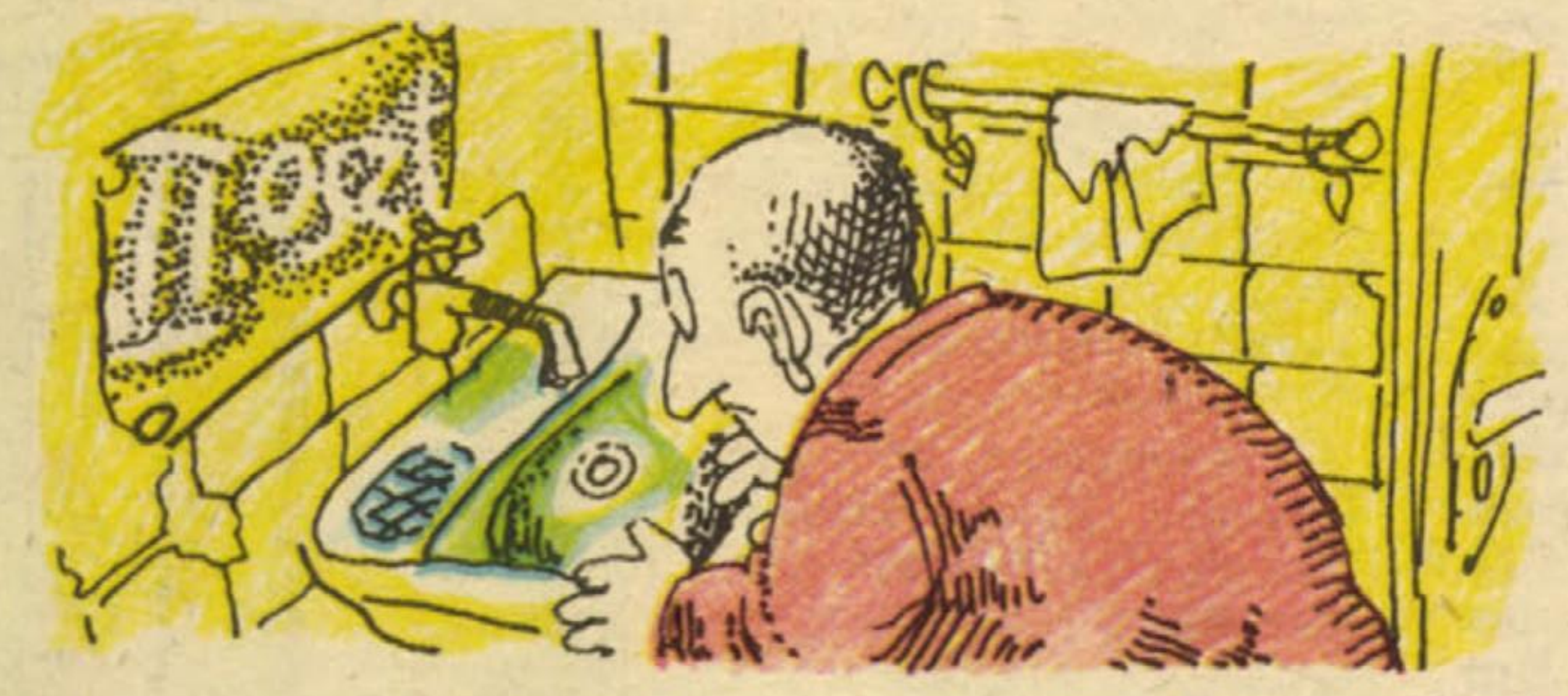

Esetleg járjon el étkezni Párizsba, Moszkvába, Londonba, Firenzébe, Bécsbe vagy akár csak merő kíváncsiságból nézze meg az ottani alacsonyabb osztályú éttermek mosdóit, mellékhelyiségeit: ragyognak a tisztaságtól, és mindenhol talál szárítót, szappant, törülközőt. Ott nincs munkaerőhiány, amire a pesti II. osztályú éttermek vezetői hivatkozni szoktak. Külhonban még takarításra is akad személyzet, és a tulajok saját jól felfogott üzleti érdekükből tartanak mindent tisztán, hogy a vendég meg legyen elégedve, és máskor is odamenjen, ne pedig a konkurrenciához. Az ottani „KÖJÁL" ellenőrzését maguk a tulajok végzik, nálunk pedig mindenki a KÖJÁL-ra számít, csak az üzletvezető nem, mert tudja, hogy ennek a kiváló egészségügyi intézménynek nincs akkora kapacitása, hogy a II. osztályú (és egyéb!) vendéglátóipari hálózatot állandóan ellenőrizze. Sőt, ez közvetlenül nem is az ő feladata.

Hát akkor kié? — kérdezheti ön és más is. Szerintem elsősorban a vendéglátóipari vállalatok központjai, a kerületi tanácsok ellenőrei kötelesek a *rendszeres* ellenőrzésre. És társadalmi munkában a vendég, aki fogyaszt, és az árakban megfizeti a rezsit is: a tiszta mosdót, a törülközőt, a szappant és az előzékeny kiszolgálást. Ne nyugodjon bele, ha nem kapja meg azt, ami megilleti.

Még az is elképzelhető, hogy e sorok megjelenése után, néhány napon belül, mindent rendben fog találni az ellenőrzés a pesti II. osztályú éttermek, bisztrók, cukrászdák mosdóiban. De hogy négy hét múlva ugyanilyen lesz-e az eredmény, azt nem garantálom. Viszont bízom benne, hogy a pesti II. osztályú éttermek mosdói egyszer el fogják érni a székesfehérvári III. osztályú étterem mosdóinak színvonalát.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD LAKÁSAIBÓL

HEGYMÁSZÓ SZOBA

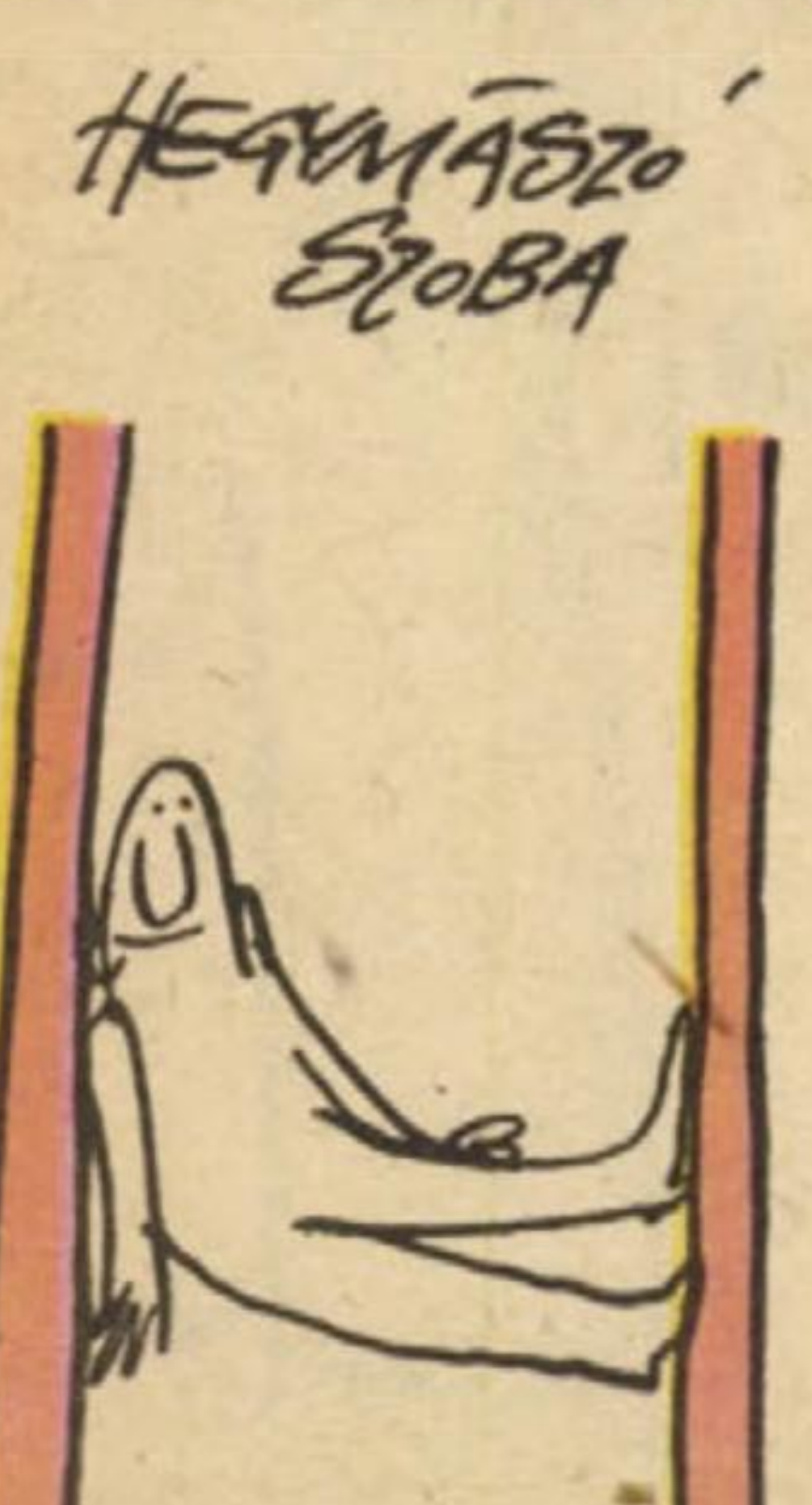

KIS LAKÁSOK NAGY CSALÁDOKNAK OXIGÉN-KIUTALÁSSAL

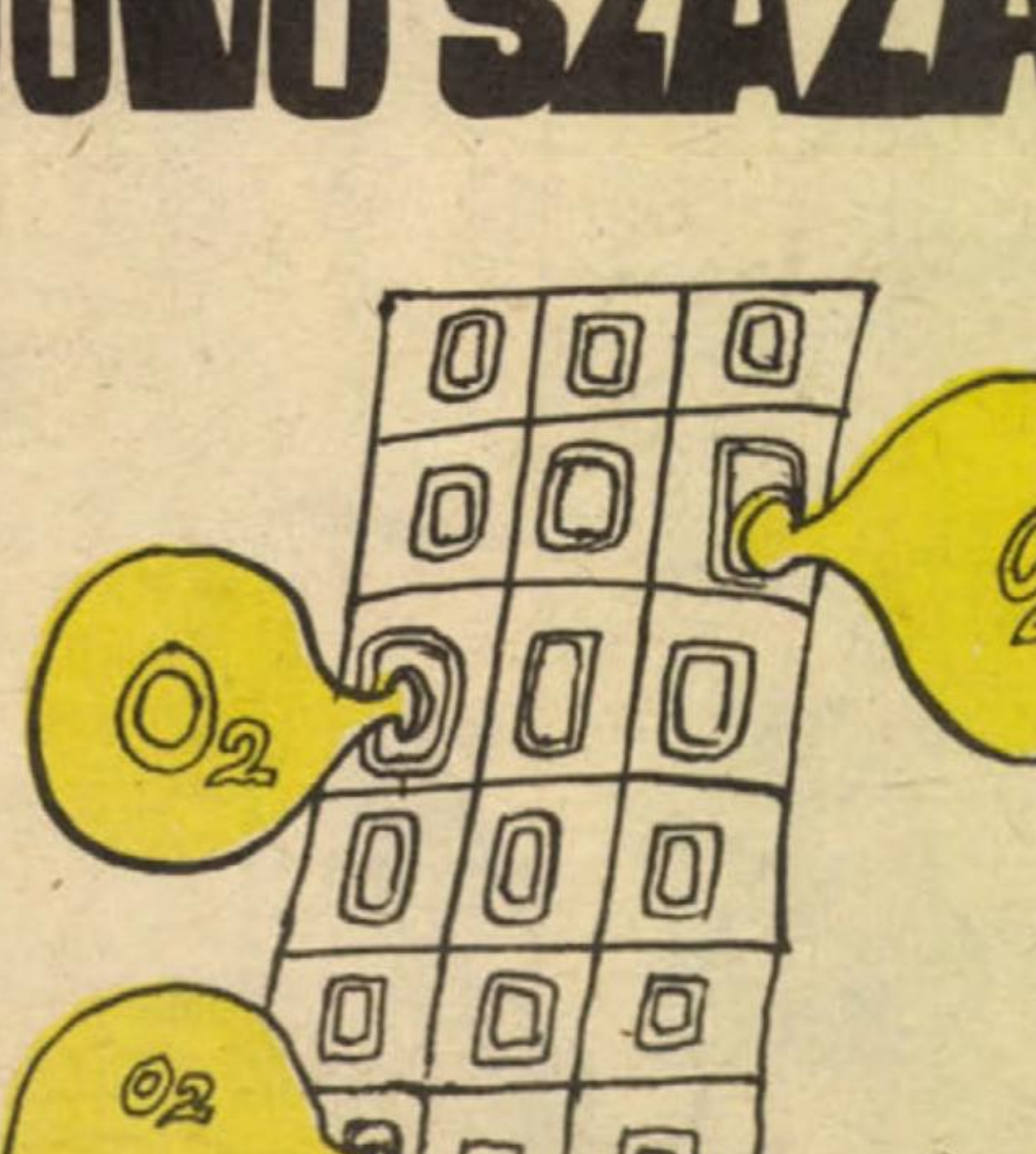

SZUTERÉN

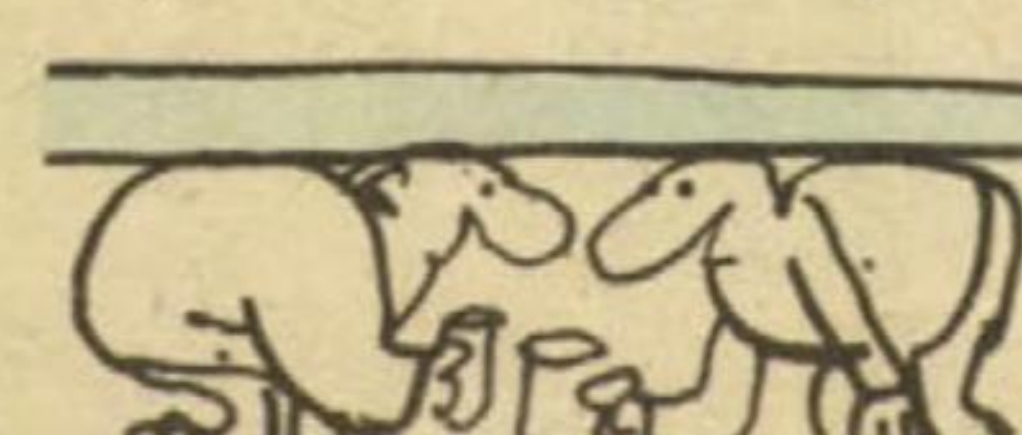

HELYKIHASZNÁLÁS

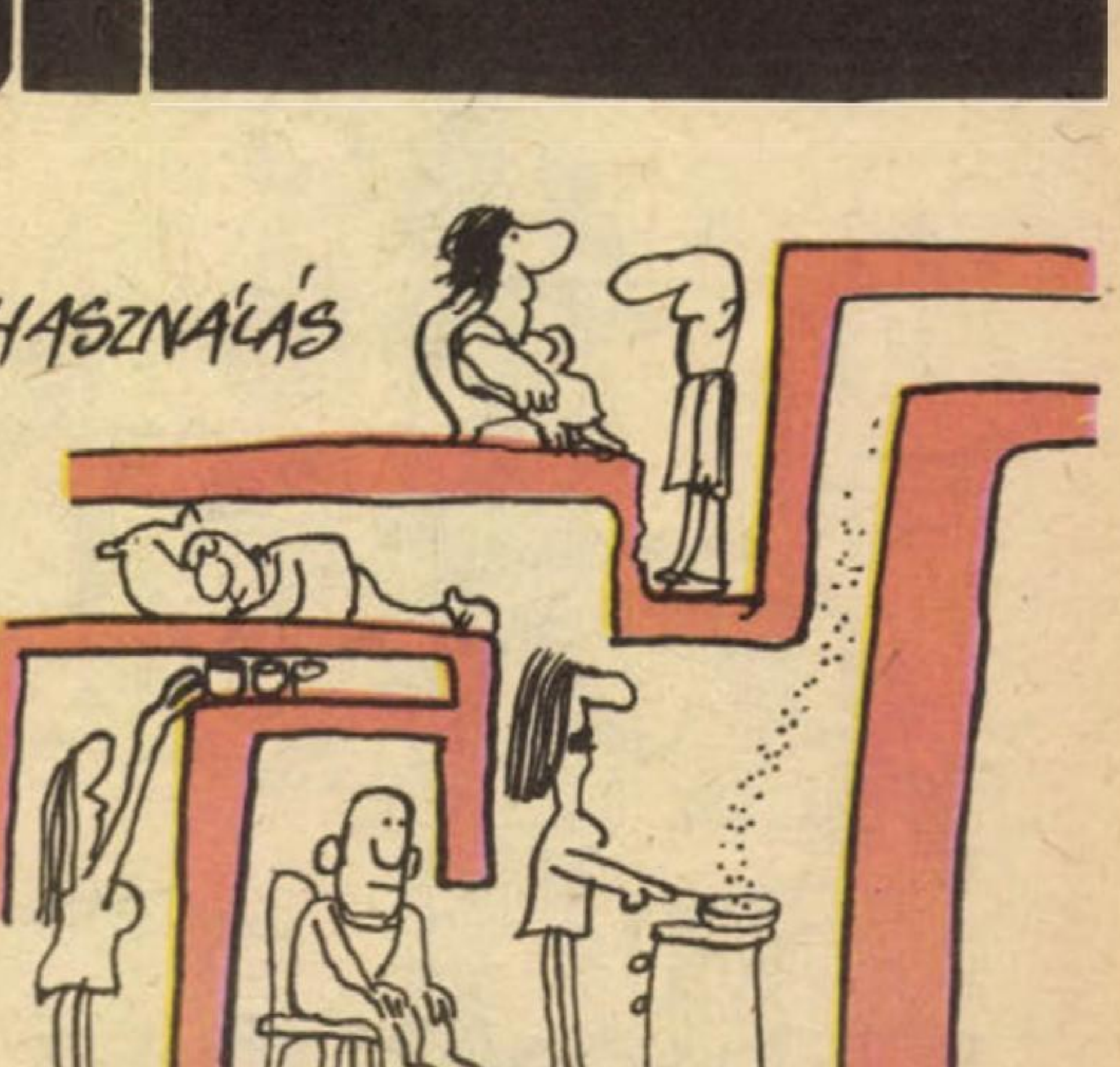

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

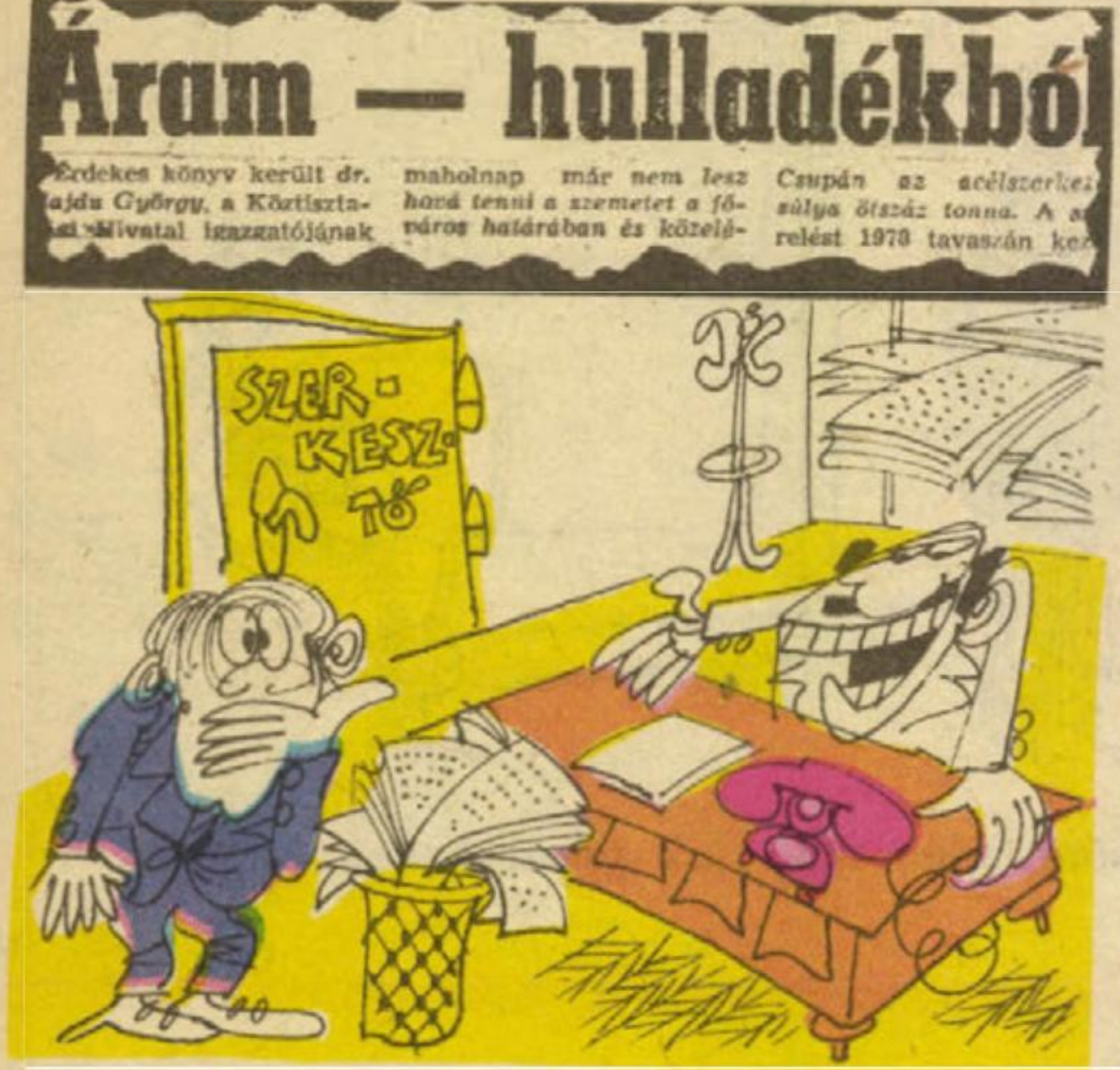
Áram — hulladékból
Érdekes könyv került dr. ...ajdu György, a Köztiszta... Hivatal igazgatójának
maholnap már nem lesz hová tenni a szemetet a főváros határában és közelé-
Csupán az acélszerke... súlya ötszáz tonna. A ... relést 1978 tavaszán ke...
SZER-KESZ-TŐ

– Jó hírt kell közölnöm. Az ön kéziratából villanyáram lesz.

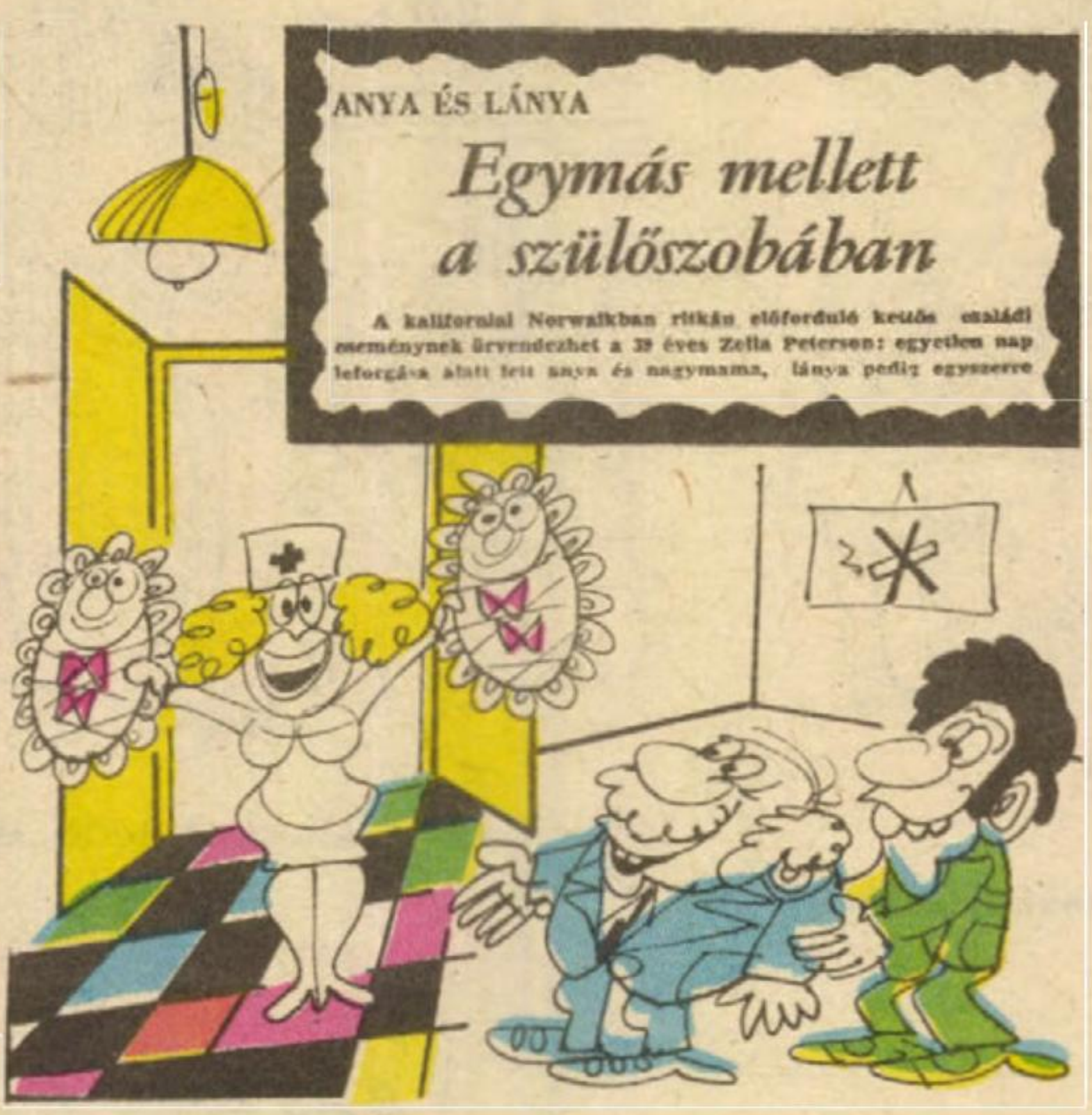
ANYA ÉS LÁNYA
Egymás mellett a szülőszobában
A kaliforniai Norwalkban ritkán előforduló kettős családi eseménynek örvendezhet a 39 éves Zella Peterson: egyetlen nap leforgása alatt lett anya és nagymama, lánya pedig egyszerre

– Egyik az unoka, másik a nénikéje.

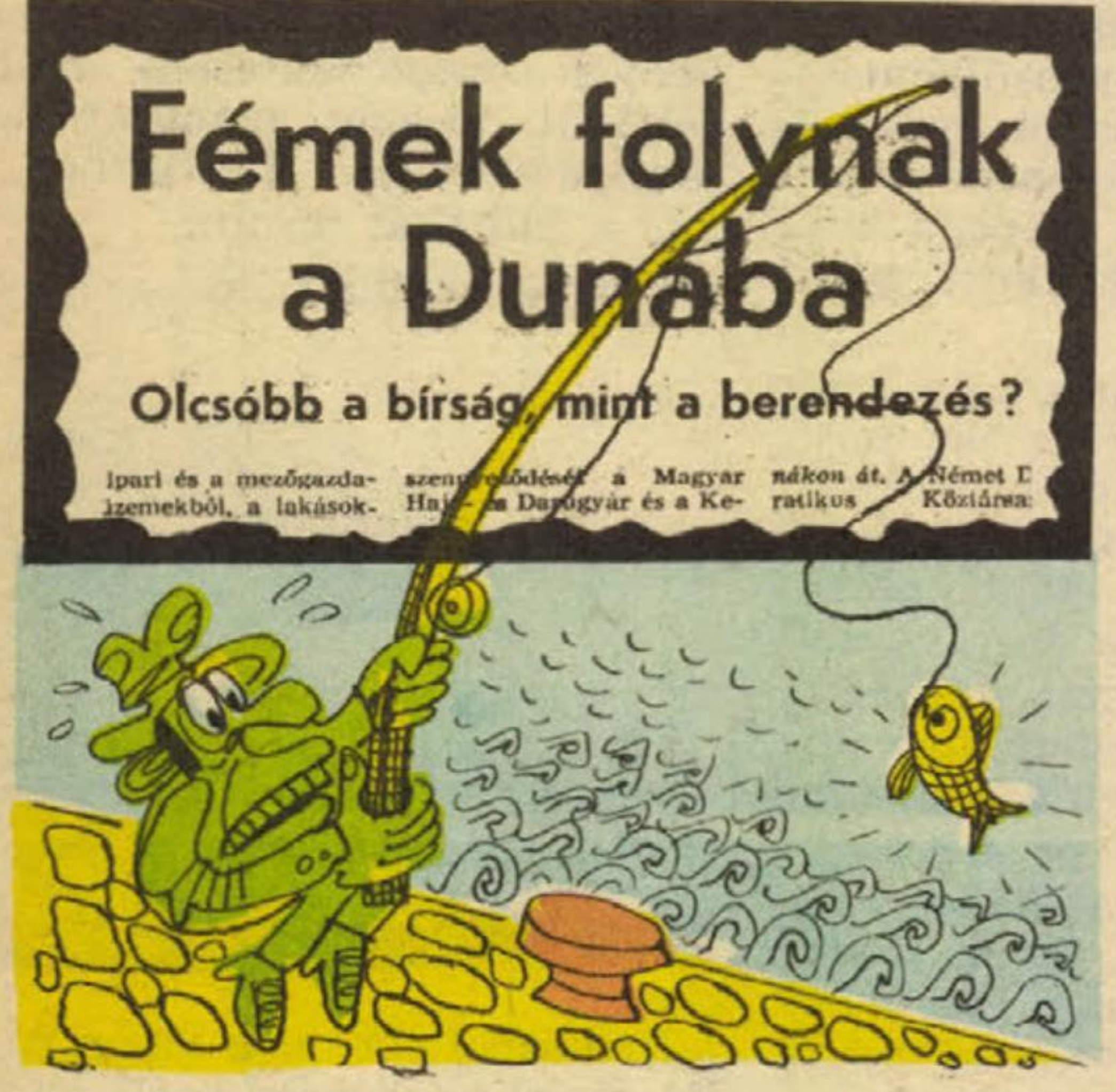
Fémek folynak a Dunába
Olcsóbb a bírság, mint a berendezés?
Ipari és a mezőgazda- üzemekből, a lakások-
szennyeződését a Magyar Hajó- és Darugyár és a Ke-
nákon át. A Német D... ratikus Köztársa...

– Fantasztikus! Egy krómozott keszeget fogtam!

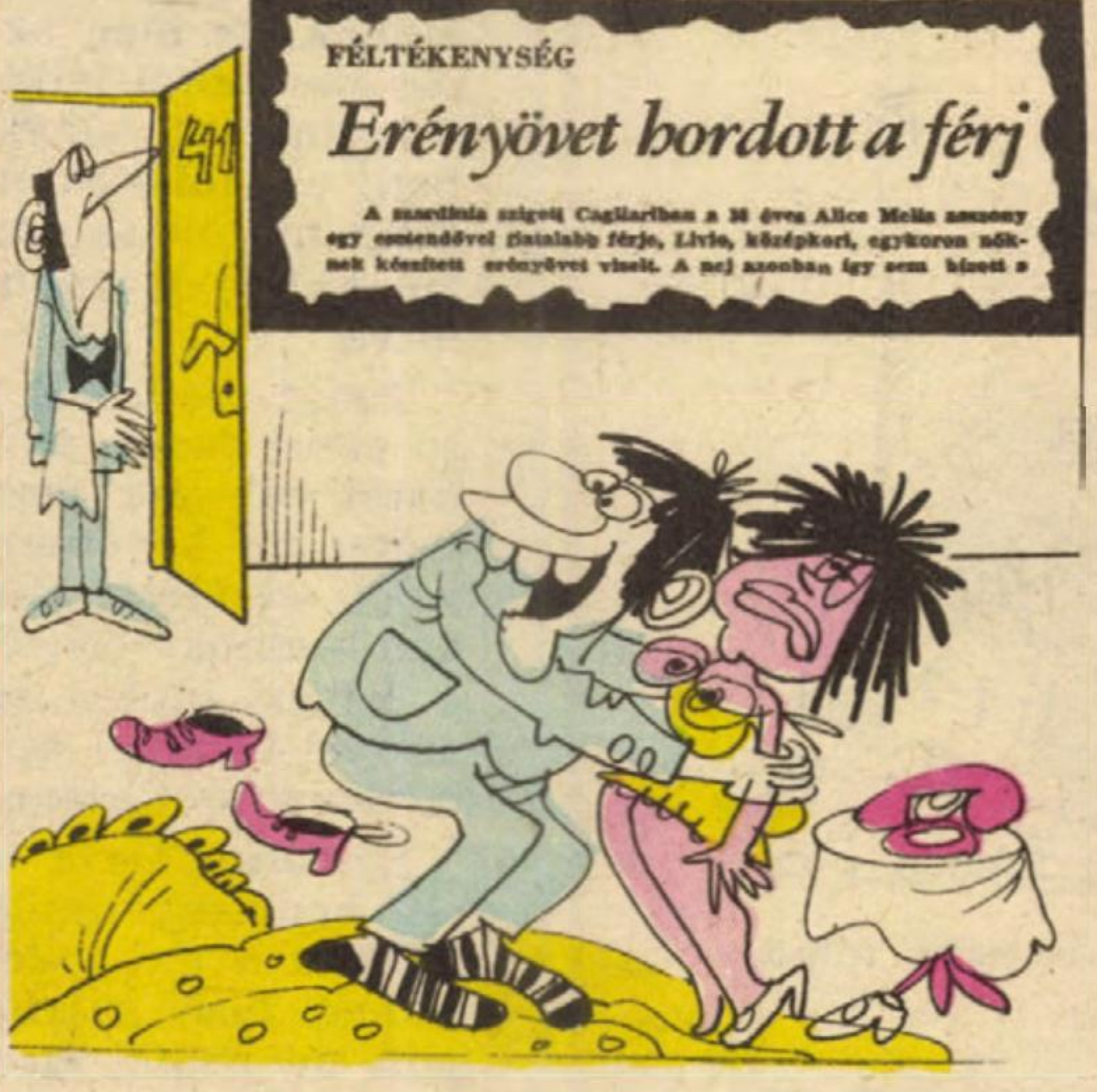
FÉLTÉKENYSÉG
Erényövet hordott a férj
A szardínia szigeti Cagliariban a 38 éves Alice Melis asszony egy esztendővel fiatalabb férje, Livio, középkori, egykoron nőknek készített erényövet viselt. A nej azonban így sem bízott a
41

– Hozzon egy üveg pezsgőt, meg egy lakatost.

KONYHANYELV

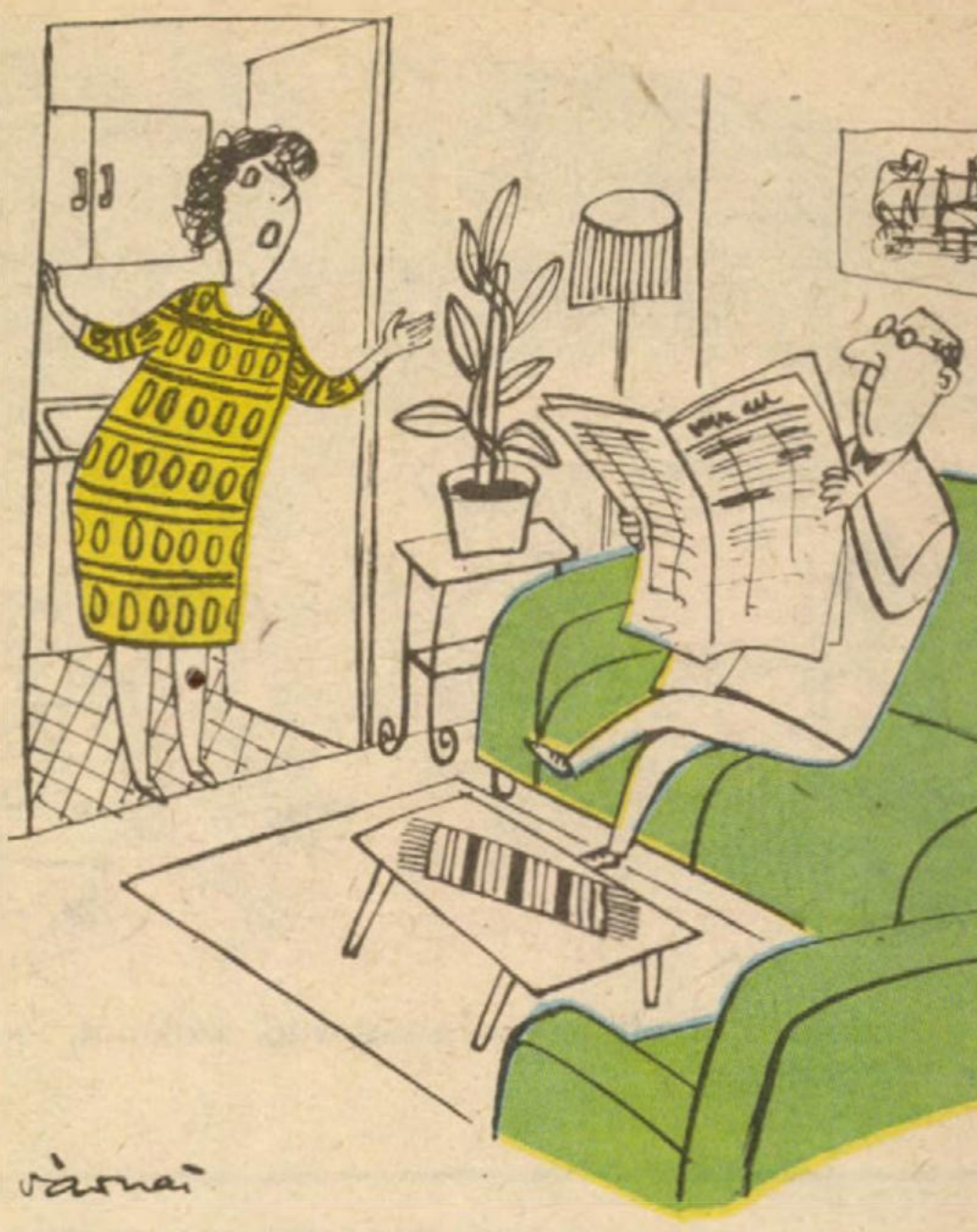

– Mondd, milyen elvárásaid vannak a vacsora felé?

MI AZ IHLET, KÉRNÉM TISZTELETTEL!

Ki az? mi az? – kevés a puszta szó.
Talán: Csicsóka, Kacsa-Úsztató,
Nő, Néne, Bánat, Érett-Zokni-Szag;
Szerelem, Szőr, Szesz, vagy Szamos-Iszap,
Tanya, Tehén-Placcs, Tél, Virág-Bibe:
minden, mi befér egy satöbbibe.
Nékem: az Egész, az Élet nekem:
– bár jelenése ritka ünnepem –
jöttét előre tudom, nemcsak érzem,
várom repesve, birtoklásra készen.
Táltossá tészen és golyóra töltött
irónom száll, ha végre testet öltött,
mint ropogós, erezett lila fátyol.
Megtapogatva: én leszek a bátor;
s pasztát a rím, protézist kap a refrén.
Cirkalmazott mezőben drága leplén
ott tündököl, gőgöl: ÖT-NULLA-NULLA!
És mellette, fakulva, ámde tisztán:
a Hortobágy Poétája tekint rám!

Soós Zoltán

FILMRENDEZŐK

Öregem, valami régóta nyomja a lelkemet...

— Ki vele!

— Most készül a kilencedik filmem. Nézzed meg, milyen körülmények között. A legrosszabb stúdióban, a legkevesebb forgatási napot kaptam. Nem kaptam meg a kért operatőrömet sem, és a felvételvezetőm egy hete került hozzánk a meteorológiai intézetből. A költségvetésemet lenyomták ötmillióra, nyolcról. Mellettem, a jobban felszerelt, modern stúdióban forgat Salgó, ez a második filmje, az elsőnek — te is tudod — mekkora sikere volt: a fővárosban be sem mutatták. Tizenkét milliós költséggel forgat egy maláji mesét. Én pedig egy mai, társadalmi vígjátékkal küszködöm, megnyomorítva. Nem lehet nem tendenciát látni e mögött. Igazam van?

— Igazad van.

— Őszinte legyek? A szemedbe mondom, hogy te is úgy nézel rám, mint valami idegenre. Vagy még inkább, mint aki szégyelled, hogy a legjobb barátok voltunk

— Őszinteségért őszinteséget. Baj van veled. Vagyis a filmjeiddel. Itt van a legutolsó műved...

— A „Holdfényes éj"? Félévig játszották három bemutató moziban!

— Ne beszéljünk mellé. Téged megzavart a siker. Volt benne akár egy parabola is?

— Nem volt, elismerem. A filmem arról szólt, amit a néző látott.

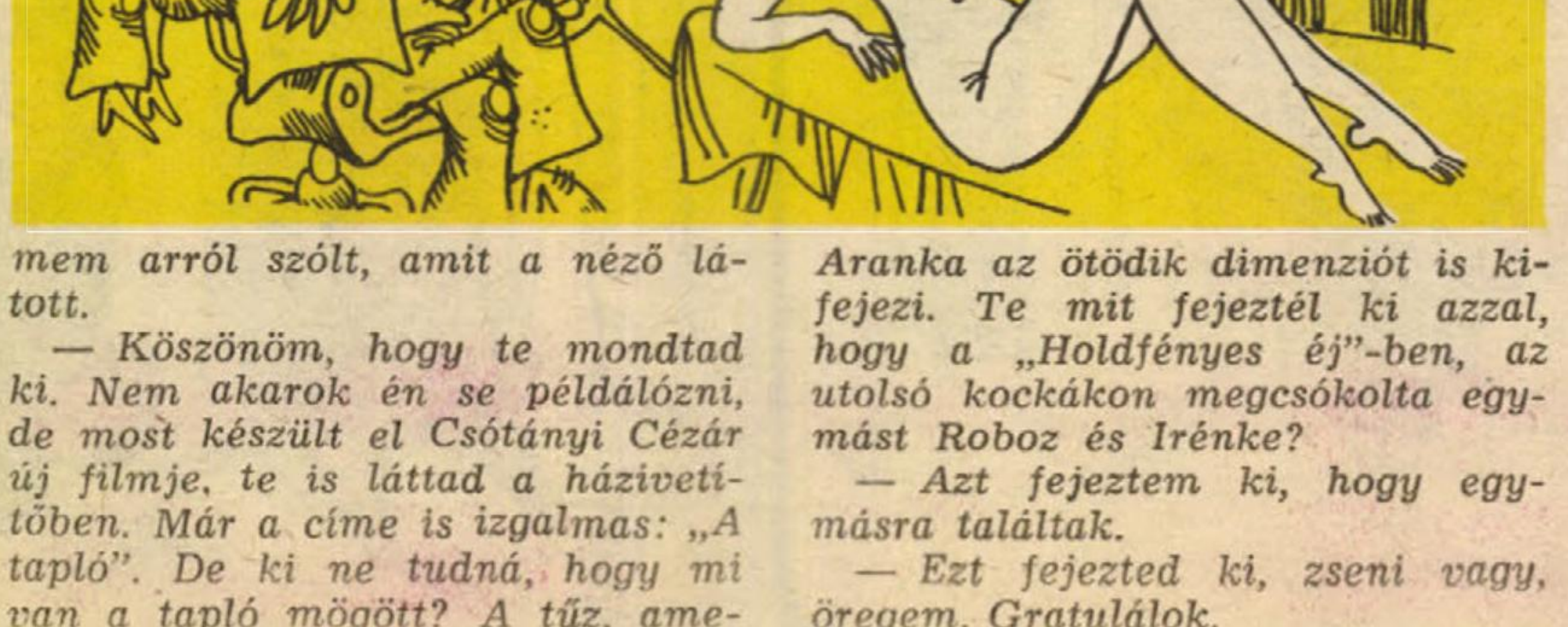

— Köszönöm, hogy te mondtad ki. Nem akarok én se példálózni, de most készült el Csótányi Cézár új filmje, te is láttad a házivetítőben. Már a címe is izgalmas: „A tapló". De ki ne tudná, hogy mi van a tapló mögött? A tűz, amelyet hiába élesztgetnek, mert nincsen hozzá kovakő. Berényi, a kova szerepében, élete legjobb alakítását formálja.

— Előre megmondom neked, hogy nem fog menni a mozikban. Aranka Jenő előző filmjét ingyen előadásokon vetítik a nyugdíjasoknak, de úgy, hogy kakaót és kalácsot is adnak a film után.

— Ezzel szemben egy neves filmkritikus úgy vélekedett, hogy Aranka az ötödik dimenziót is kifejezi. Te mit fejeztél ki azzal, hogy a „Holdfényes éj"-ben, az utolsó kockákon megcsókolta egymást Roboz és Irénke?

— Azt fejeztem ki, hogy egymásra találtak.

— Ezt fejezted ki, zseni vagy, öregem. Gratulálok.

— Gúnyolódsz? A te utolsó filmedről azt hallottam, hogy a bemutatón összecserélték a tekercseket és észre sem vették. Ezért írták róla, hogy a filmed gondolkodásra késztet.

— Úgy látom, nincsen mit beszéljünk egymással. Te idejöttél hozzám, hogy mondjam meg őszintén, mi van körülötted. Én elmondtam. Nem véletlen, hogy háttérben vagy. A te filmjeid már régóta nem valók egyetlen fesztiválra sem.

— Az én filmjeim moziba valók.

— Ez minket nem téveszt meg. Miért nem téged neveztek be az isonzói fesztiválra, miért az elsőfilmes Fatermörder Jakab filmjét, az „Izompacsirtá"-t?

— Mert arra a fesztiválra olyan filmek kaptak meghívást, amelyek témájában az ember és a ló kapcsolata szerepel. Most megyek, és folytatom a forgatást, mert egy fontos jelenet jön. Hősöm a feleségét egy hollóval találja kettesben és gyanakodni kezd rájuk.

— Mit beszélsz? Édes barátom, hát miért nem mondtad, hogy művészfilmet forgatsz!...

Somogyi Pál

ANYAI SZÍV

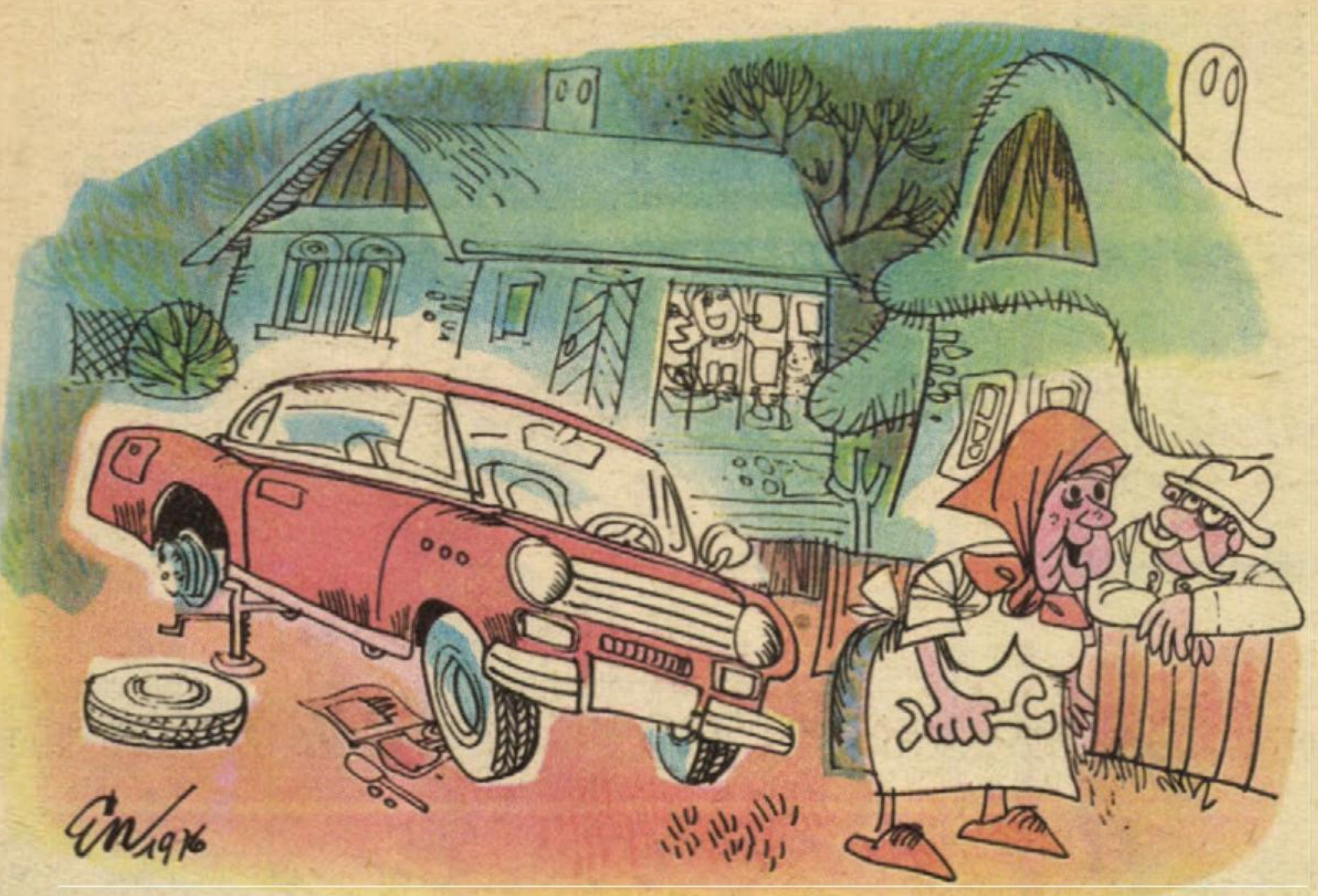

– Amióta kitanultam az autójavító szakmát, a gyerekem minden héten meglátogat.

NYERESÉGRÉSZESEDÉS

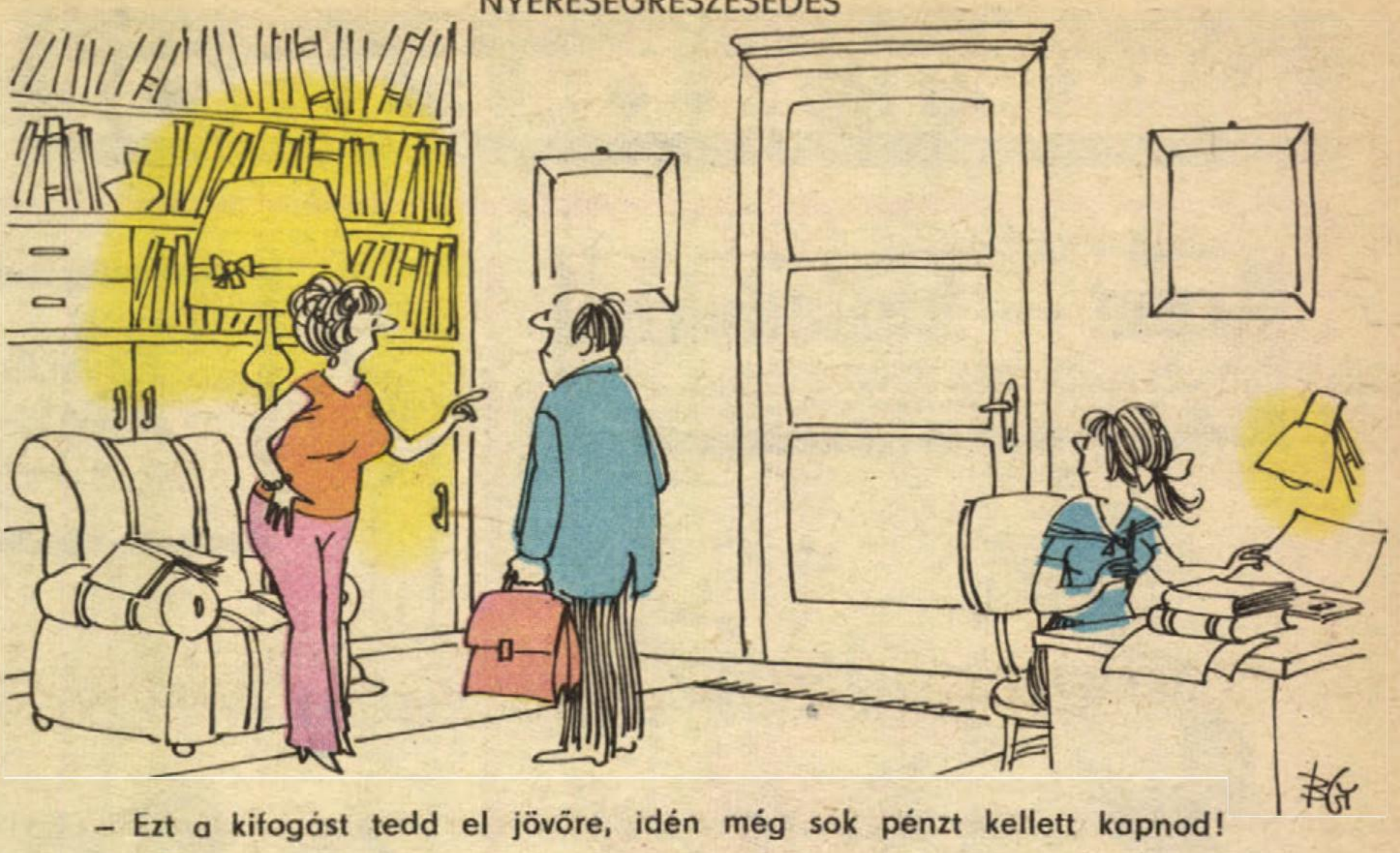

– Ezt a kifogást tedd el jövőre, idén még sok pénzt kellett kapnod!

A VILÁGSTATISZTIKA ÉLÉN

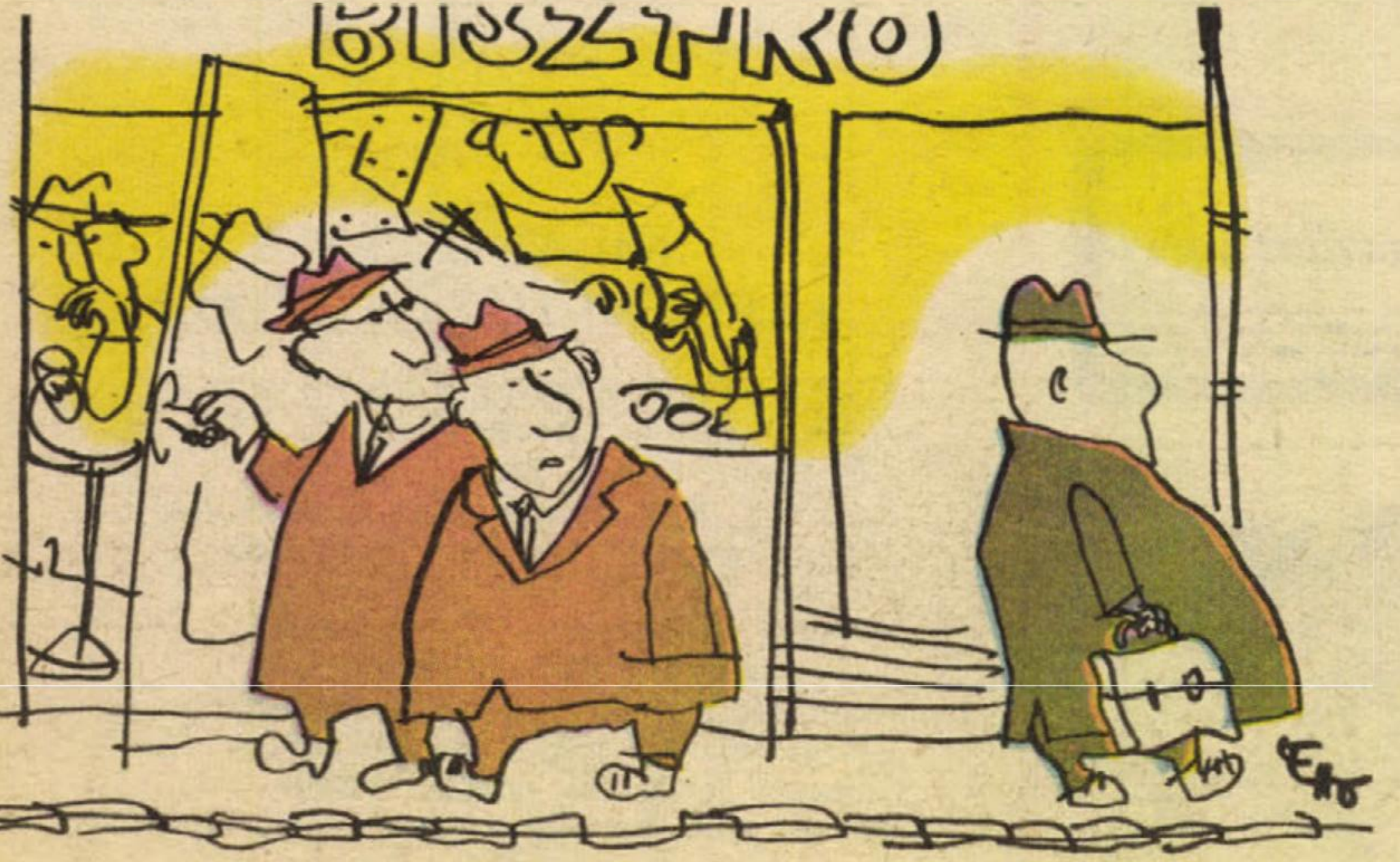

– Csakis zugivó lehet, hogy még nem találkoztam vele egyik talponállóban sem...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két asztronauta, útban a Mars felé, elrepül a Hold mellett. Egyik a Holdra mutatva, megkérdezi társától:

— Most ez a Hold vagy a Vénusz?

A másik azt feleli:

— Honnan tudjam, most repülök először ezen a vonalon!

*

Tanácstalanul vesznek körül az utcán egy elájult férfit.

— Mi az előírás ilyenkor? — tűnődik az egyik néző. — Olyan sok szabály van! Talán egy kis konyakot kell a szájába önteni?!

Ekkor az ájult kinyitja a szemét és ezt suttogja:

— Tegye ezt, kérem, és ne törődjön a többi előírással!

SZERELEM, VAGY

Míg esténként a televízió képernyőjéről sugárzott szerelmi történetek elérzékenyítenek, elandalítanak, és utánuk mély, pihentető, üdítő álomba merülök, addig a krimik felzaklatnak, feldúlnak, és még az altató sem képes visszaadni lelki egyensúlyomat. Nyugtalanul hánykolódom ágyamban, az ablakon meglebbenő függöny mögött is vértől csepegő kezű, kidülledt szemű gyilkost gyanítva.

Tehát rendkívül fontos számomra eleve tudni, amikor az esti tornától pihegve lerogyok a székre, vajon mi következik most: krimi, vagy szerelem? Mert előbbi esetben azonnal ernyőjére forrasztom a képet, utóbbi esetben azonban szívvel-lélekkel átengedem magam a zsongító történet hangulatának.

Igenám!! De a tévé az érdekesség kedvéért, amíg csak lehet, eltitkolja a mű jellegét. Amíg megtudom, hogy a jellegtelen cím mögött mi rejlik, szerelem, vagy krimi, addig, ha nem vagyok résen, sok vér lefolyhat a Temzén, és oda az álmom.

Nemrég is új, közömbös fedőnevű művet láttam a tévében. Az epizód velőt fagyasztó zenével indult. Ez még semmit sem jelent. Igaz, hogy ilyenfajta futamok hangzanak fel, ha megtalálják az első vérbefagyott áldozatot, de az egymást szenvedélyesen szerető, ártatlan, hamvas fiatalokat is hasonló akkordok hangjai mellett üldözi a dühös férj.

Hatalmas kocsi jelenik meg a színen. Nagyon alkalmas erdei ösvények megközelítésére, andalgás céljából. Viszont gyanúsan nagy a poggyásztartója. Ilyenekben szokás a hullákat tárolni.

Fekete, elszánt külsejű, szúrós pillantású fickó ül a volán mellett. Ez jó jel. A gonosztevők általában szőkék, kékszeműek, lefegyverzően kisfiús mosollyal szokták pisztolyukkal megcélozni áldozatukat.

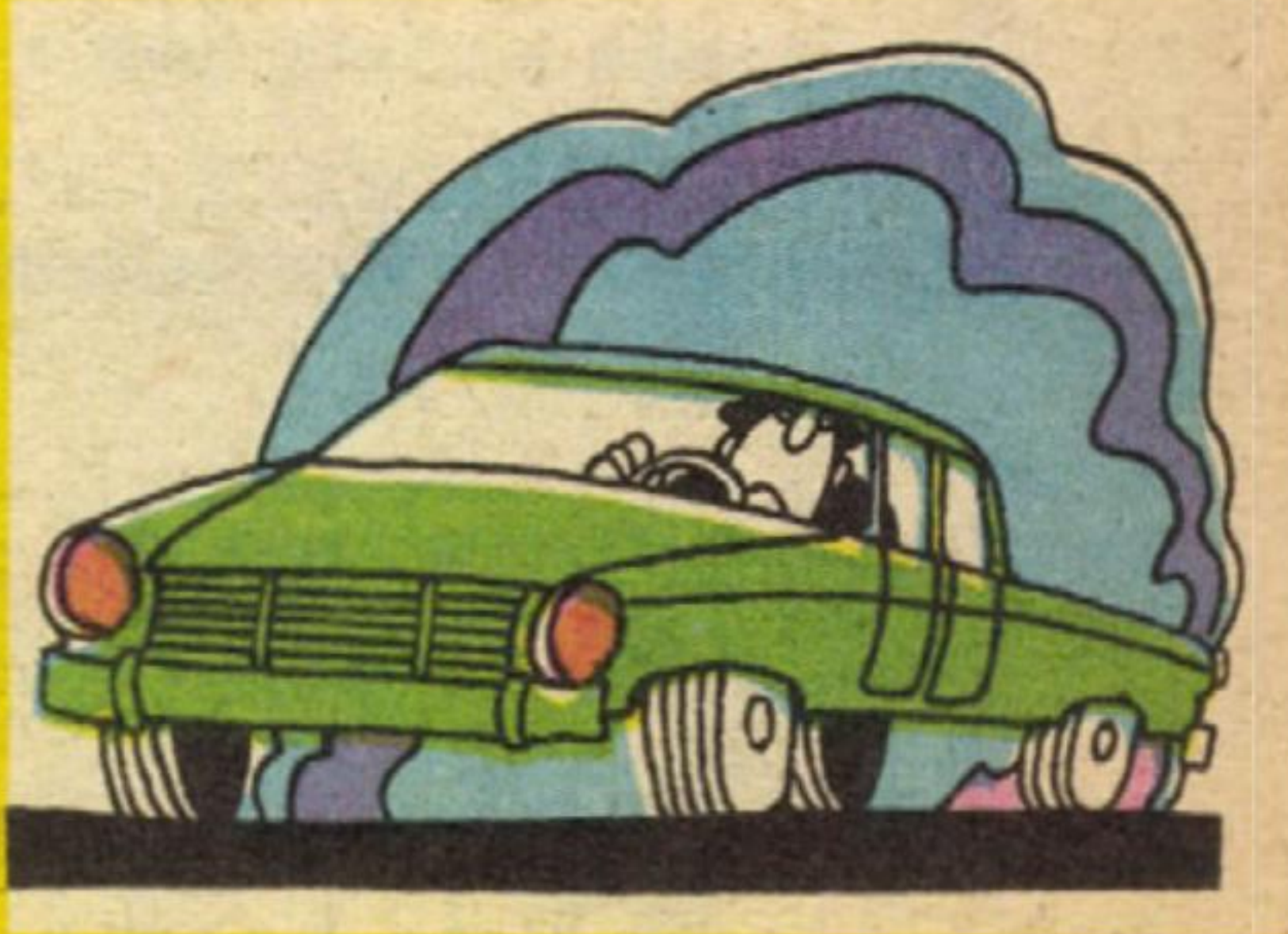

Kinyitja a csomagtartót... Ha mégis hulla van benne, esküszöm, azonnal lecsukom a készüléket.

Nem! Fekete diplomatatáskát vesz elő. Kicsit megkönnyebbülök. Node mi lehet abban a diplomatatáskában? Titkos iratok? Revolver? Kábítószer? Vagy csak a kiránduláshoz szükséges elemózsia?

Irgalom atyja, ne hagyj el! Egy pár fehér kesztyűt vesz elő. Mi,

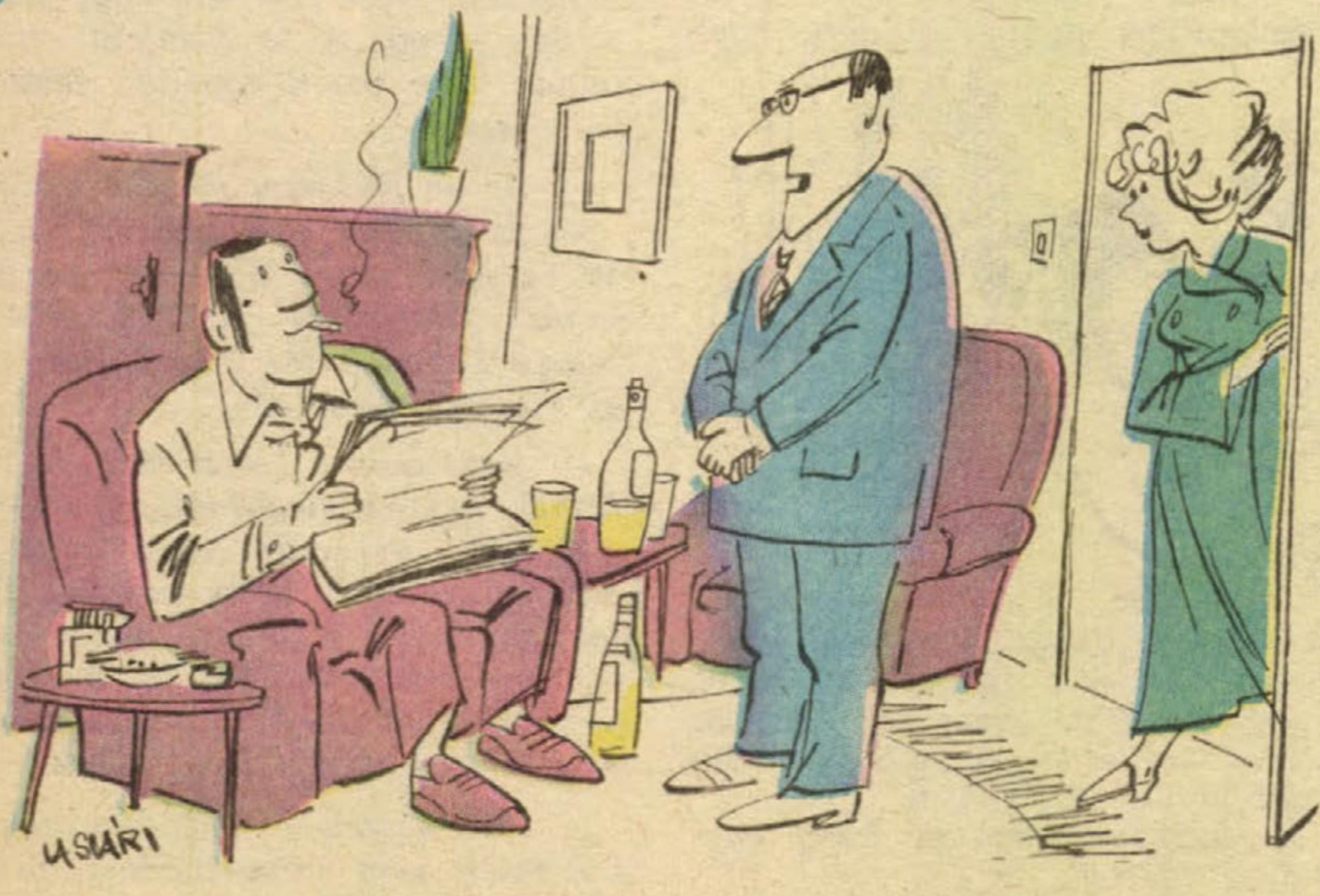

– Te táppénzes, vagy beteg vagy?

ITT AZ ÜDÜLÉSI ELŐSZEZON

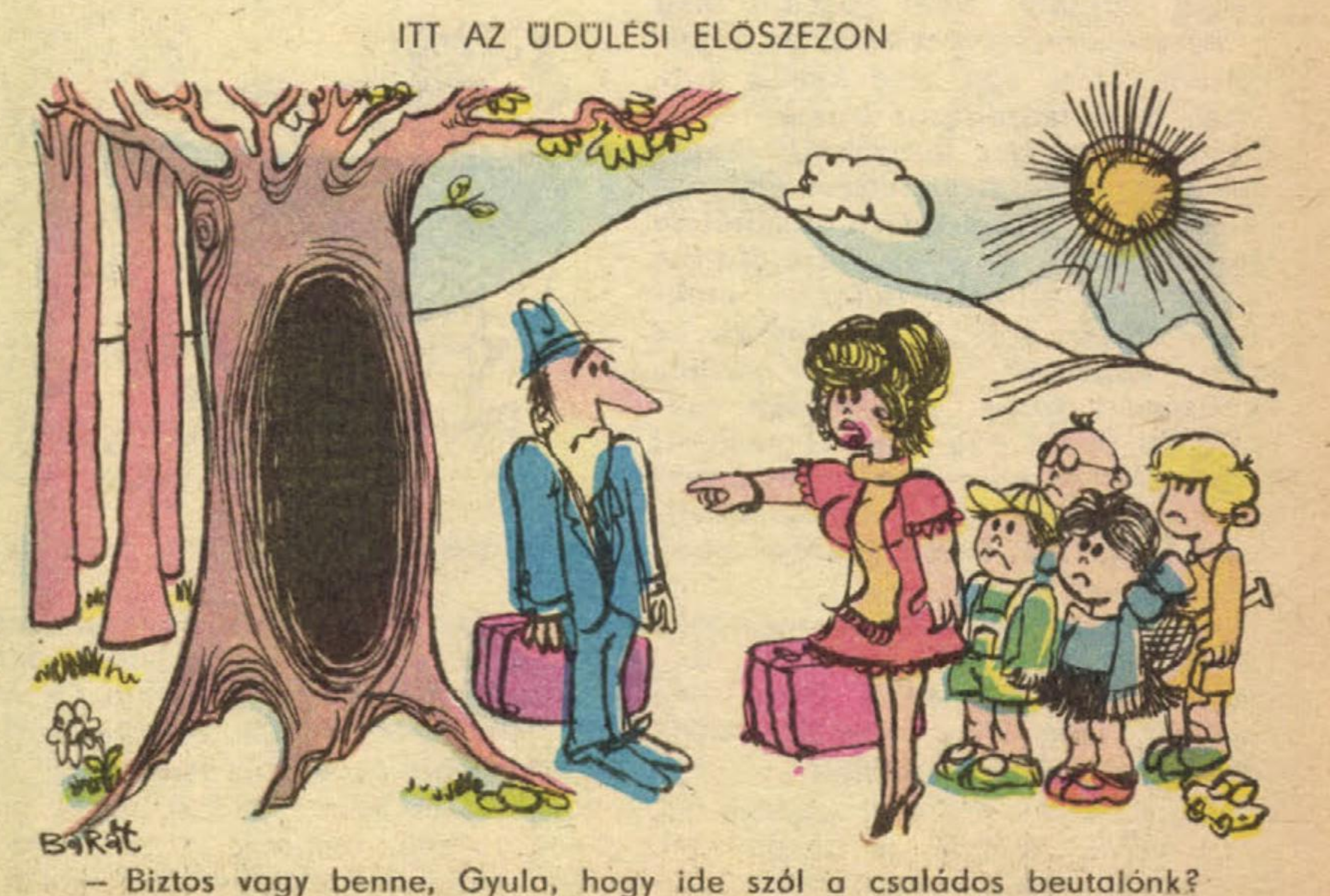

– Biztos vagy benne, Gyula, hogy ide szól a családos beutalónk?

ÚTÉPÍTÉS

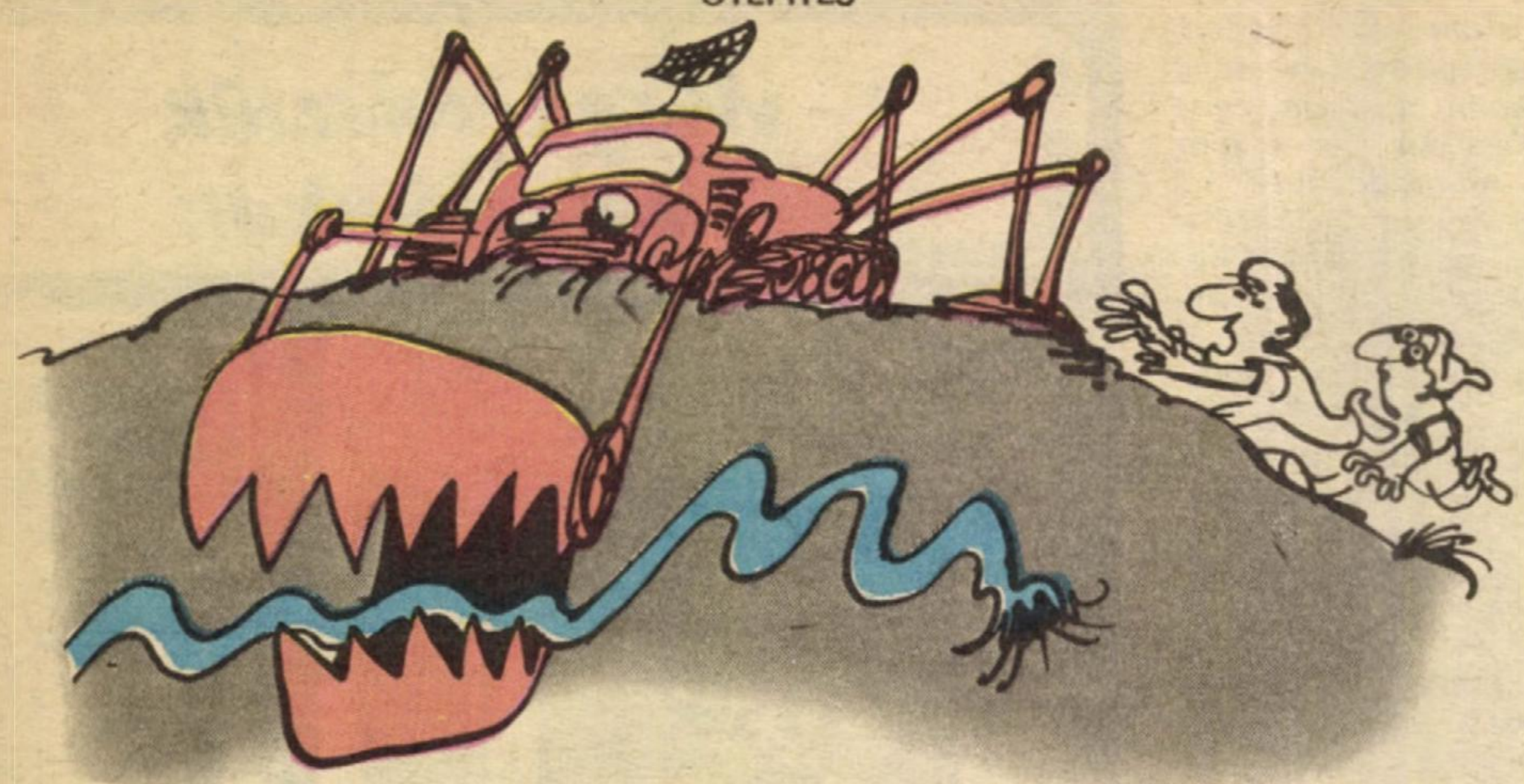

– A fene vigye ezt a gépet, már a harmadik kábelt zabálja fel...

GYILKOSSÁG?

sajnos, már tudjuk, mit jelent ez. Áldozat megfojtásánál ujjnyomok eltüntetésére használatos.

A férfi megigazítja nyakkendőjét. Hátha mégiscsak szerelmes ifjú ez a pasas. Imádottját látogatja meg, és a fehér kesztyűt csak a nagyobb hatás kedvéért húzza fel?

Elegáns épület, oldalsó ablakán lép be. Ez még semmit sem jelent. A fesztelenebb szokásoknak megfelelően, a mai fiatalok gyakran így közlekednek.

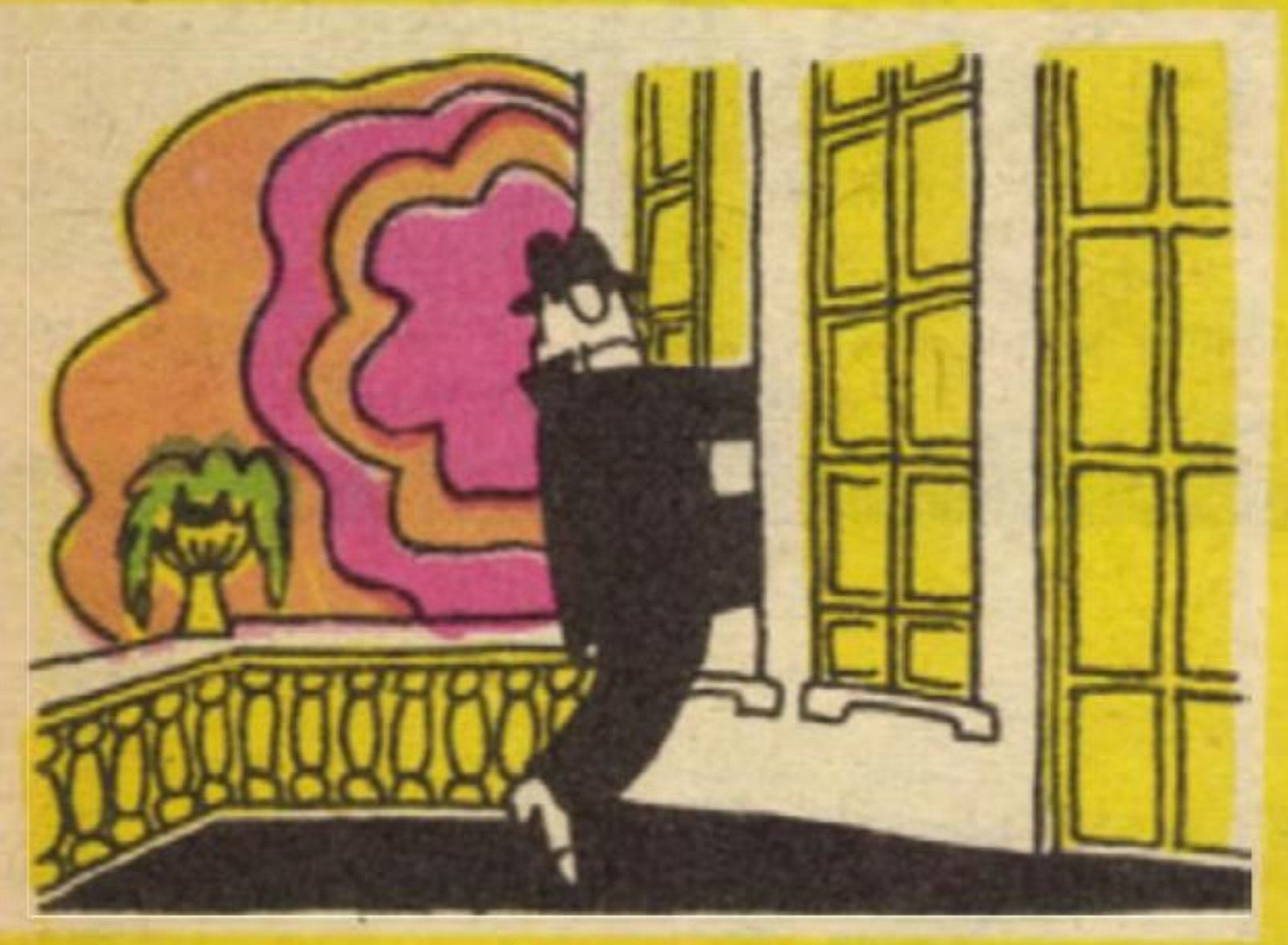

De édes jó istenem, a mai gyilkosok is.

Felálljak? Nem. Hidegvér, még maradok.

Szobabelső. Gyönyörű nő, tükörben gyönyörködik önmagában. Ez szerelem! Lenne szíve a fekete fickónak megölni ezt a takaros lányt?

Sajnos, lenne, már láttunk ilyet.

Fekete pasas kinyitja fekete táskát, kiveszi belőle a fehér kesztyűt, és egy tolvajlámpát. Ez a tárgy eddig elkerülte figyelmemet.

A fénnyel végigpásztázza a szobát. Felcsendül a vérfagyasztó zene; párducléptekkel közeledik a szemrevaló leányhoz. Sötét arcán feltűnik az a bizonyos szelíd, kisfiús mosoly...

Nő megpillantja őt, szembefordul, eléje szalad, átöleli. Csók. Zene még vérfagyasztóbb. Fekete fickó arcán a mosoly már nem is kisfiús, hanem csecsemő jellegű. Fehérkesztyűs kezével átfogja a nő nyakát. Szenvedélyes szerelem? Egyszerű megfojtás?

Ezt a kockázatot már nem vállalom. Nem bírom tovább.

— Átmegyek a másik szobába — szólok családom mellettem ülő tagjának —, szólj át, mi történt a nővel.

Átmegyek. Várok. Se szerelmi, se halálsikoly, csak a borzadályos zene.

Családom tagja hallgat, mint dinnye a fűben. Nem informál. Vele meg mi történt?

Óvatosan bedugom a fejem a szobába. Családom tagja elszundított. Képernyőn már más a szín. Fekete fickó hóna alatt fekete diplomatatáskával repülőgépre száll.

Most mi történt? Csók, vagy gyilok?

Kezdhetem elölről!

Kertész Magda

ADÓBEVALLÁS IDEJÉN

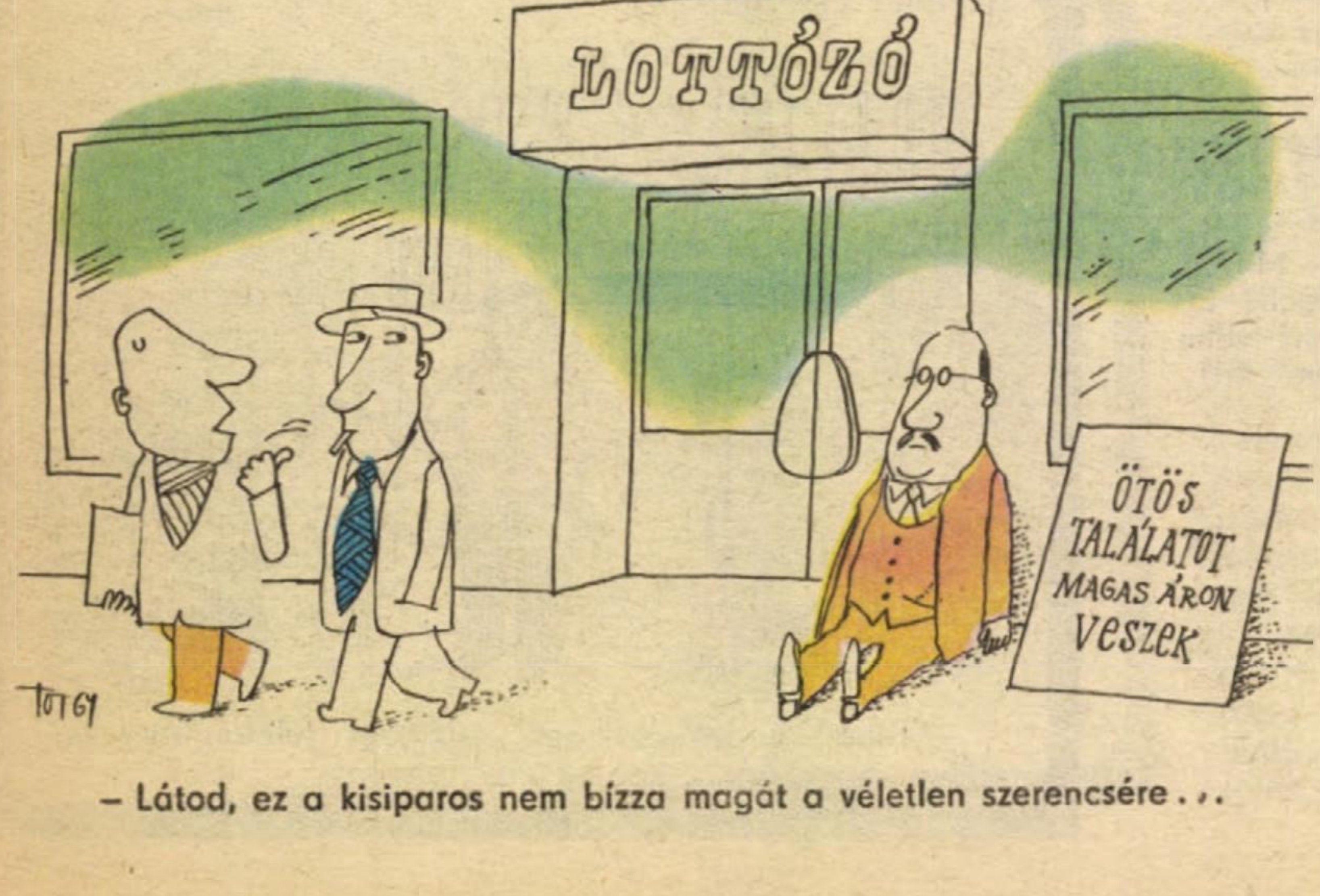
LOTTÓZÓ
ÖTÖS TALÁLATOT MAGAS ÁRON VESZEK

– Látod, ez a kisiparos nem bízza magát a véletlen szerencsére...

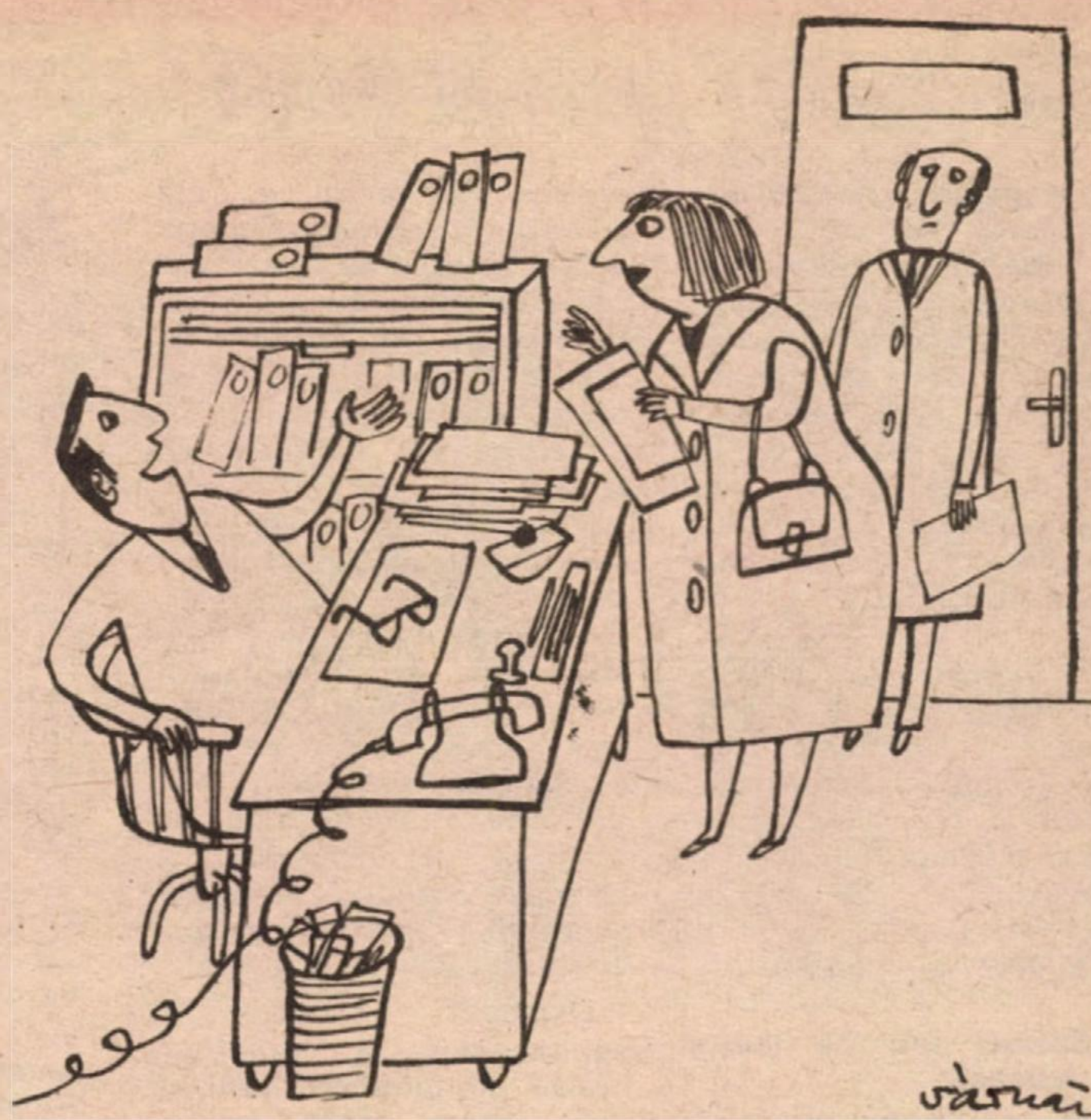

– Ma van a születésnapom, ma nem foglalkozom ügyfelekkel...

ÖSSZEÉRT KÉT FÚRÓPAJZS

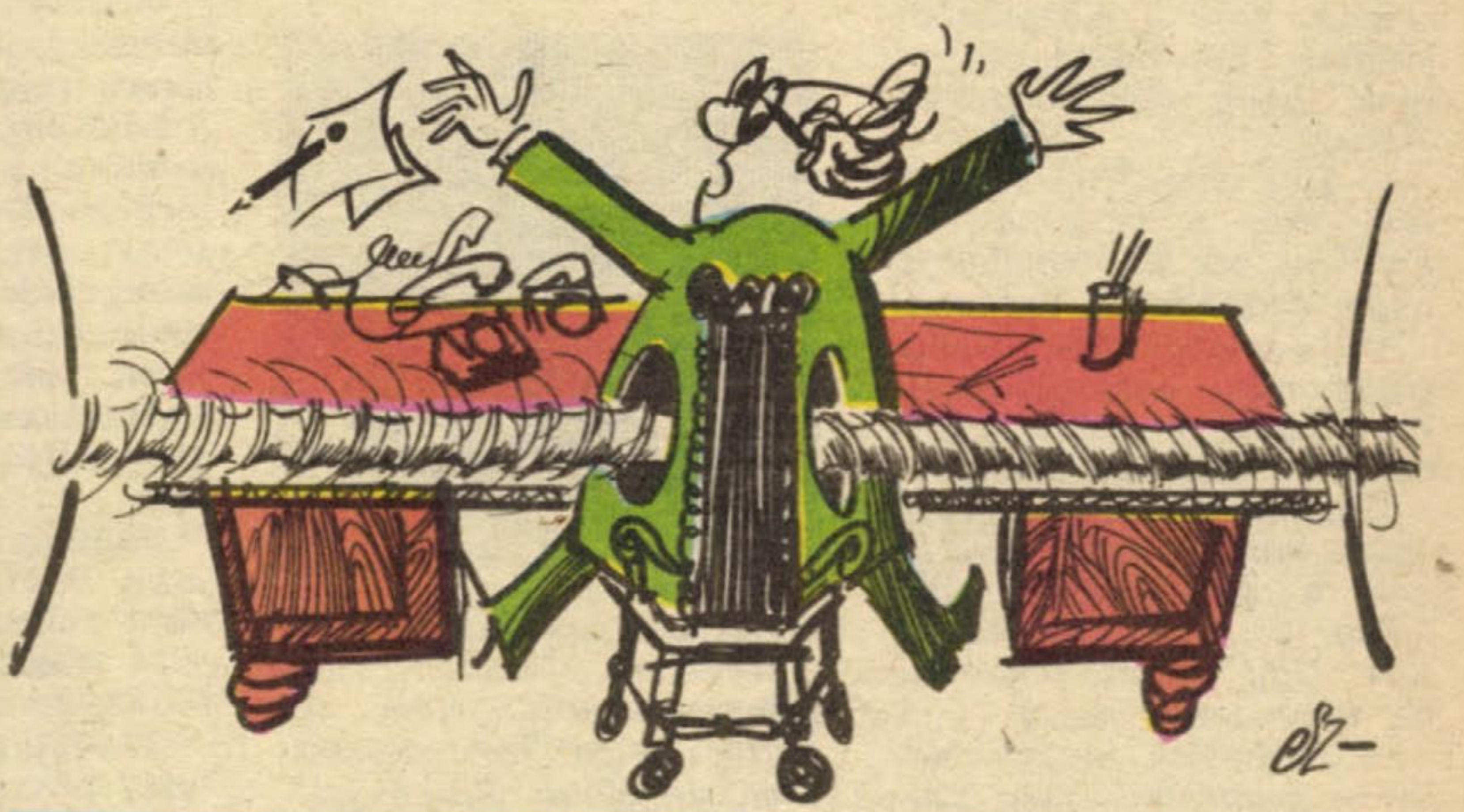

LESBEN

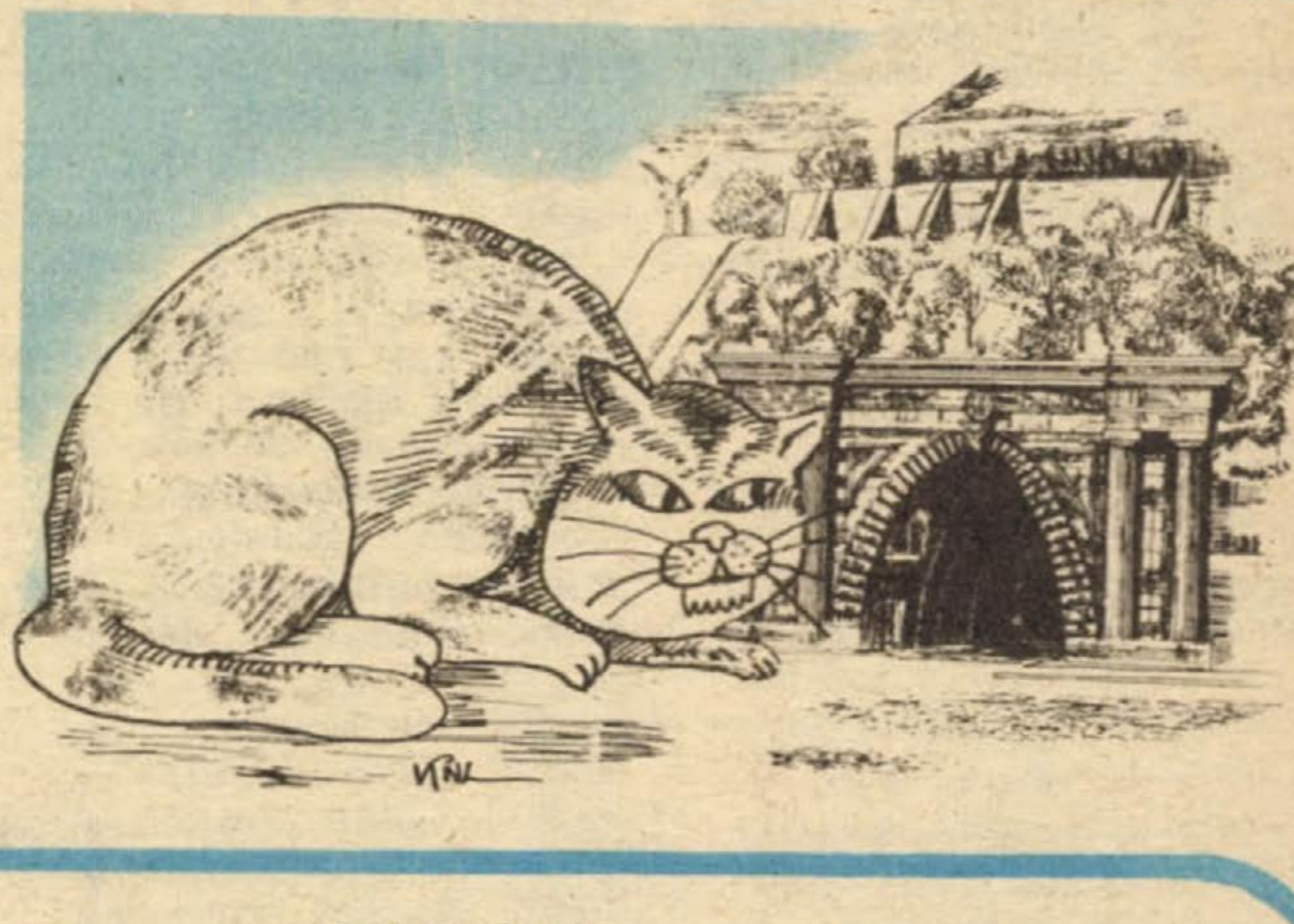

REKLAMÁCIÓ

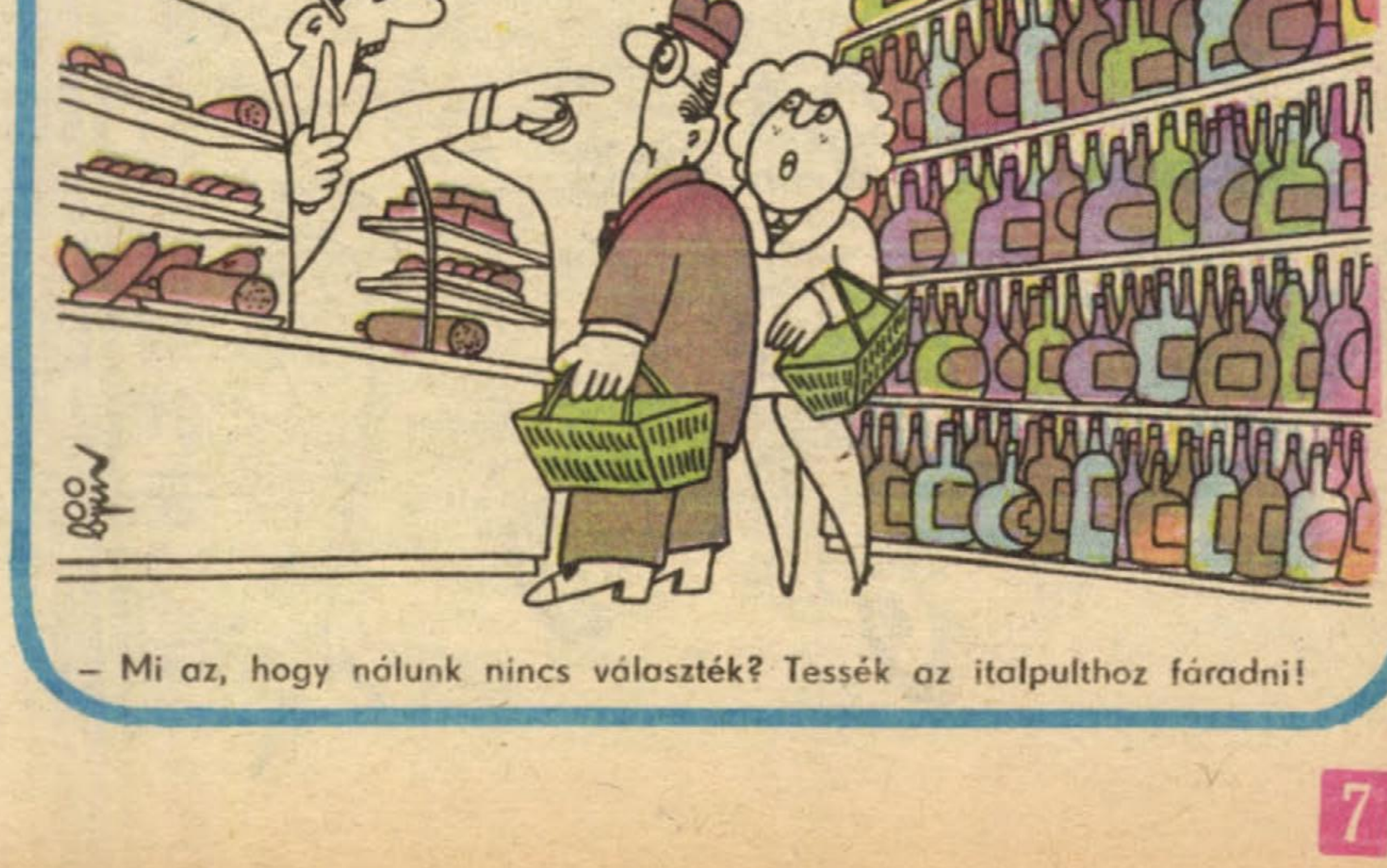

– Mi az, hogy nálunk nincs választék? Tessék az italpulthoz fáradni!

SZERVEZETT HOZZÁSZÓLÁS

Előadást hirdettek nálunk. Az volt a címe, hogy „Korszerű üzemszervezési módszerek és módszerű üzemszervezési korszerek". Nem túlságosan vonzó téma, mégis meghallgattam, mert otthon nagytakarítás volt. Viszont az üzemi éttermet, az előadás színhelyét, jó meleg kelkáposztaszag tette otthonossá.

Az étterem ajtaján éppen tódultunk befelé, amikor Torokgyíki, az üzemi előadások szervezője, mellém lépett és titokzatosan félrevont:

— Kérlek, okvetlenül szólalj fel!

— Miért? — bámultam rá.

— Szólalj fel, ha mondom. Muszáj!

— Mi az, hogy muszáj? Ha lesz mit mondanom, felszólalok, ha nem lesz, hallgatok.

— Ne marháskodj! Borzasztóan kínos lenne, ha nem szólalna fel senki. Az előadó, akit a központból küldtek, azt mondaná rólunk, hogy nem vagyunk aktívak.

— Hát aztán? — rántottam meg a vállamat. — Felőlem azt is mondhatja, hogy süketnémák vagyunk.

— Legalább itt volna Úgymond — sápítozott Torokgyíki —, meg volnánk mentve. De beteg.

(Úgymond-nak becéztük egyik kollégánkat, mert az volt a szavajárása, márpedig a szava állandóan járt. Úgy tudott felszólalni, mint senki más.)

— Jobbulást kívánok neki — jegyeztem meg szárazon.

— De ugye nem hagysz minket pácban? Ugye felszólalsz? Akármit mondhatsz, csak beszélj, az Isten szerelmére, ne sértsük meg azt a rangos előadót...

— Nem kényszeríthetsz — utasítottam el és továbbindultam.

Hallgattam az előadást és közben azon járt az eszem, hogy segítenem kéne a bajbajutott Torokgyíkin. De erről az előadásról a világon semmi nem jutott az eszembe. Időnként láttam, hogy Torogyíki az emelvényről keres a szemével, sőt idétlenül kacsintgat rám. Úgy tettem, mint aki nem veszi észre.

Vége lett az előadásnak, hallom Torokgyíki hangját.

— Nagyon hálásan megköszönöm az előadó elvtárs rendkívül értékes, lélekemelő, szívet mozdító, ékesszavú előadását, amiből mindannyian sokat tanultunk. Az elvtársak bizonyára minden eddiginél nagyobb számban fognak hozzászólni...

Dermedt csend. De ugyan mit is mondhatnánk? Magamban kuncogtam: most aztán bajban van a barátunk!

Nem akartam hinni a fülemnek. Egyszercsak a saját nevemet hallom! Ez a gazfickó, ez a huligán, ez a pódiumbriganti bemondja, hogy szólásra jelentkeztem. Minden szem rámszegeződött. Nem tehettem mást, feltápászkodtam, de előbb gyilkos pillantást lövelltem Torokgyíkire. A szeme sarkából láttam, hogy alig észrevehetően, esdeklő mozdulattal összekulcsolja a kezét.

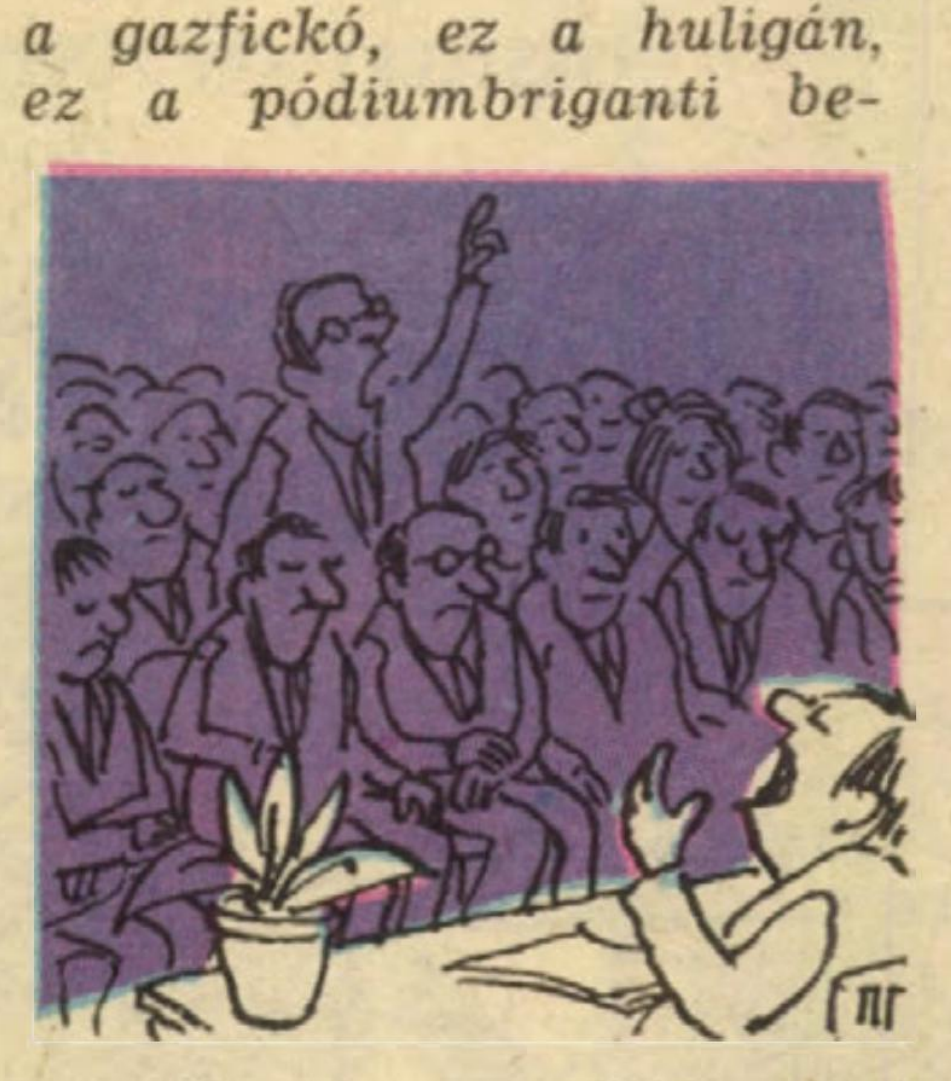

No most adok neked, gondoltam magamban. Úgyis azt mondtad, beszélhetek akármit. Ha botrányt akarsz, legyen botrány. És rákezdtem:

— Igen tisztelt elvtársak és kartársak! A korszerű módszerek nélkül a módszerű korszerek egyenesen elképzelhetetlenek. — Itt tartottam és még mindig nem tudtam, mit mondok ezután. De a többi már magától jött. — Látjátok feleim szümtükkel mik vogmuk, Isten kezembe adta a tárogatót, hogy felkiáltsam a halottakat, ej mi a kő tyúkanyó kend, ritka búza, ritka árpa, ritka rozs, én doktor bubó-bubó a tudományok kandidátusa kijelentem, hogy Edward király, angol király léptet fakó lován, vakpalivakpalivakvakvak, minden vízbemártott test a súlyából annyit veszt, mint grosicsbuzánszkylórántlantosbozsikzakariásbudaikocsishidegkutipuskáscibor, kérjük hallgatóinkat, halkítsák le készülékeiket, balatonaliga, balatonvilágos, balatonszabadi alsó, balatonszabadi felső, balatonszabadi középső, kísértet járja be Európát, cseresznyemag meg meggymag, gyere velem zöld erdőbe kék ibolyát szedni...

Hozzászólásomat e szavakkal fejeztem be:

— Csak ezt akartam mondani, köszönöm szépen szíves figyelmüket...

Leültem és vártam, hogy kitör a botrány. De nem tört ki semmi, igaz, taps sem, mindenki békésen szunyókált a teremben, csak az elnökségben volt némi élénkség, mert a kurtaszoknyás lányok akkor szolgálták fel a frissítőt.

Torokgyíki az előadás után kitárt karokkal rohant felém:

— Köszönöm, pajtás, irtó klassz voltál!

— Hallottad, mit mondtam?

— Hogy őszinte legyek, tartalmilag nem hallottam, de viszont mértem az időt. Tizenegy és fél perces felszólalásod volt. Ez vállalati és tröszti csúcs. És milyen folyamatosan beszéltél, minden jegyzet nélkül! Az előadó el volt ragadtatva és beírta a jelentésébe: ilyen értelmes, kerekded, szakszerű hozzászólást már régen nem hallott.

Novobáczky Sándor

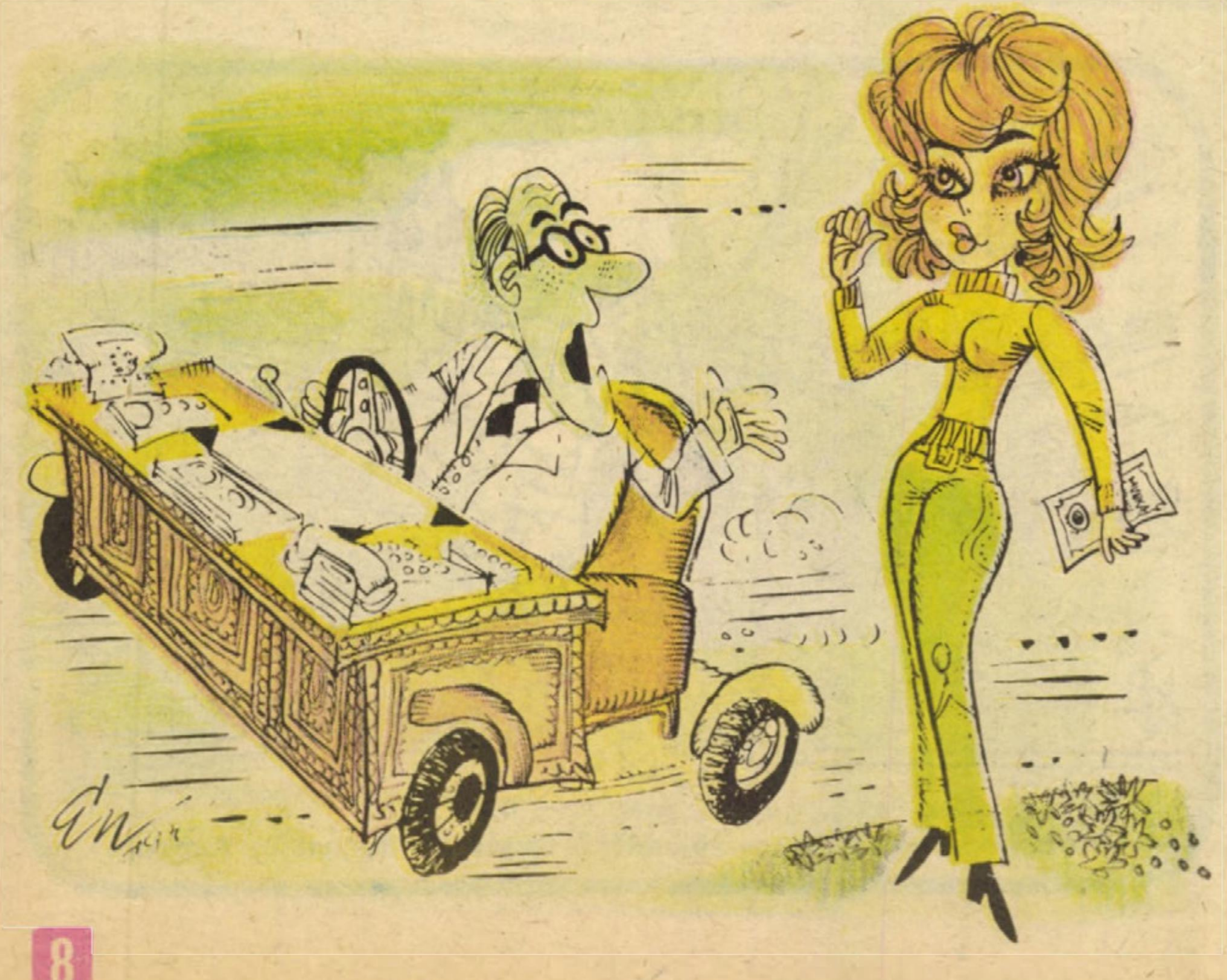

LÉTSZÁM-ZÁRLAT

– Milyen pech! Ezt sem vehetem fel!...

Megkérdeztük rajzolóinkat: MI JUT ESZÜKBE A 100 ÉVES TELEFONRÓL?

Hegedűs István:

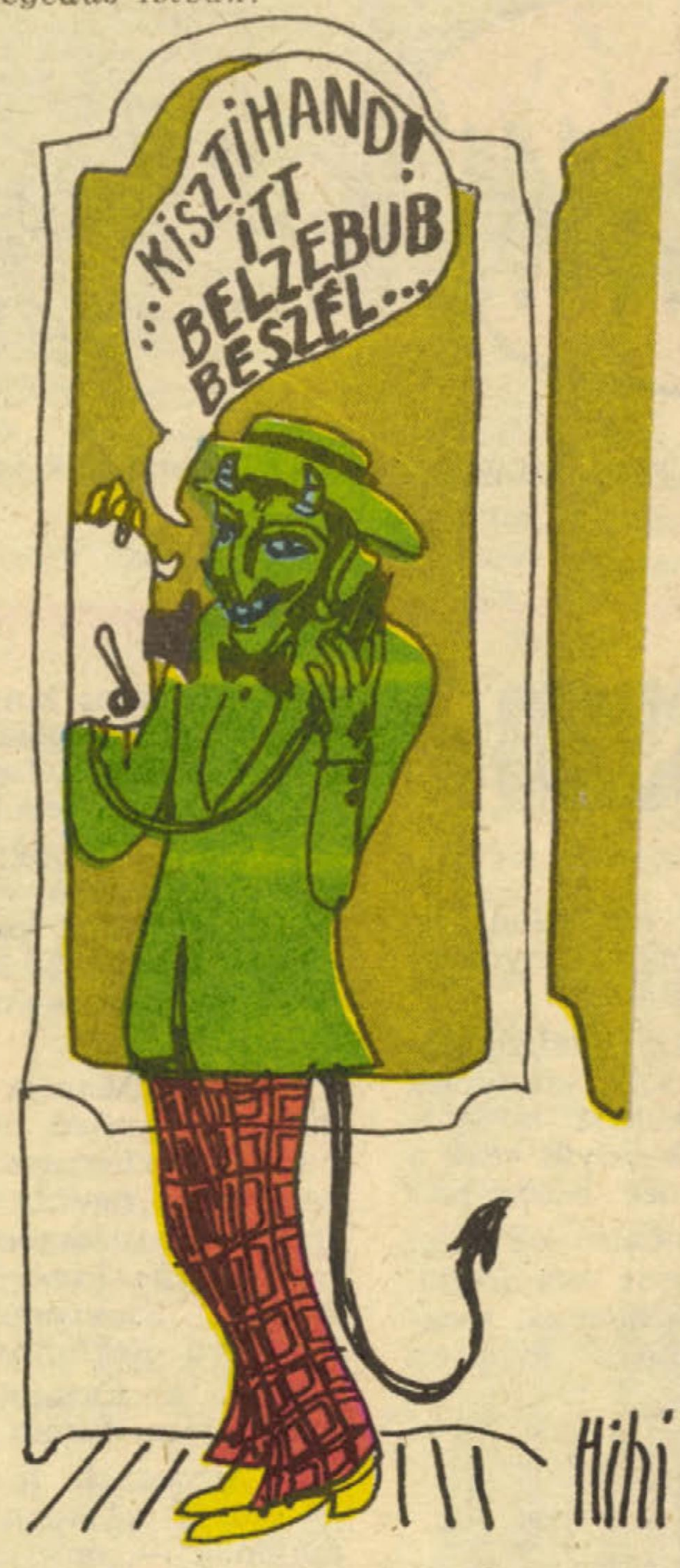

– Az első telefonbetyár.

Szűr-Szabó József:

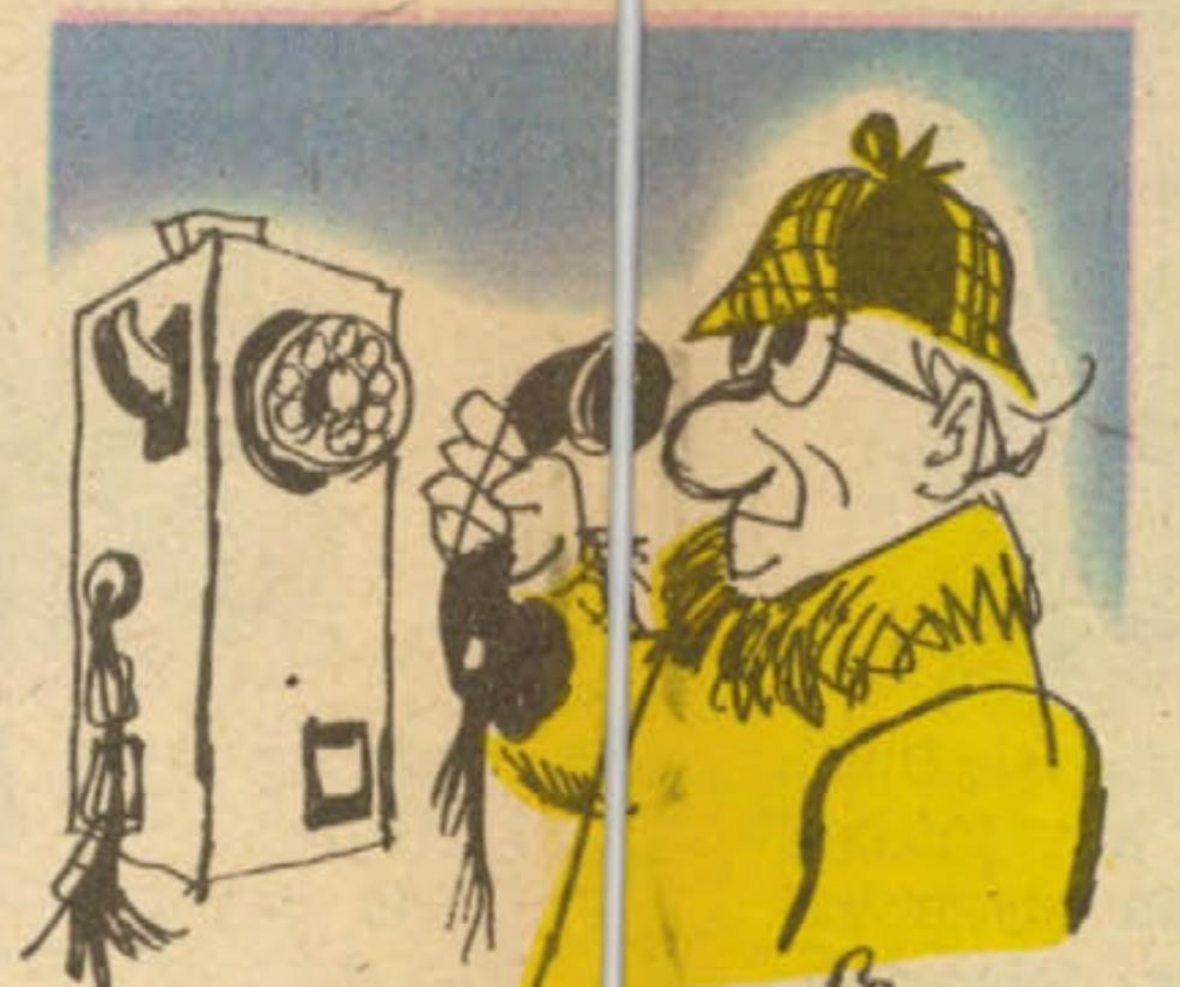

– Mennyit haladt a világ, már van vezeték nélküli telefon!

Dallos Jenő:

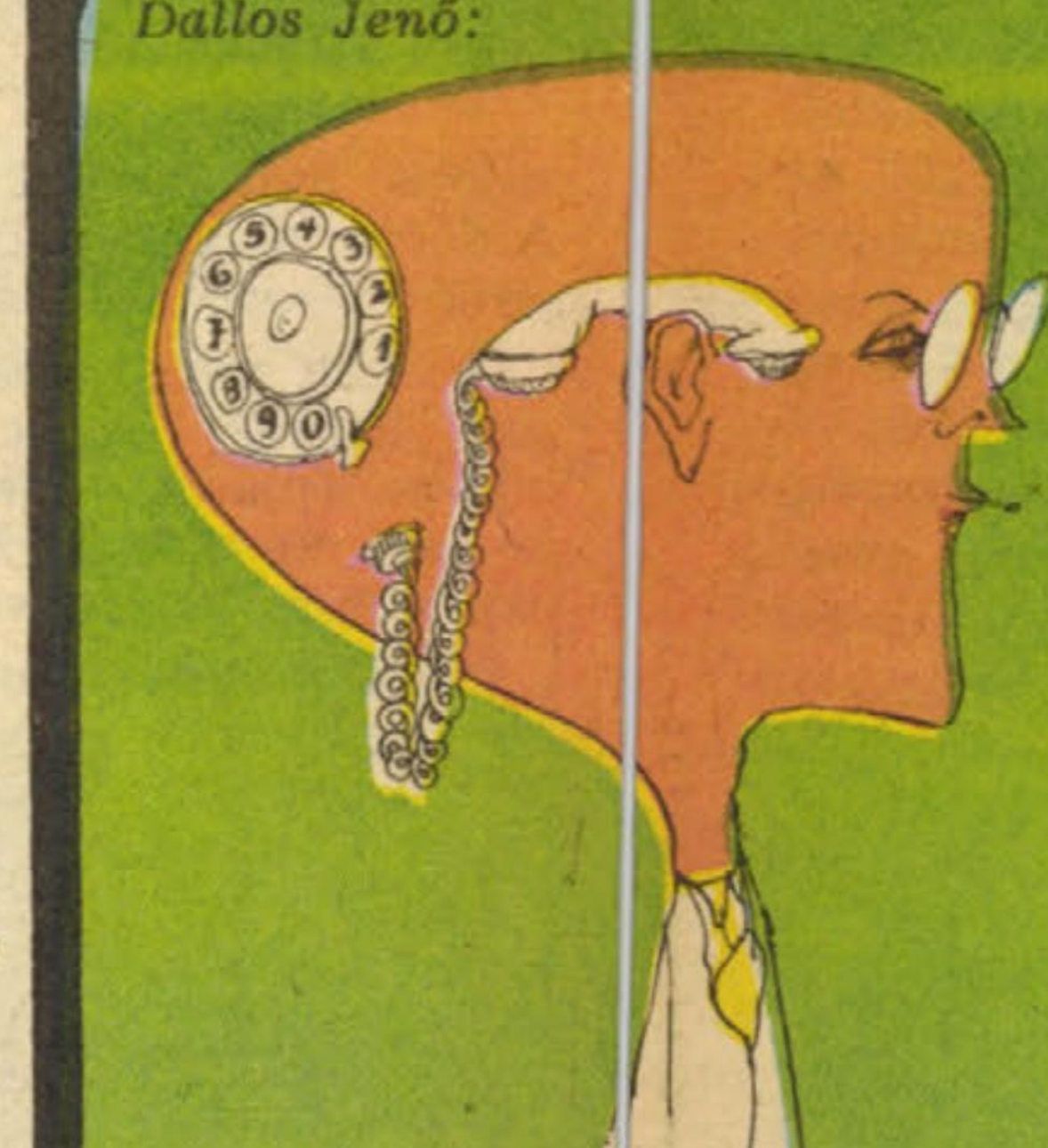

– Milyen lesz a telefon 200 év múlva...

Sajdik Ferenc:

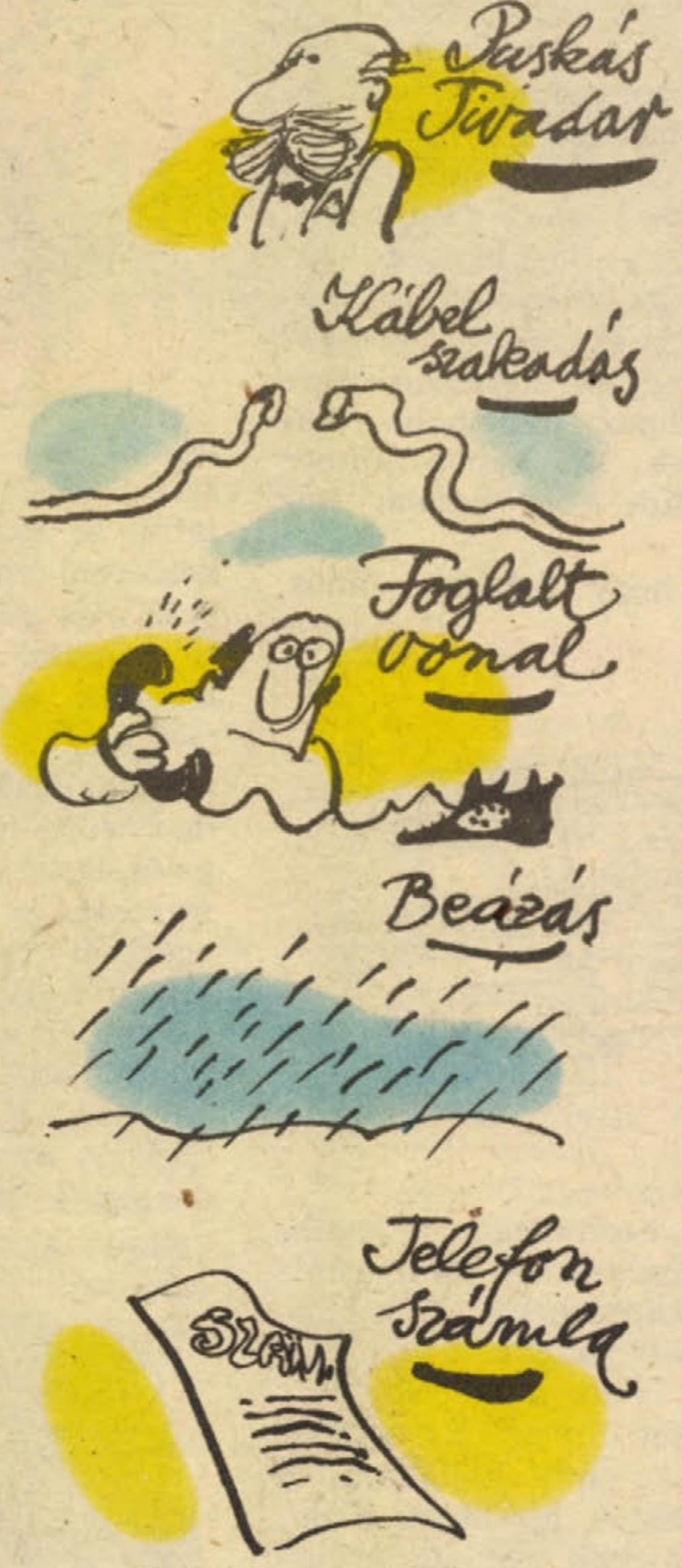

– Ez jutna eszembe, ha lenne telefonom...

Balázs-Piri Balázs:

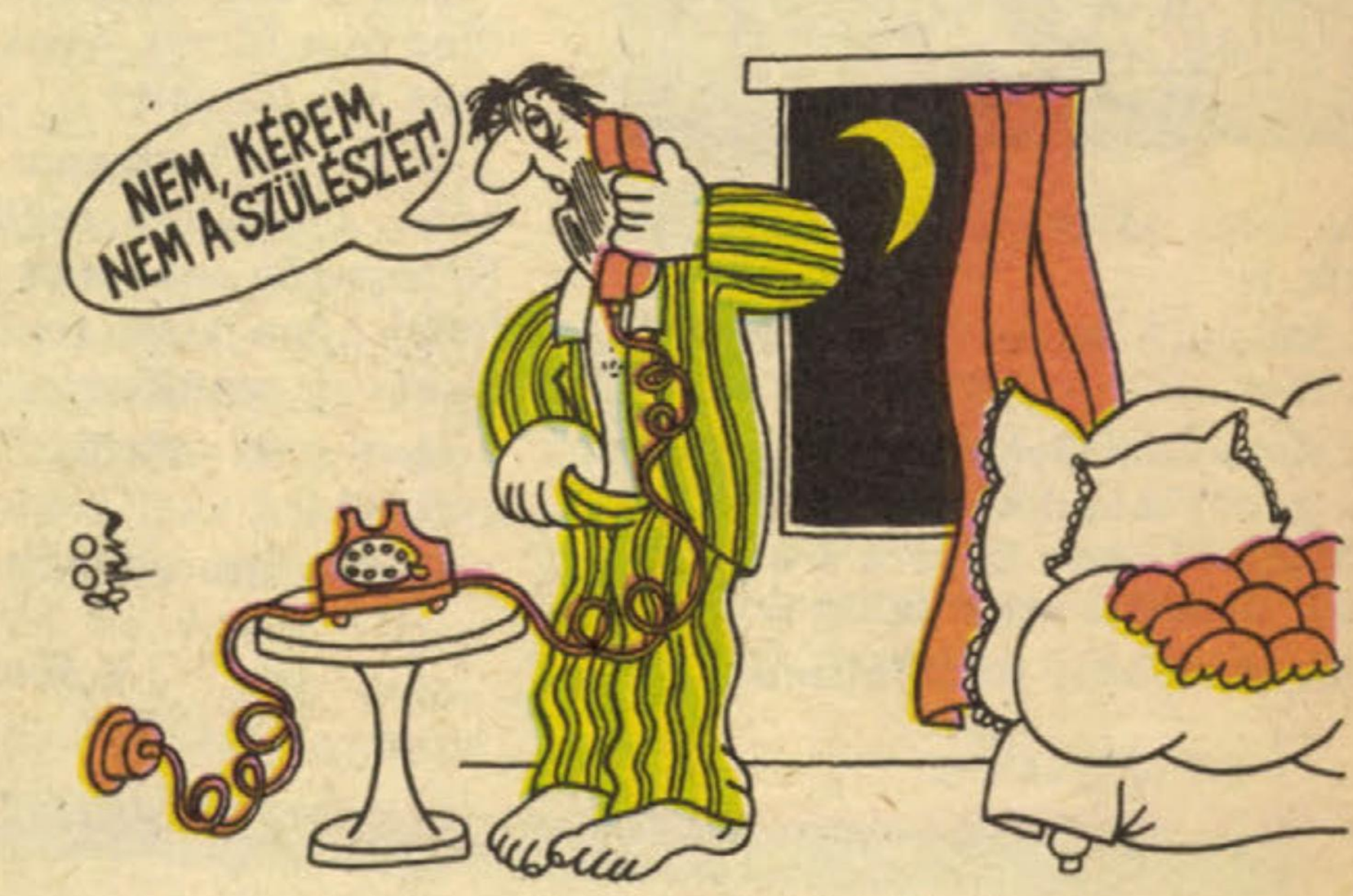
NEM, KÉREM, NEM A SZÜLÉSZET!

– A téves kapcsolások...

Lehoczki István:

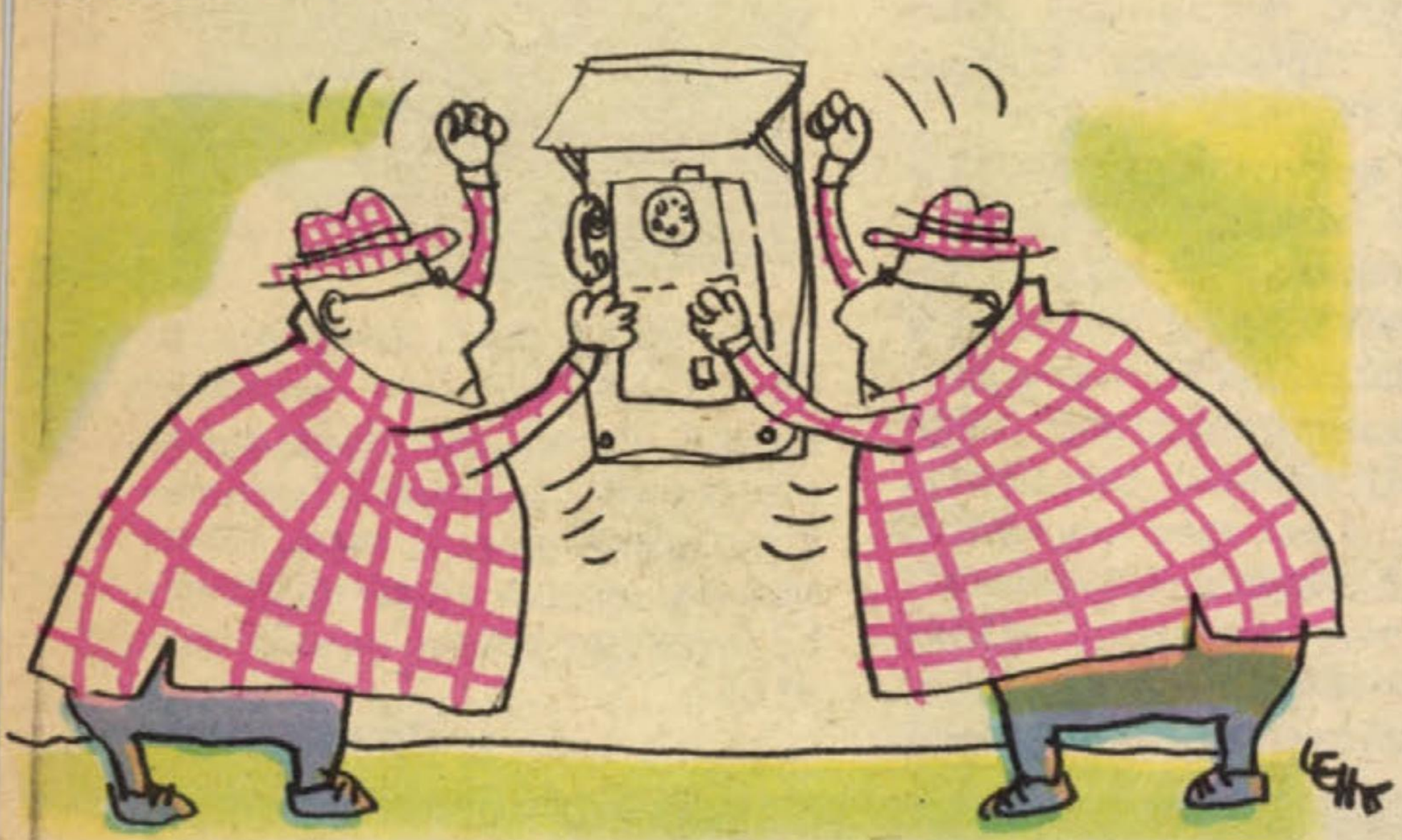

– Ha volna egy ikrem...

Brenner György:

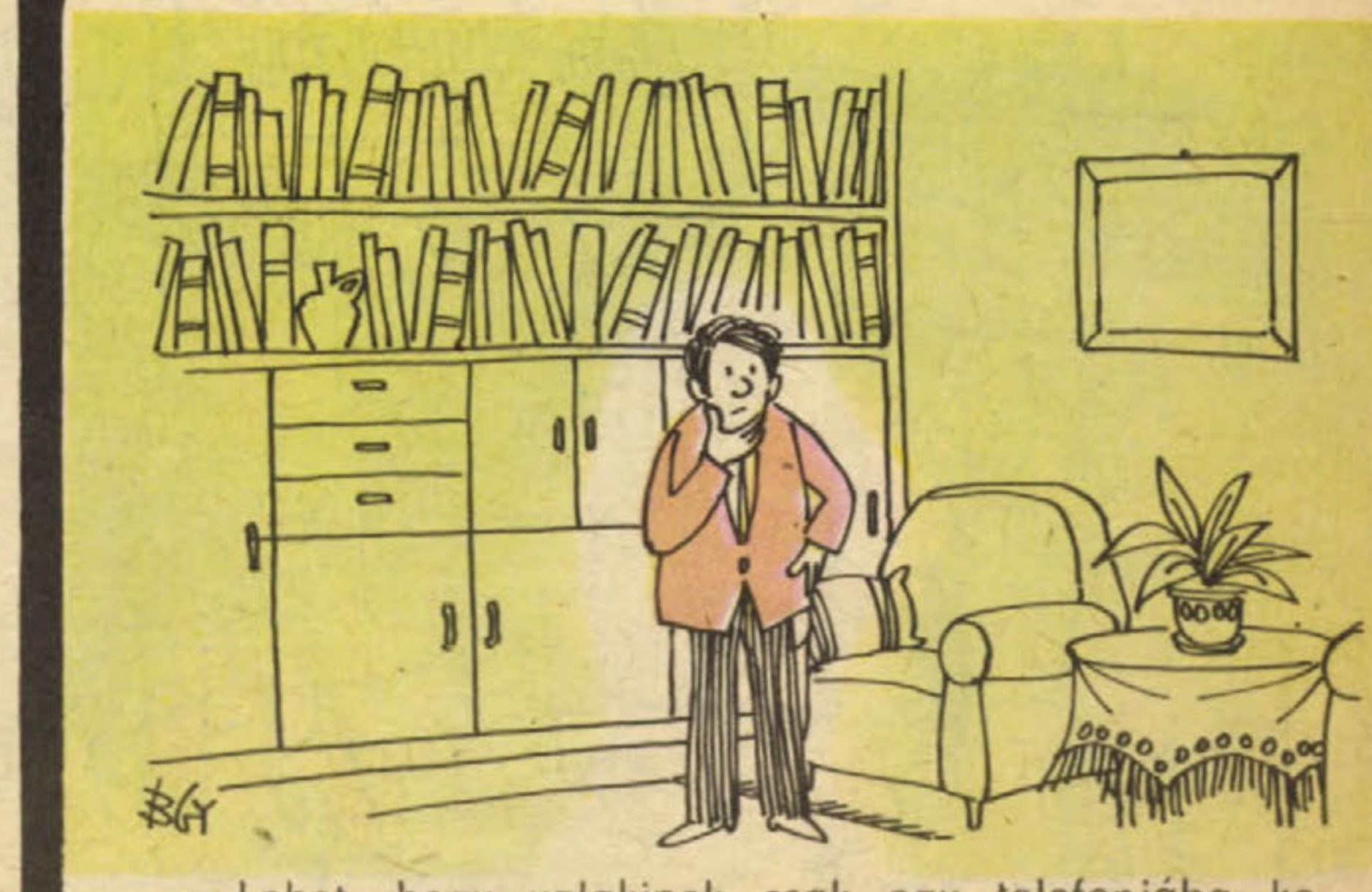

– Lehet, hogy valakinek csak egy telefonjába kerülne, hogy én is kapjak egy telefont...

Fülöp György:

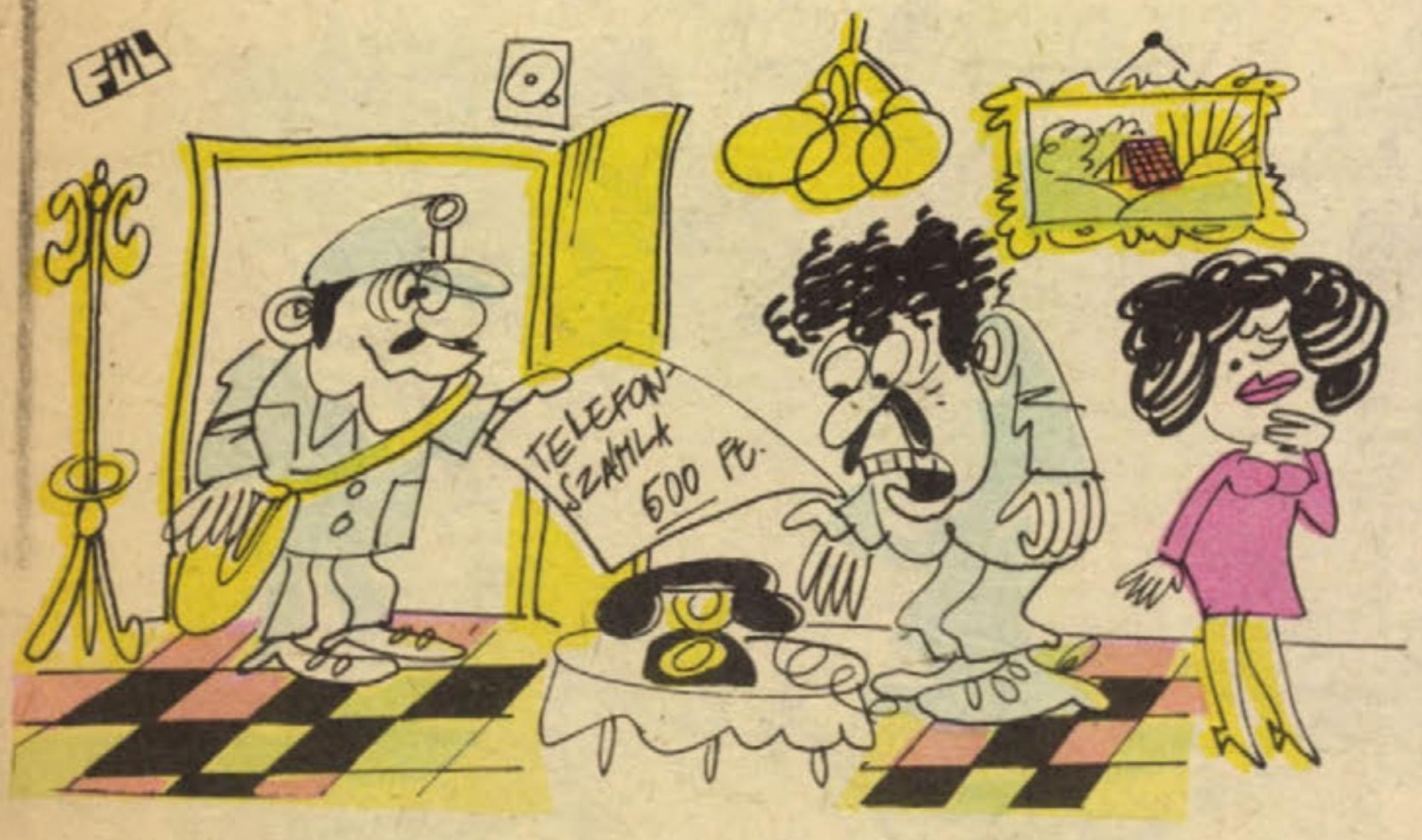
TELEFON SZÁMLA 600 Ft.

– A háromperces telefon...

VÍZSZENNYEZŐ MŰVEK

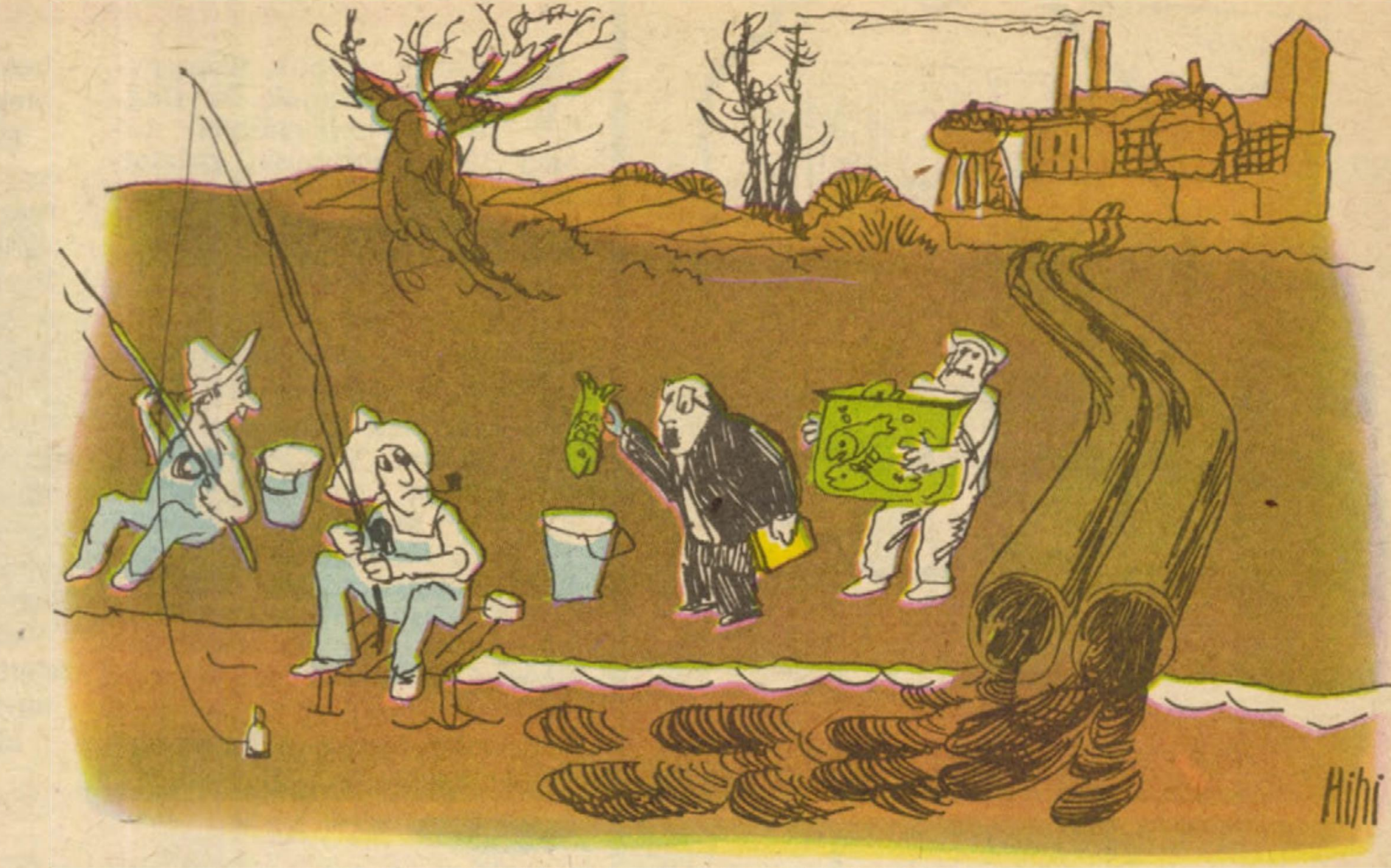

– Úgy gondoltuk, hogy magukat is kártalanítjuk...

Nagyapának lenni...

Először azt akartam írni a három pont helyett, hogy „nehéz", de aztán meggondoltam, mert ez a közhelyszerű állítás csak félig igaz. Vagyis olykor valóban nehéz nagyapának lenni, de akkor is megéri, mert...

Ezt szeretném elmondani, mint gyakorló nagyapa.

Kezdem az egyértelmű pozitívumokkal.

Először is: az ember megfiatalodik. Több ízben hallottam a hátam mögött suttogni az ismerőseimet: „Ahhoz képest, hogy nagyapa, egész fiatalos."

Másodszor is: az ember játszhat. Leülhet az unokája mellé a szőnyegre, és építhet várat, guríthatja az autókat, sőt a lakáson kívül is, a nyilvánosság előtt, leállhat a téren focizni, meg rollerezhet, vagy akár a libikóka másik végére is fölülhet. Tessék megpróbálni mindezt unoka nélkül, szólóban, vagy egy hasonló korú pajtással!

Folytatom azzal, amiért meg kell dolgozni, amit az ember nem kap „ingyen".

Ilyen — például — az én *nagy kutyai* rangom. Ez olyan minősítés az unokám részéről, mint a színész számára a „kiváló művész".

No, ezért már, hogy a színészi példánál maradjak, komoly alakítást kell produkálnom, és sorozatban egyforma átéléssel játszanom a produkciót, amely másfél éve van műsoron. Még két éves sem volt Miki, amikor négykézláb és ugatva körülrohanta a szobát, és fölszólított, hogy fáradjak le hozzá. Mit tehet ilyenkor egy jól nevelt nagyapa? El tetszettek találni. Azóta ő a kis kutya, én pedig a nagy kutya vagyok, pedig — pszichológus látja lelkemet — soha nem akartam nagykutya lenni. Tehát jelenleg ez a „státuszom". Ugatással üdvözöljük egymást, és a csokoládé, amit eszünk, az természetesen csont.

Ez a *kutyaság* már egészen jól ment, rutinosan négykézláboztam és ugattam, amikor Miki kitalálta, hogy én egy fa vagyok, s ő fölmászik a fára. No, ez már komoly. Nem hiszem, hogy a tévétorna ajánlaná az idősebbeknek. Apropó, tévétorna, az ő stílusukban mondom el: Álljunk kis terpeszben, döntsük kissé hátra a törzsünket, egyidejűleg fogjuk meg a lábfejünkre lépő unoka kezeit, és megadással tűrjük, hogy föllép a térdünkre, majd beletapos a hasunkba, aztán a mellkasunkra hág, és végül a vállunkra lépve közli: „Én már nagy fiú vagyok, már mehetek óvodába."

És diadalmasan nevet, miközben én diszkréten fújtatok. Végre egy ugrással lehuppan a gyomorszájamra, onnan pedig a földre, hogy a következő percben újra kezdje a mászást.

— Édeském! — szólok lihegve, amikor ötödször kezdene mászni — játszszunk valami mást, elfáradtam.

— A fa nem tud elfáradni — válaszolja, és kár is vitatkozni vele.

Még fölmászik rám vagy ötször, és ezt — ha az ember vigyáz a kondíciójára — némi tréning után el lehet viselni.

Ámde ekkor következnek a szellemi megpróbáltatások. Csak egyet példának:

Van nekem egy írógépem, amelyen ezeket a sorokat is kopogom, és amely szent és sérthetetlen, amelyhez senki, de senki nem nyúlhat. No de, ha Miki azt mondja, hogy „írógépezzünk!"... ? Akkor természetesen az ölembe veszem, és szisszenés nélkül tűröm, hogy leüsse a keresztet (x, +), a kört (o, □), a zászlót (7), vagy a kígyó betűt (S). Csak akkor bátorkodom mégis szólni, amikor tenyérrel rácsap a betűkre.

— Ejnye, ezt ne csináld, elromlik az írógép, és nem tudok majd dolgozni.

Miki nagy szemet meresztve néz rám. Kapcsolok, ezt meg kell magyaráznom. De hogyan? No, igen, az ő szótárában, ahol valaki dolgozik, az a „dolgozó". Az apja, az anyja, és minden felnőtt elmegy a dolgozóba.

— Tudod, nekem ez a *dolgozóm* — magyarázom hát neki.

— Ez? — csodálkozik rám. — És hol mész bele?

— Hát... tudod... az úgy van, hogy... hogy... és másról kezdek beszélni, bár tisztában vagyok vele, hogy ez nagyon helytelen, de aki jobbat tud, az közölje velem.

Sólyom László

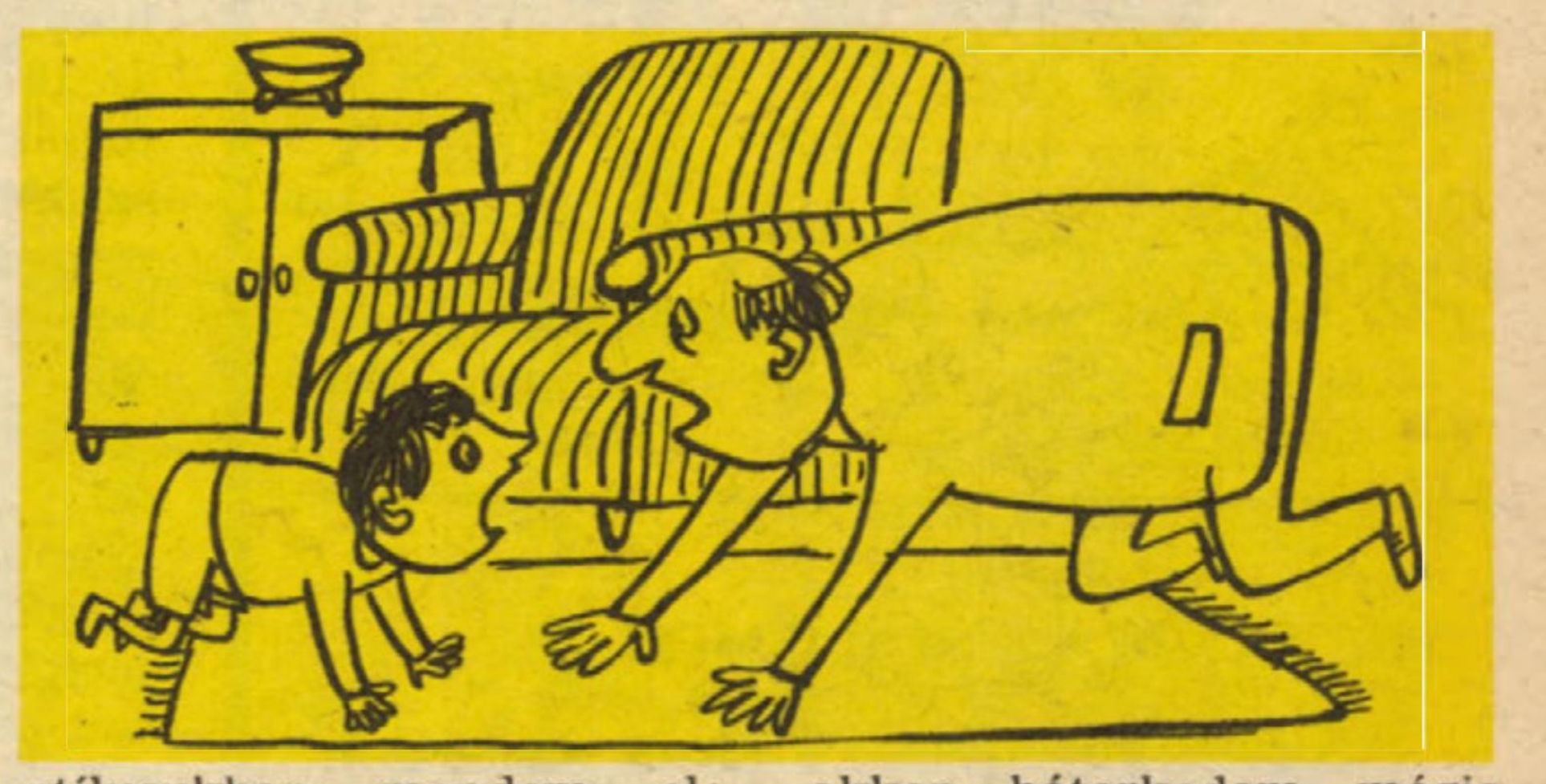

ESZMÉNYKÉP

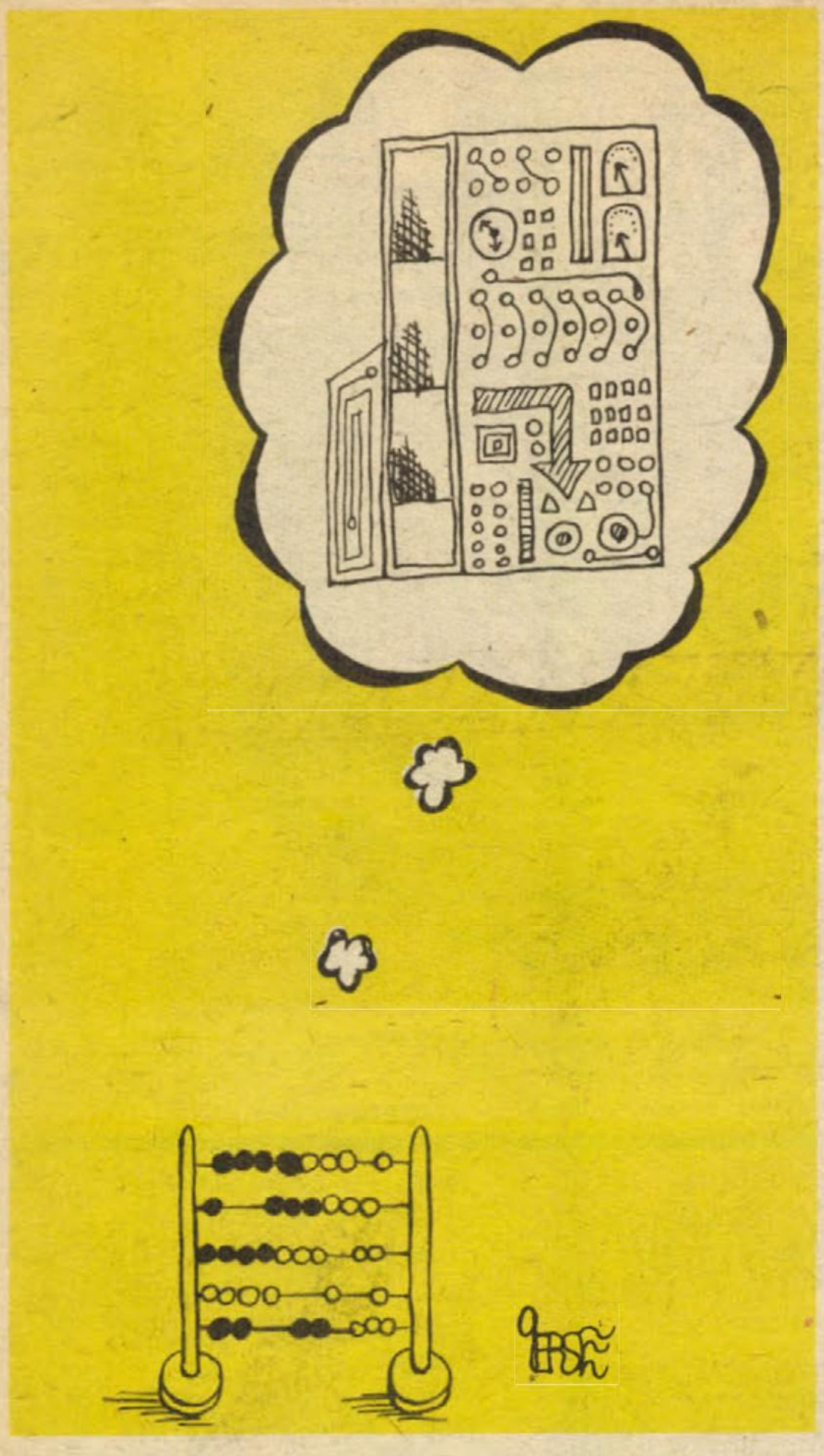

MODERN LAKÁS

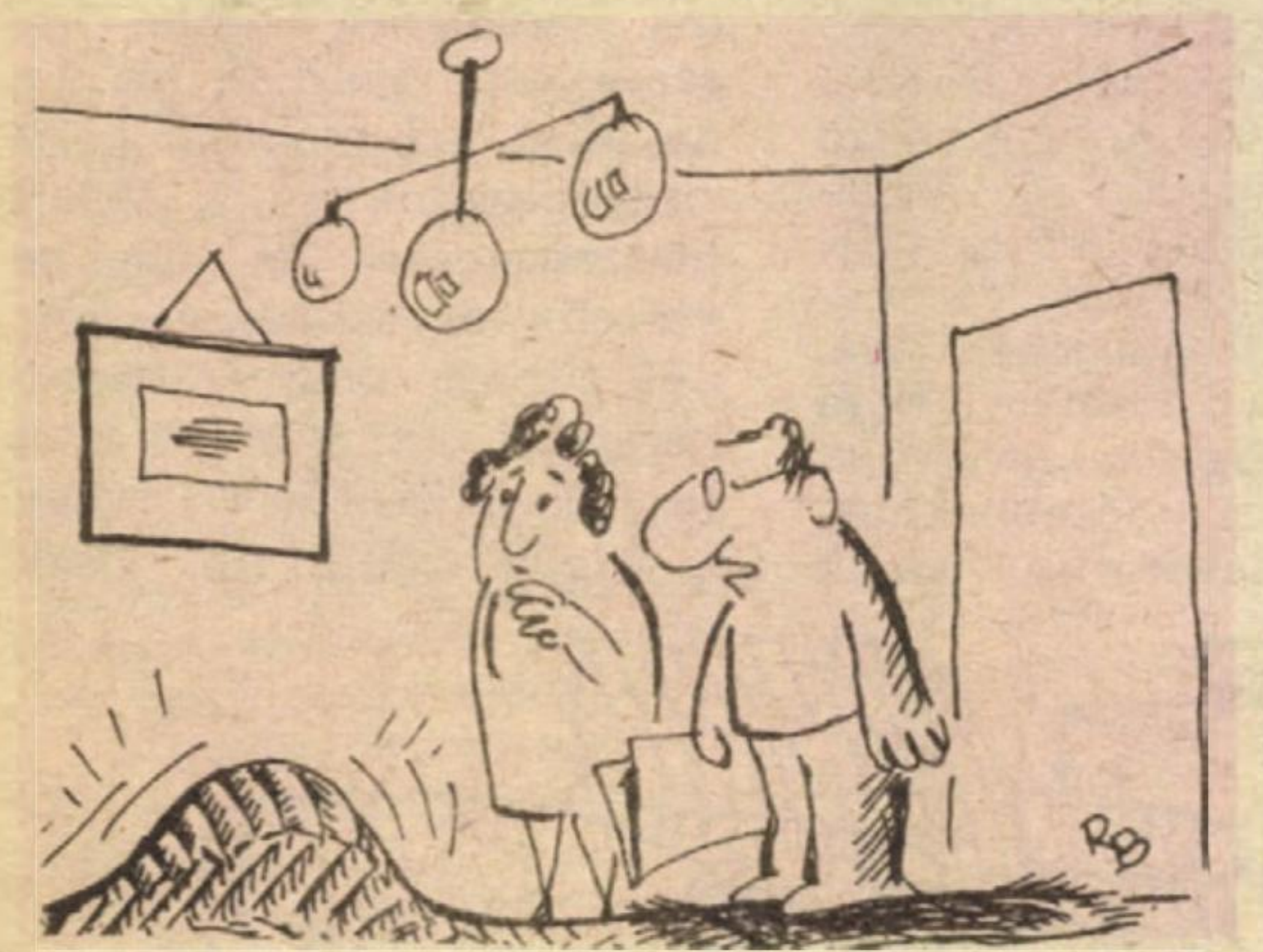

– Ez nem parketthiba, csak az a nagy lakli jött haza a földszinten.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Miért ülsz mindig a férjed mellett, amikor krimit ír?

— Mert olyan izgalmas a történet, hogy fél egyedül maradni . . .

Ikarus impressziók

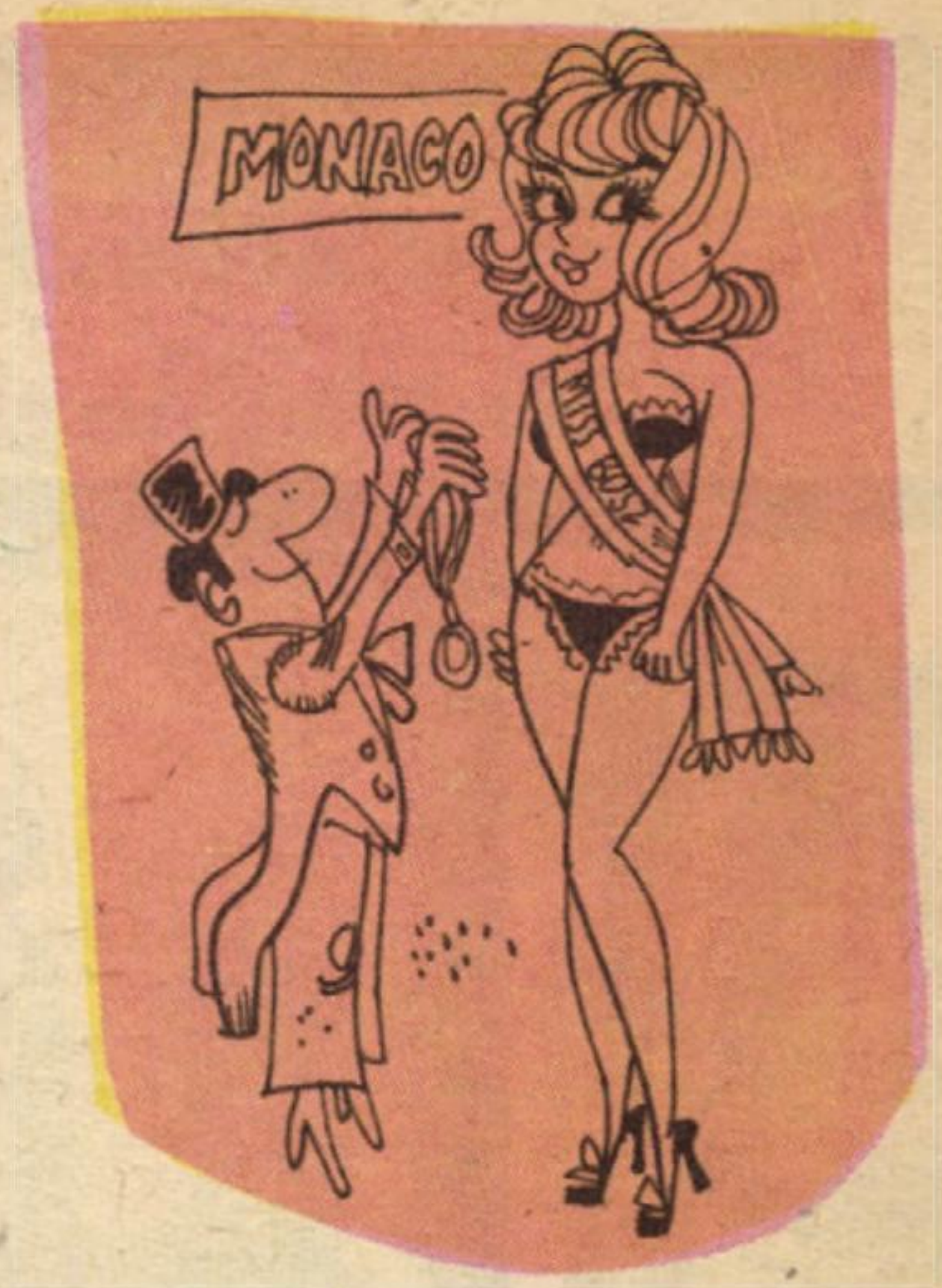

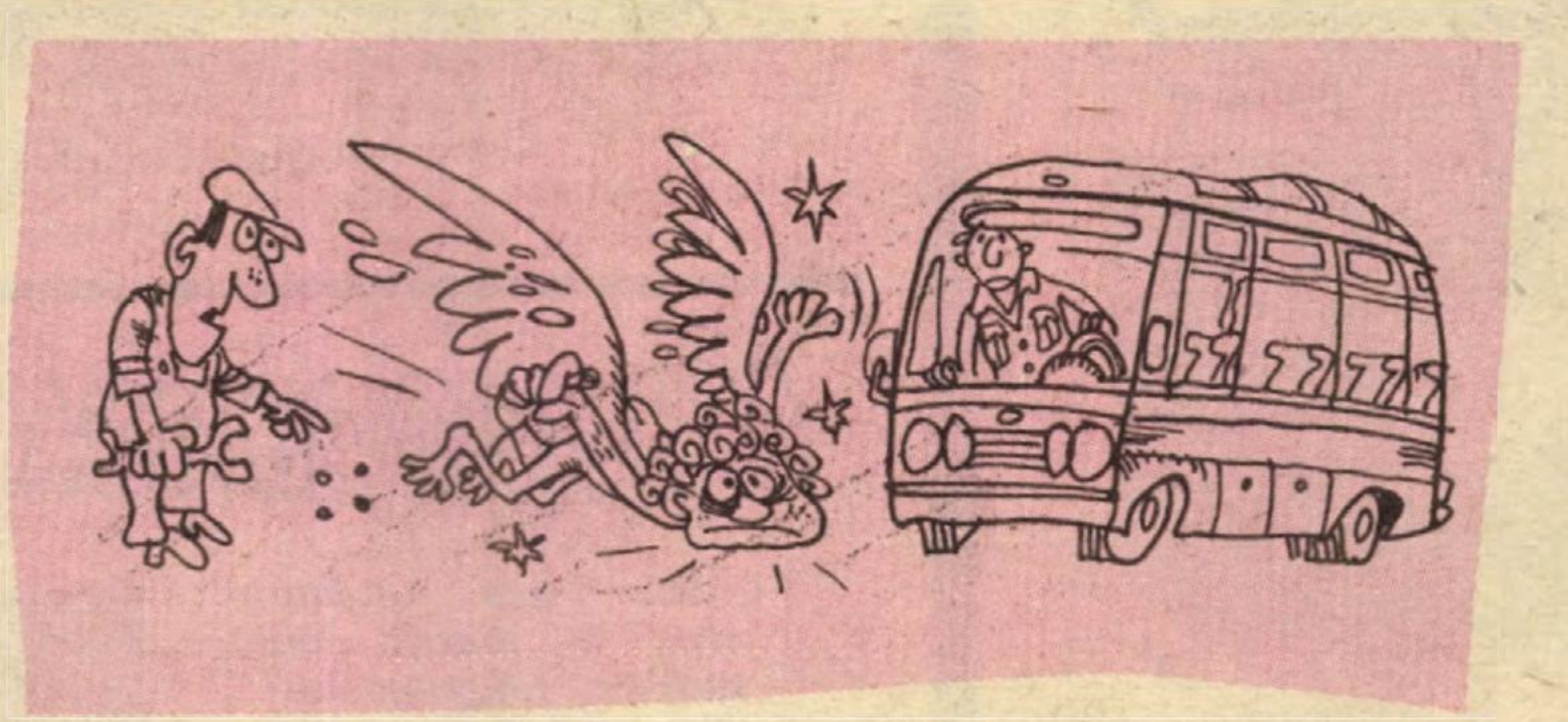

Van négy telepük, tizenegyezer dolgozójuk, öt világrészbe exportálnak, tavaly 10 942 autóbuszt gyártottak. Nemrég átvettek egy szegedi üzemet, amely busz-alkatrészeken kívül ötszínű golyóstollakat is gyárt. Ez hasznos dolog, mert egy ekkora üzemet úgysem lehet csak úgy, fekete-fehéren elmeselni.

Hogyan lett Ikarus az Ikarus? Miért? Volt ugye az a mitológikus pilóta, Ikarosz. Csinált magának szárnyat, viaszból és tollakból, aztán huss, kezdett nyugat felé repülni. Ikarosz lepottyant, mire elneveztek róla egy autóbuszüzemet Mátyásföldön. Ki érti ezt?

Fennáll persze a lehetőség: tulajdonképpen nem is Ikaroszról, a mitológia kis repülőjéről, hanem Iharosról, az ötvenes évek nagy futójáról akarták elnevezni a gyárat, csak rosszul írták a nevét.

Mátyásföldön nyoma sincs a kínos álszerénységnek. Az új igazgatósági épület homlokzatán egymást érik az élüzemcsillagok, vörösrézből akkurátusan kikalapálva. Az 1972-es, az 1973-as, az 1974-es . . . Suttogják, hogy Kövér Gyula már az 1975-öst is formálja ott a szerszámgépgyár mögött. Így legalább érthető, miért építették olyan szép hosszúra az igazgatósági épület homlokzatát . . . Mindez természetesen kétélű dolog, s némi bíráló fejcsóválásra is tápot ad. Hát így tartják meg az állam utasításait az Ikarusban. Így takarékoskodnak Mátyásföldön egy olyan drága nyersanyaggal, mint a vörösréz? Nna . . .

Jár-kel az ember az üzemben, s mert elég hosszú a füle, pletykákat is gyűjt.

Például, hogy Toldi József, az Ikarus vezérigazgatója már alpinistának is elmehetne, olyan edzést tartott legutóbb a Riviérán. A monacói busz-szépségversenyen ötször is fel kellett másznia a tribün tetejére, hogy egy-egy újabb Ikarus modell „Miss Bus”-díját átvegye. A vezérigazgató különben az alkalmazotti létszámzárlat szigorú őre, bár többen unszolják: keressen végre egy kiskaput. Rossz helyen kopogtatnak. A kapus ember nem Toldi volt, hanem Botond.

Meg hogy Szlaukó János, szakszervezeti titkár a legnagyobb mátyásföldi Mátyásföldön. Lokálpatrióta a feje búbjától a lábujjáig, ami nem csekélység, lévén a távolság legalább két méter. És gyáron kívül van mit hallgatnia a helybeliektől, merthogy a bejáratós buszok nemigen kerülgetik a környéki tsz-ek baromfiállományát. Lehetséges, hogy az útmenti fogadók étlapján csakhamar megjelenik a tájjellegű specialitás: „Mátyásföldi laposkacsa Ikarus-módra fékpróbán gázolva.”

Meg hogy Végh Sándor szervező titkár gyönyörűen énekel magyar nótákat. Miután a szövetkezeti lakásépítés most már csak-csak megindul a gyár szomszédságában, Végh elvtárs új nótával biztathatja az övéit: „Lesz már kéglid Kerepesen, komám, sírkő nélkül!”

Meg, hogy az üzemi étkezdében most már a jóég tudja, mióta hiánycikk az egyszerű asztali kés. Ez maximálisan szívet melengető hír. Tetszik látni, az Ikarusban olyan békeszerető emberek dolgoznak, akik még a hagymás rostélyost is kanállal eszik. Akár van kanaluk hozzá, akár nincsen . . .

Végigjártuk az üzemet. Minden csupa lobogás volt, csilingelés, sistergés, sziszegés, láng, forróság és permet, végül az egészből csupán a lényeget sejtettük. Hogy bemegy a Busz 1 kapuján egy csomó cső, meg lemez, aztán kijön a Busz 2 kapuján, lámpáit villogtatva, dudáját nyomkodva, egy csudaszép Ik 280-as. Az ilyesmire mondja a kibic: hétköznapok csodája.

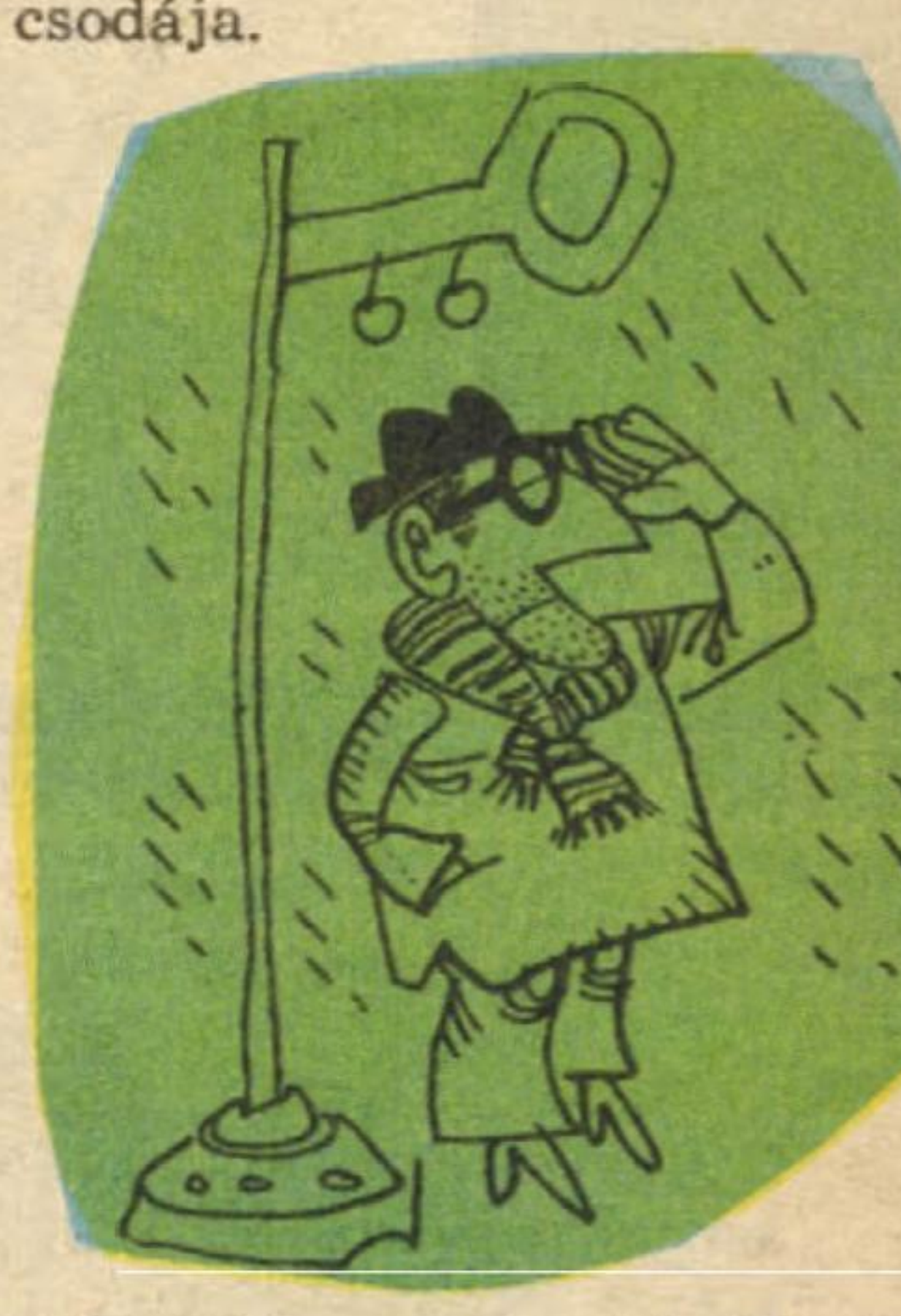

Ez akkor már tulajdonképpen csak egyetlen kérdőjel marad. Tessék mondani: ha az Ikarusban harminc percenként készül egy új busz, miért van az, hogy a megállóban néha negyven percet is kell várni rá?

Peterdi Pál

VASÁRNAP

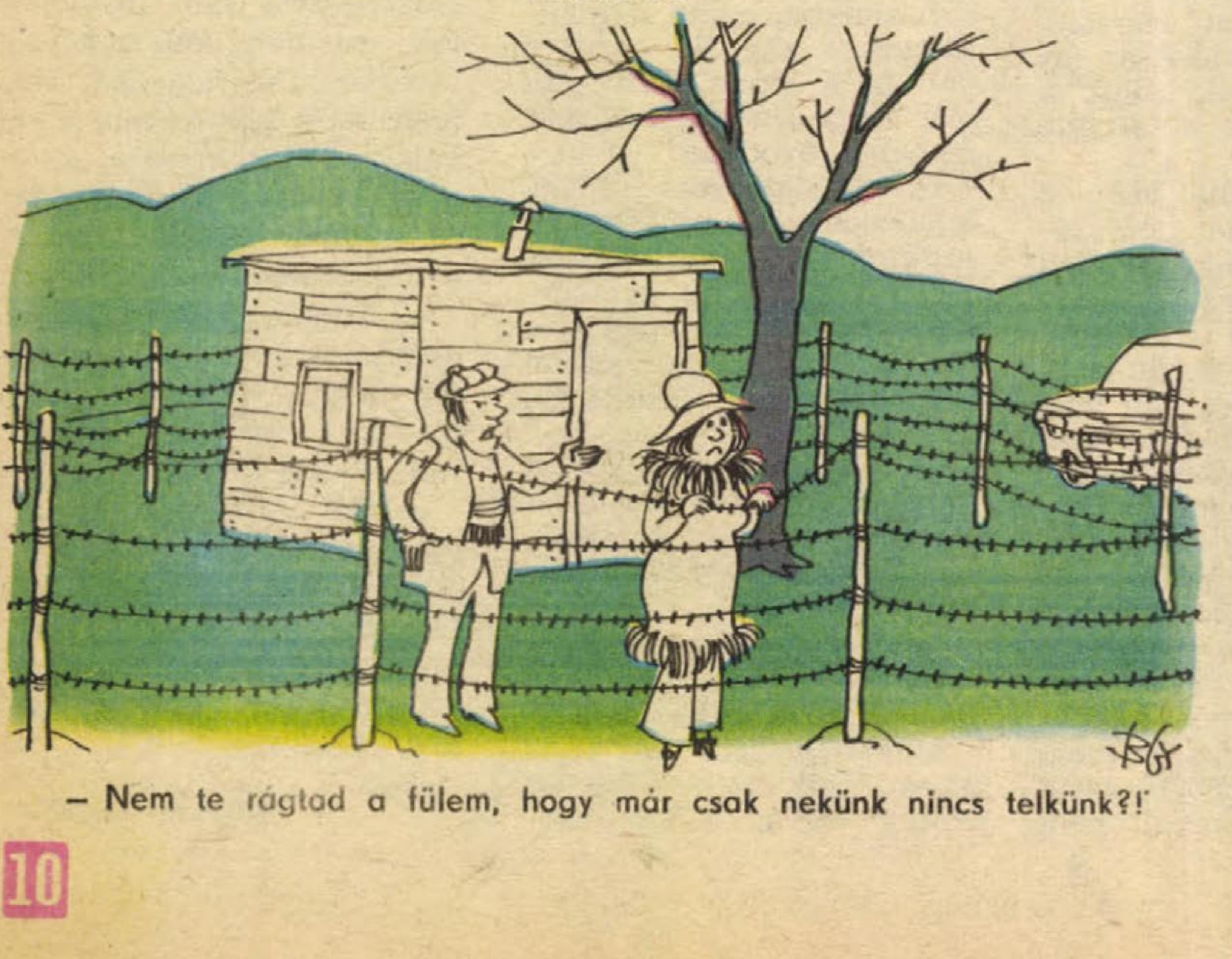

– Nem te rágtad a fülem, hogy már csak nekünk nincs telkünk?!

SZUPERANYA

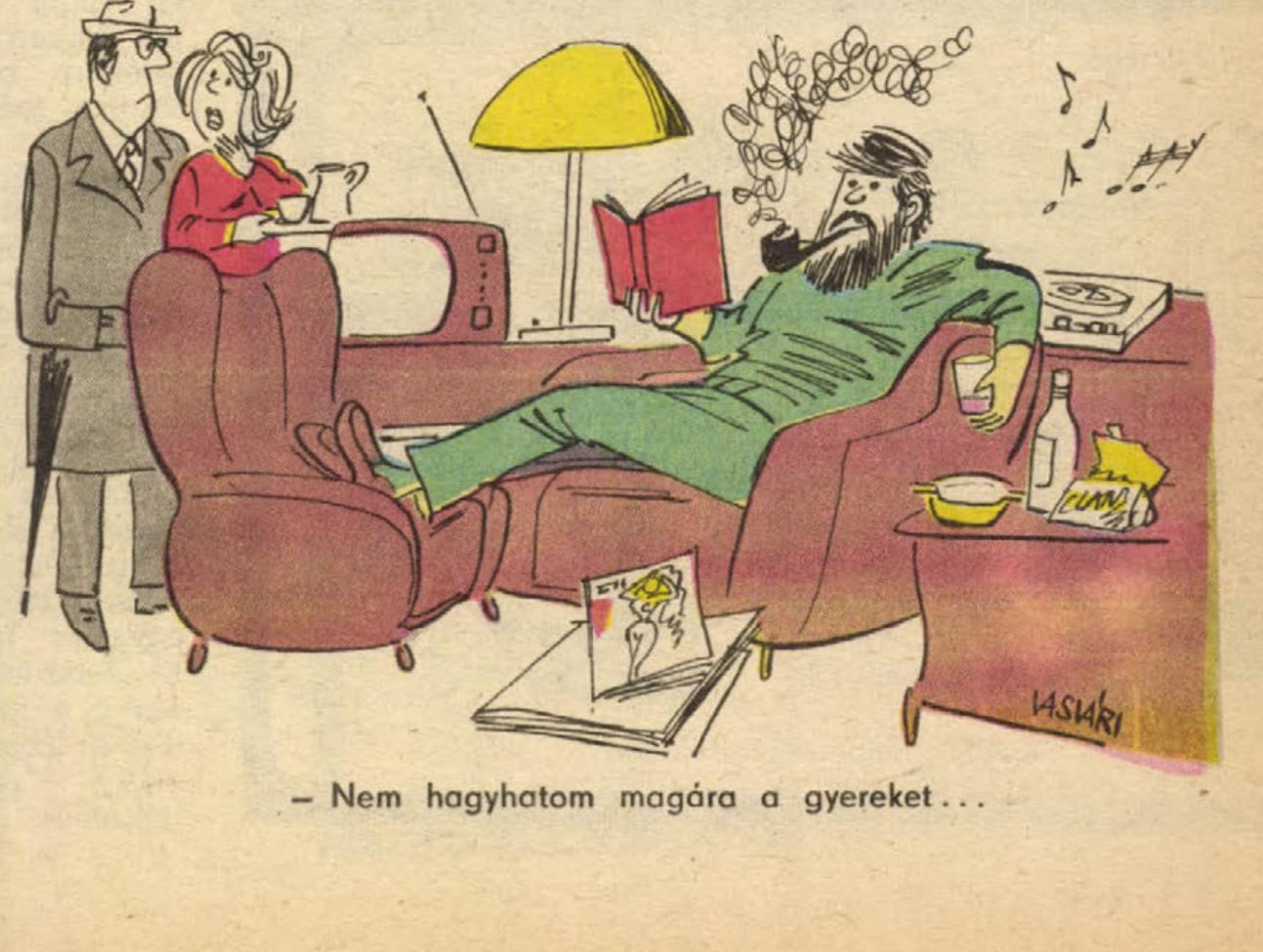

– Nem hagyhatom magára a gyereket . . .

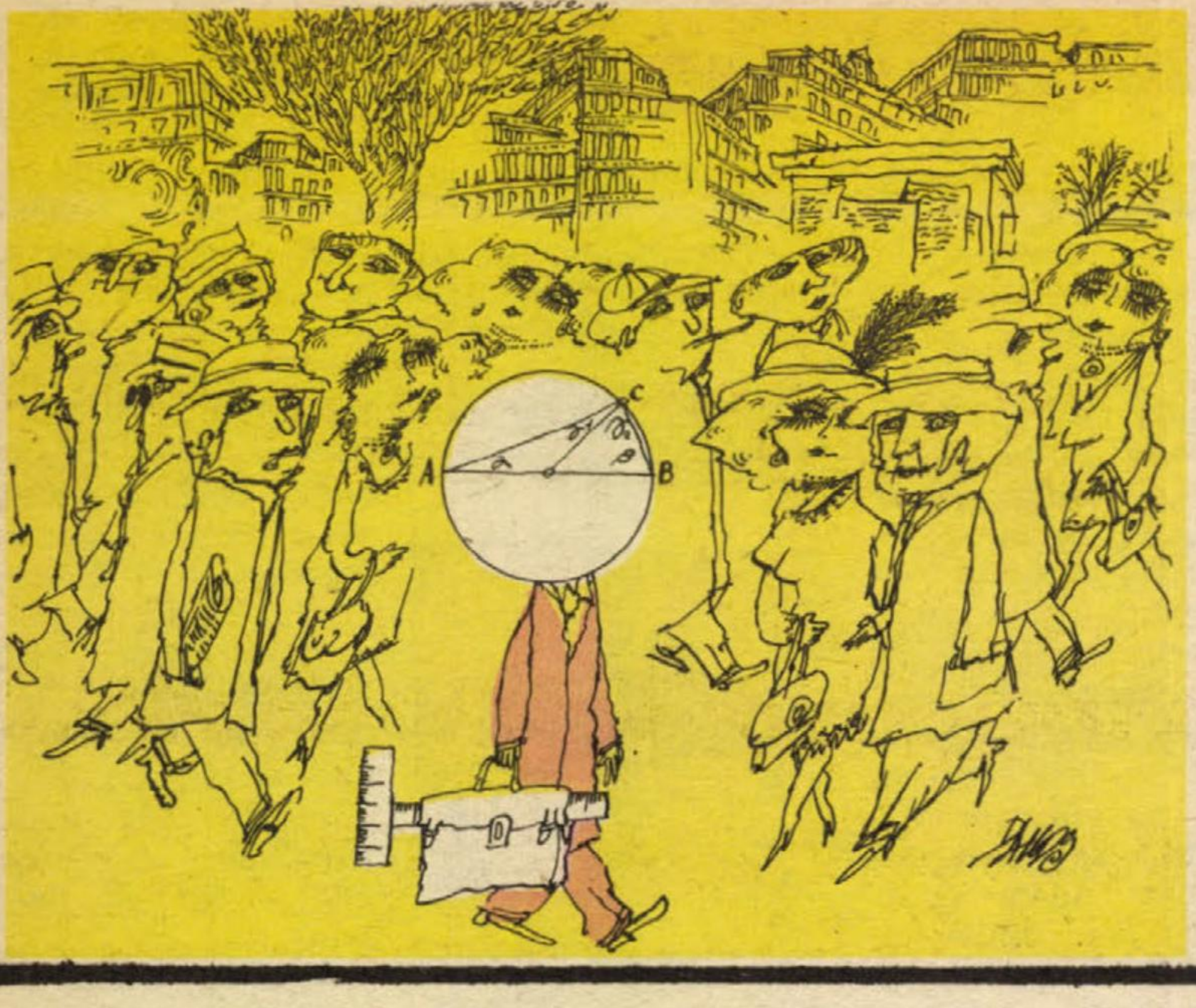

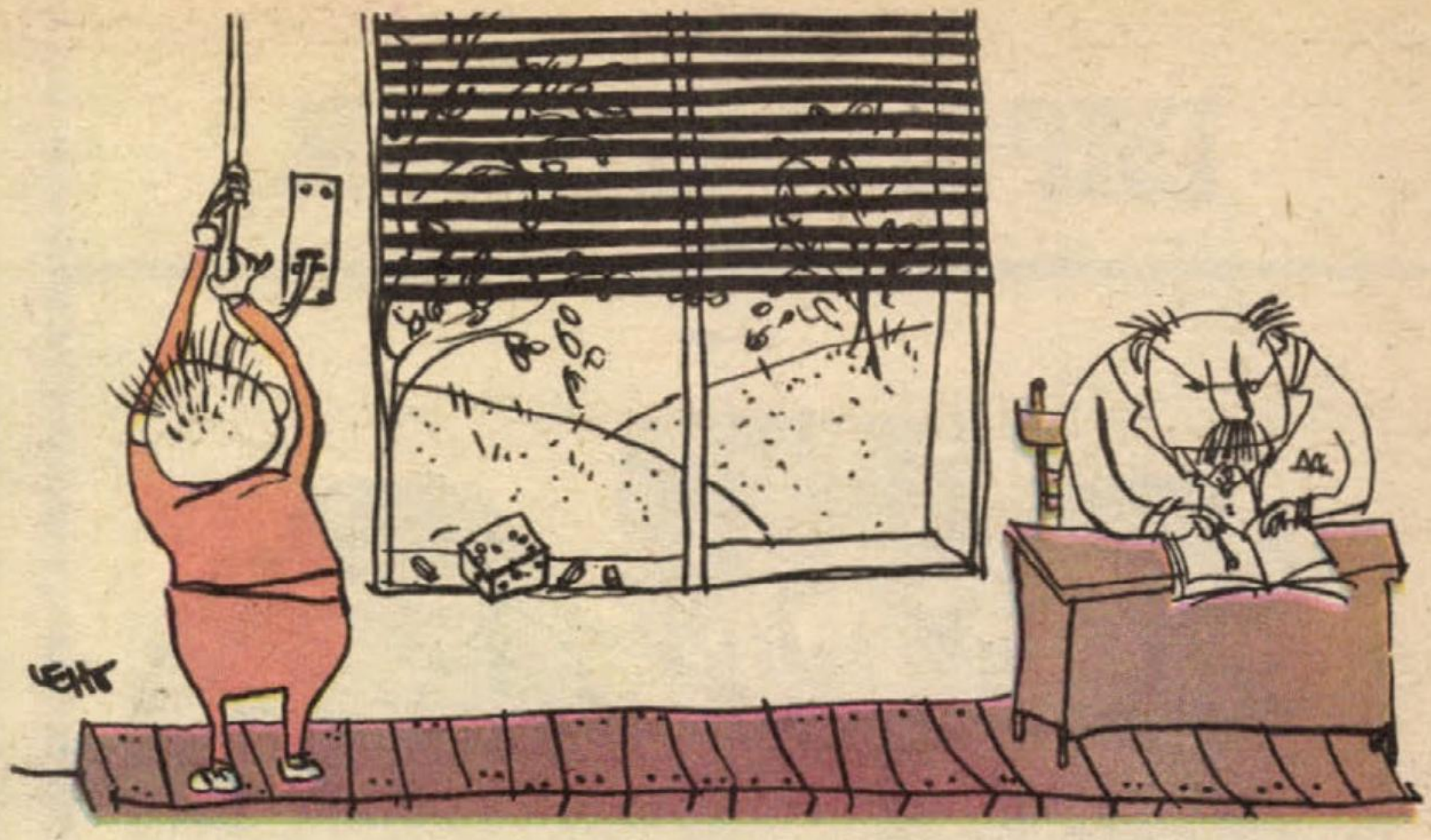

DALLOS, LEHOCZKI,
HEGEDŰS, FÜLÖP,
BRENNER, BALÁZS-PIRI,
SAJDIK

DIÁK

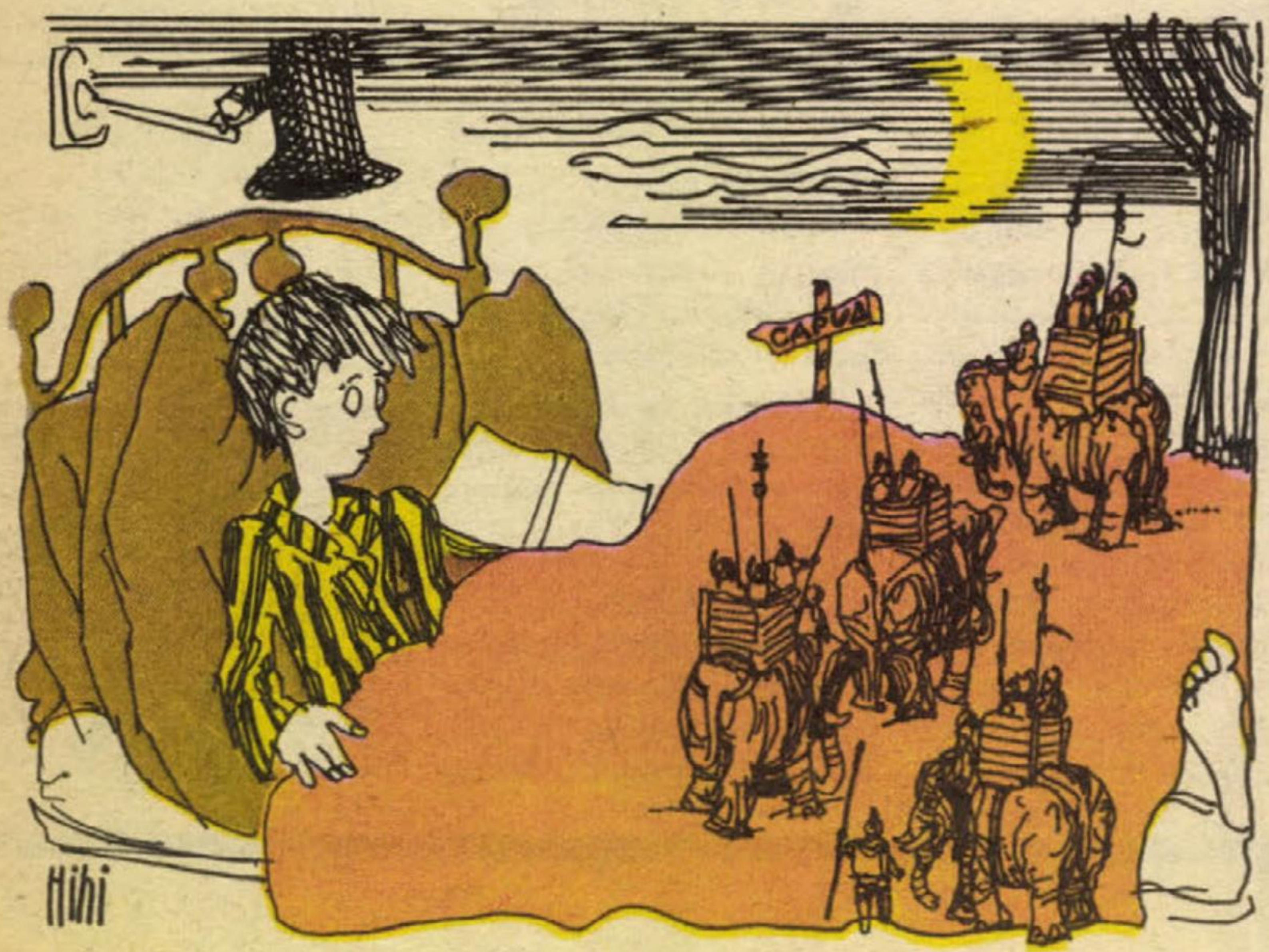

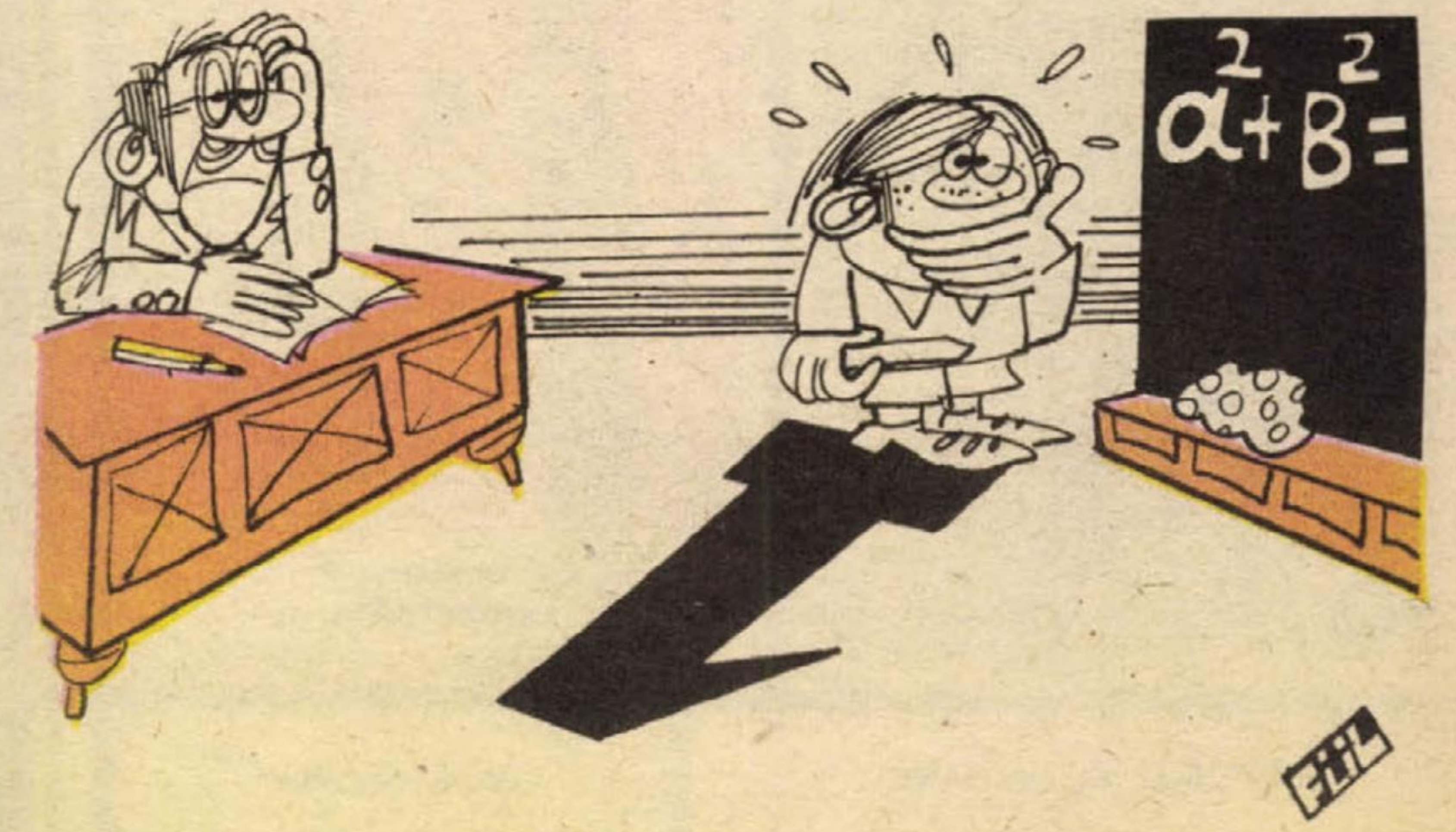

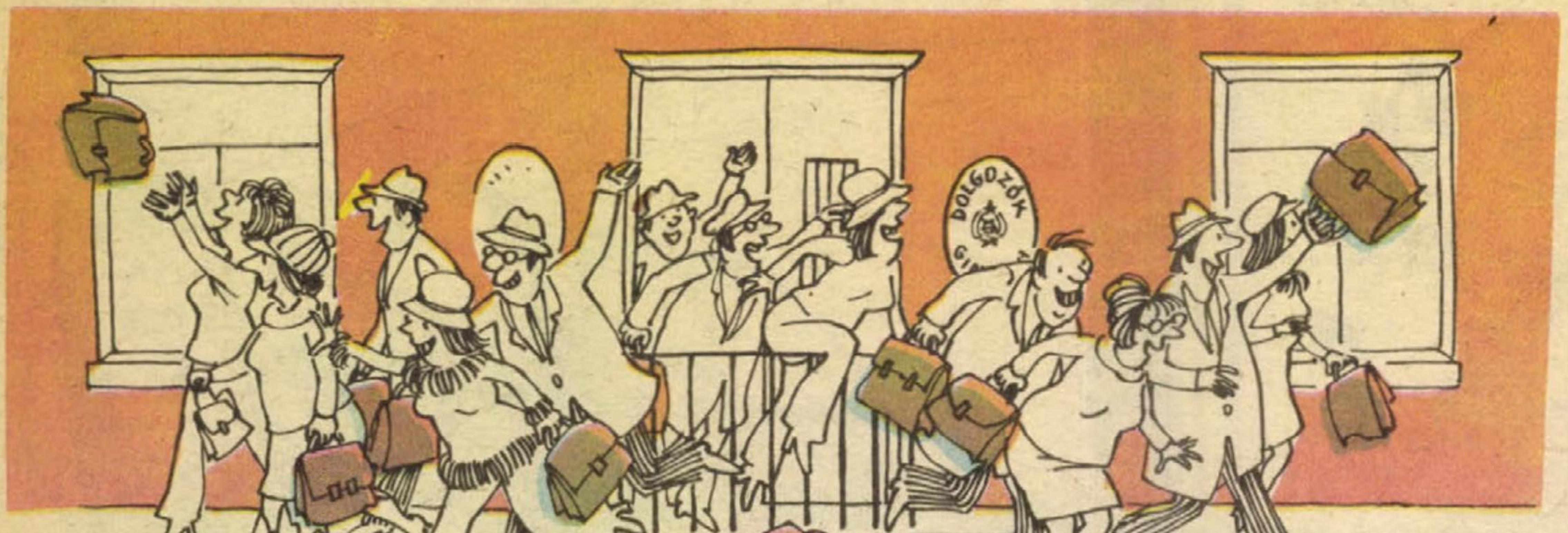
DOLGOZÓK
BGY

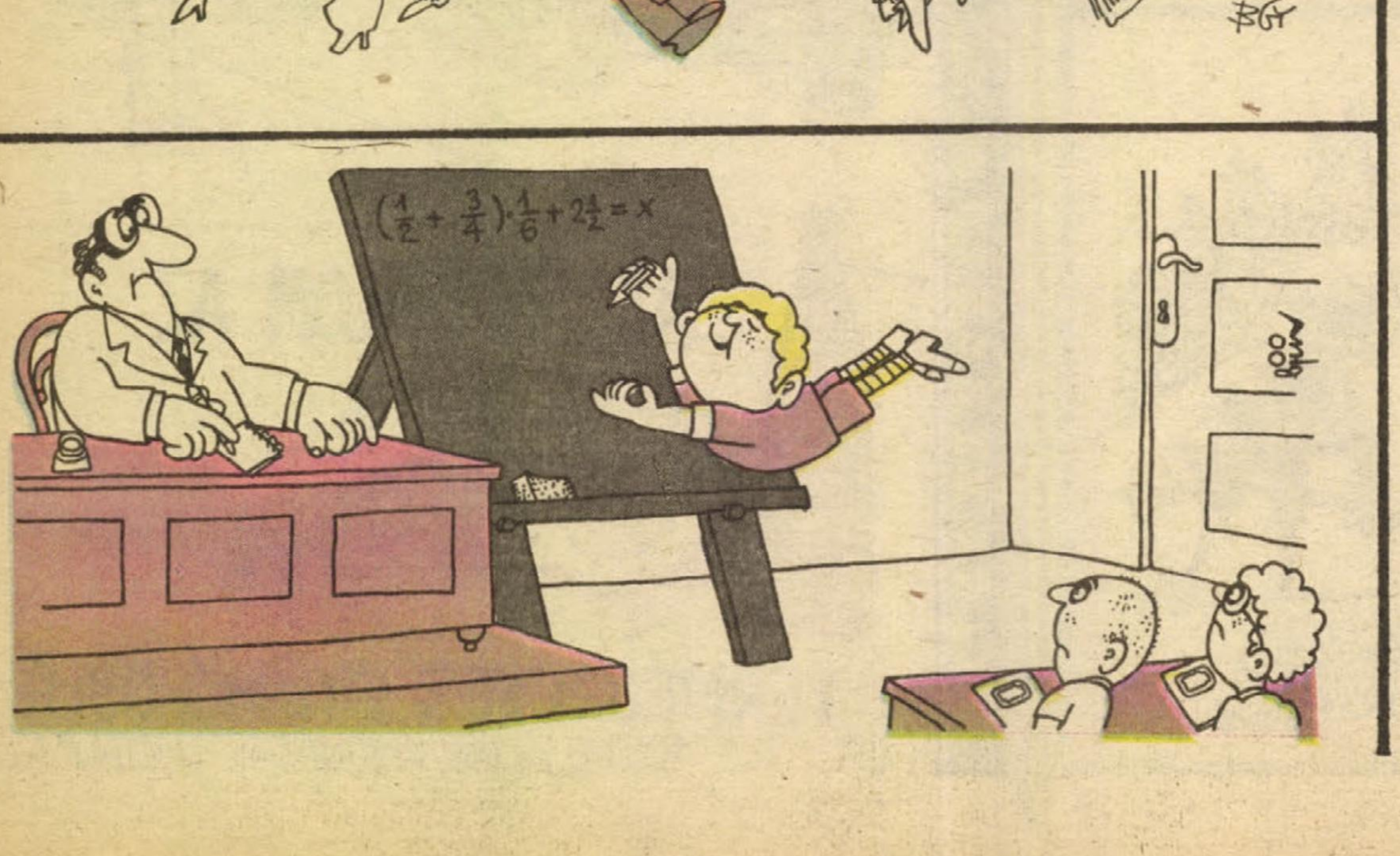
$\left(\frac{1}{2}+\frac{3}{4}\right)\cdot\frac{1}{6}+2\frac{1}{2}=x$

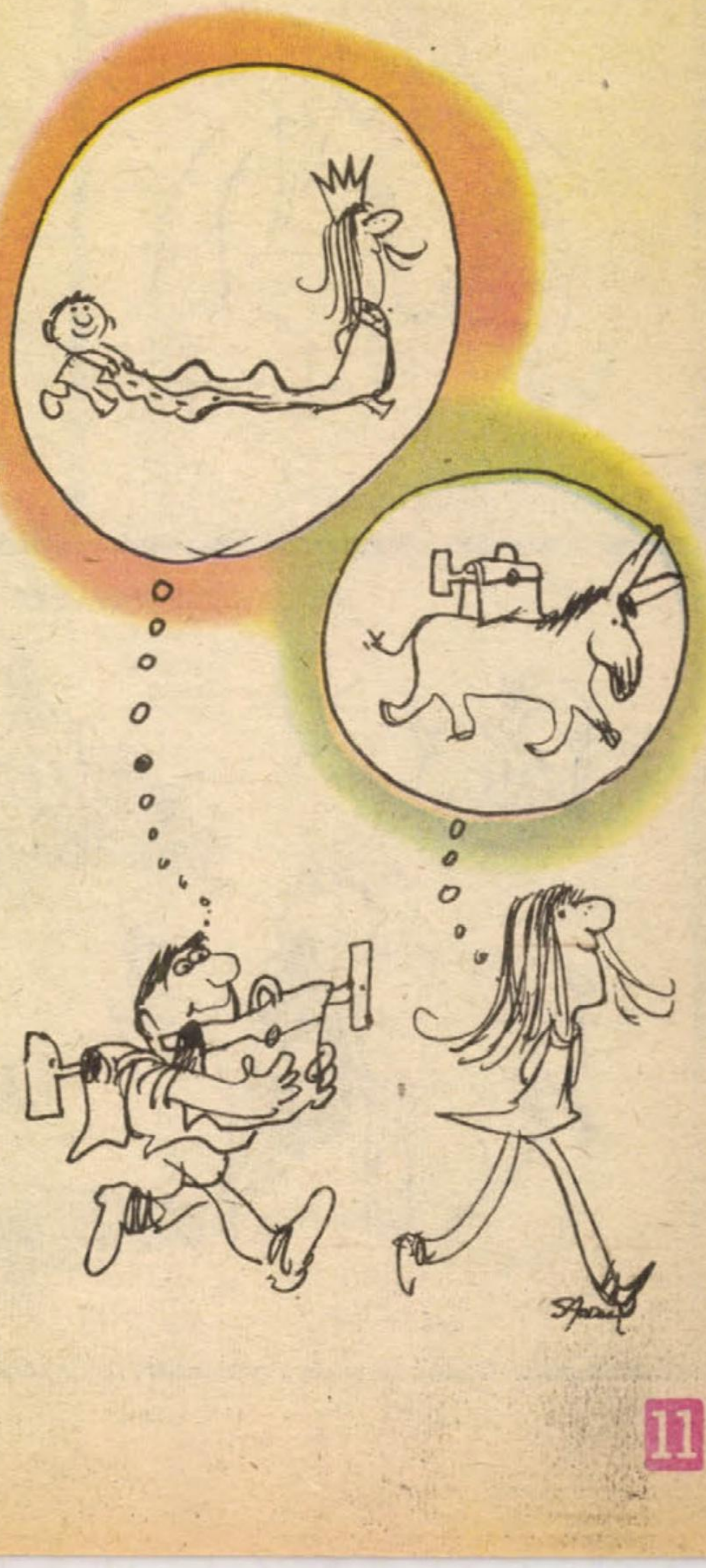

IMPORT HUMOR

LIDÉRC

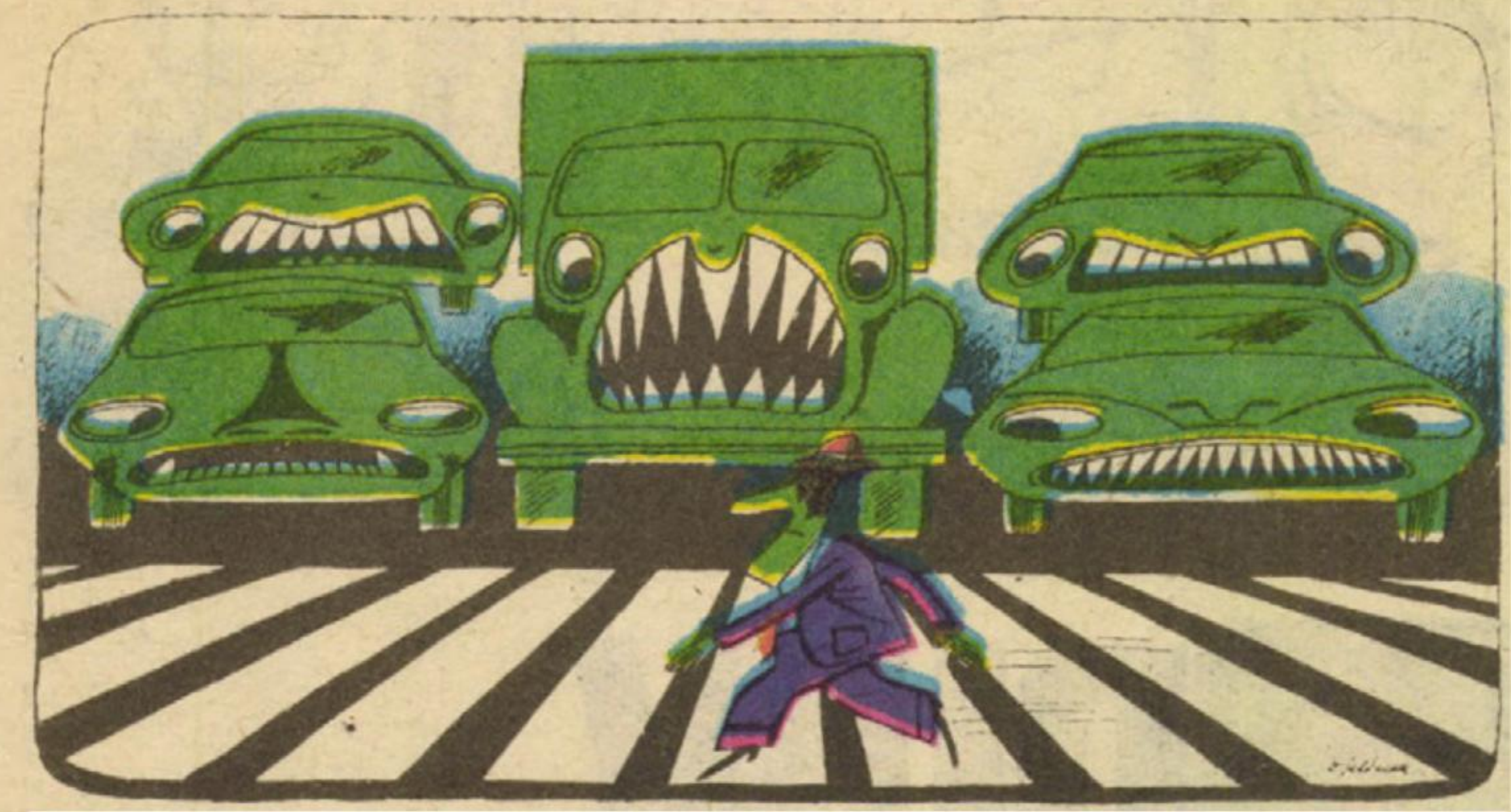

ABSZOLÚT HIÚSÁG

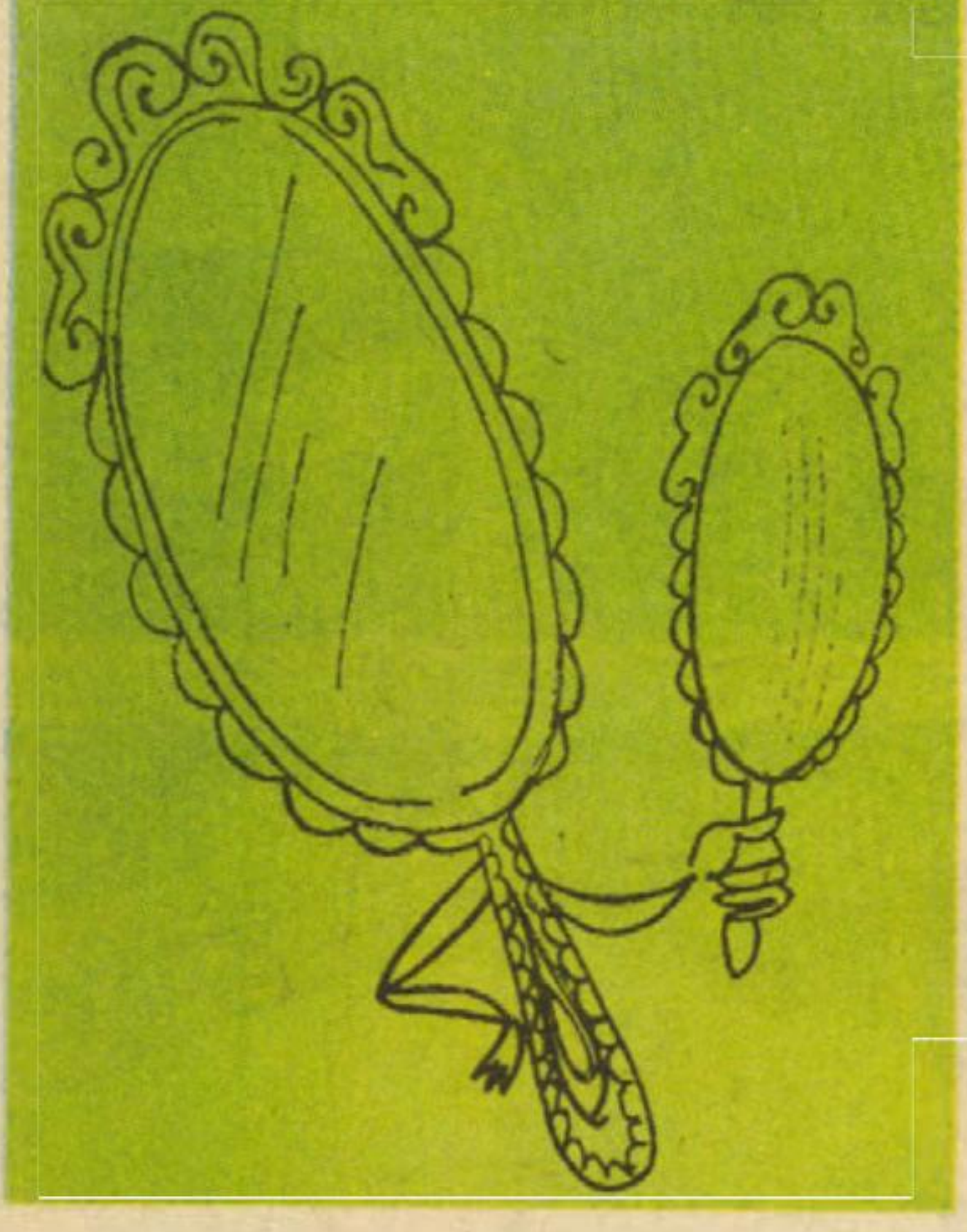

A FUTBALLBÍRÓ
ÉS A FELESÉGE

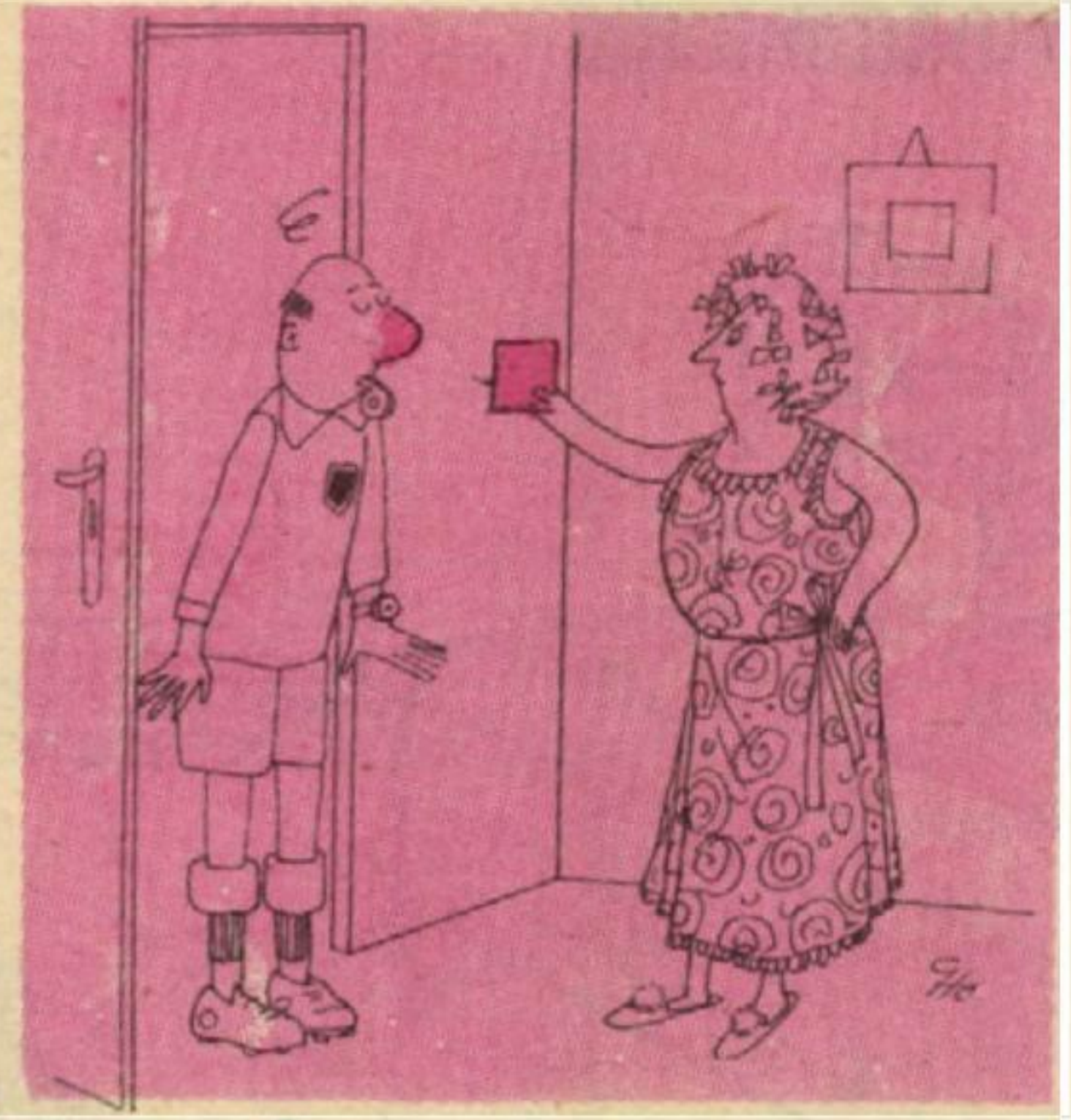

avagy: az asszony is ismeri a szabályokat.

ABSZOLÚT KUTYABARÁT

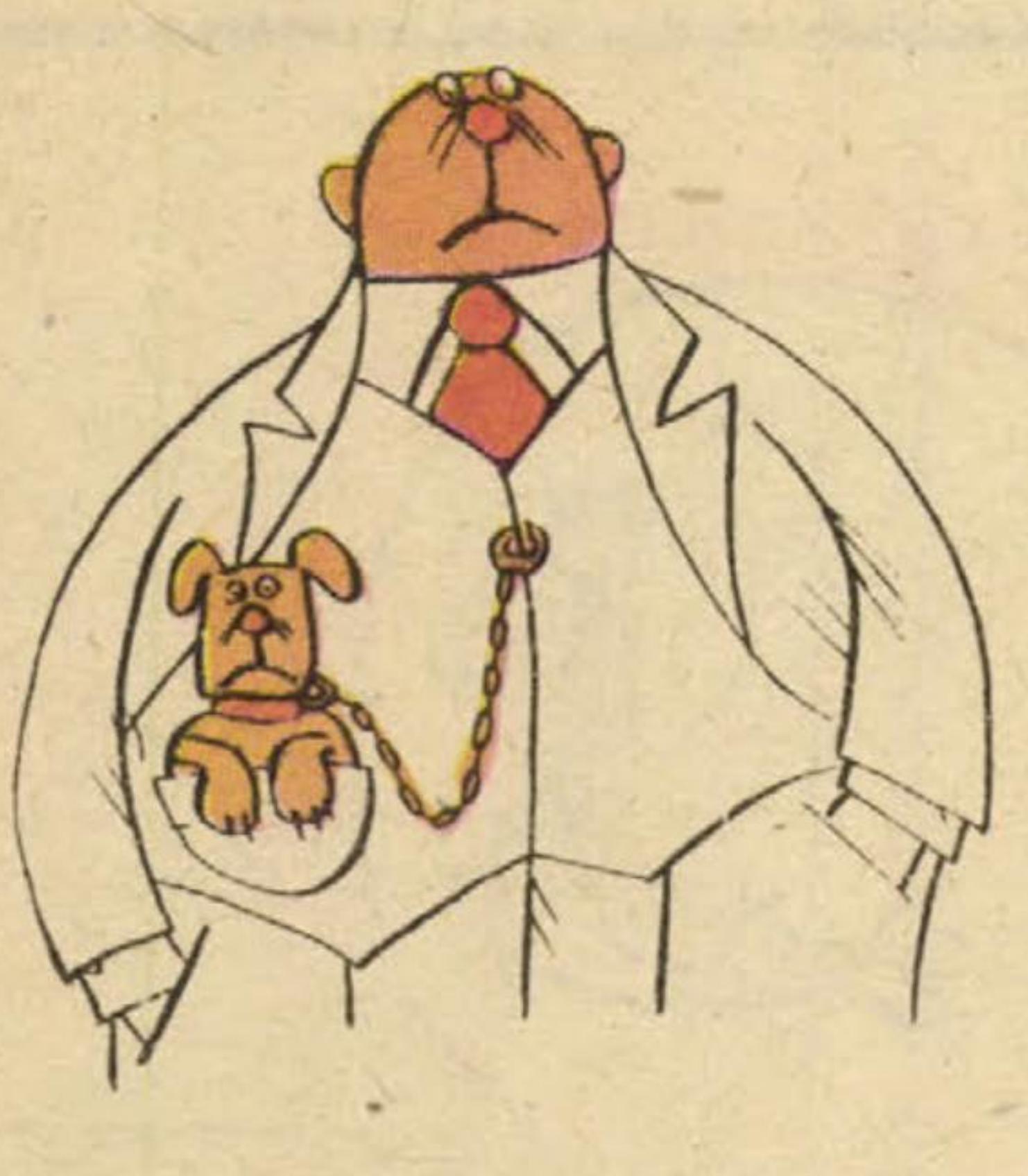

GYORSSEGÉLY

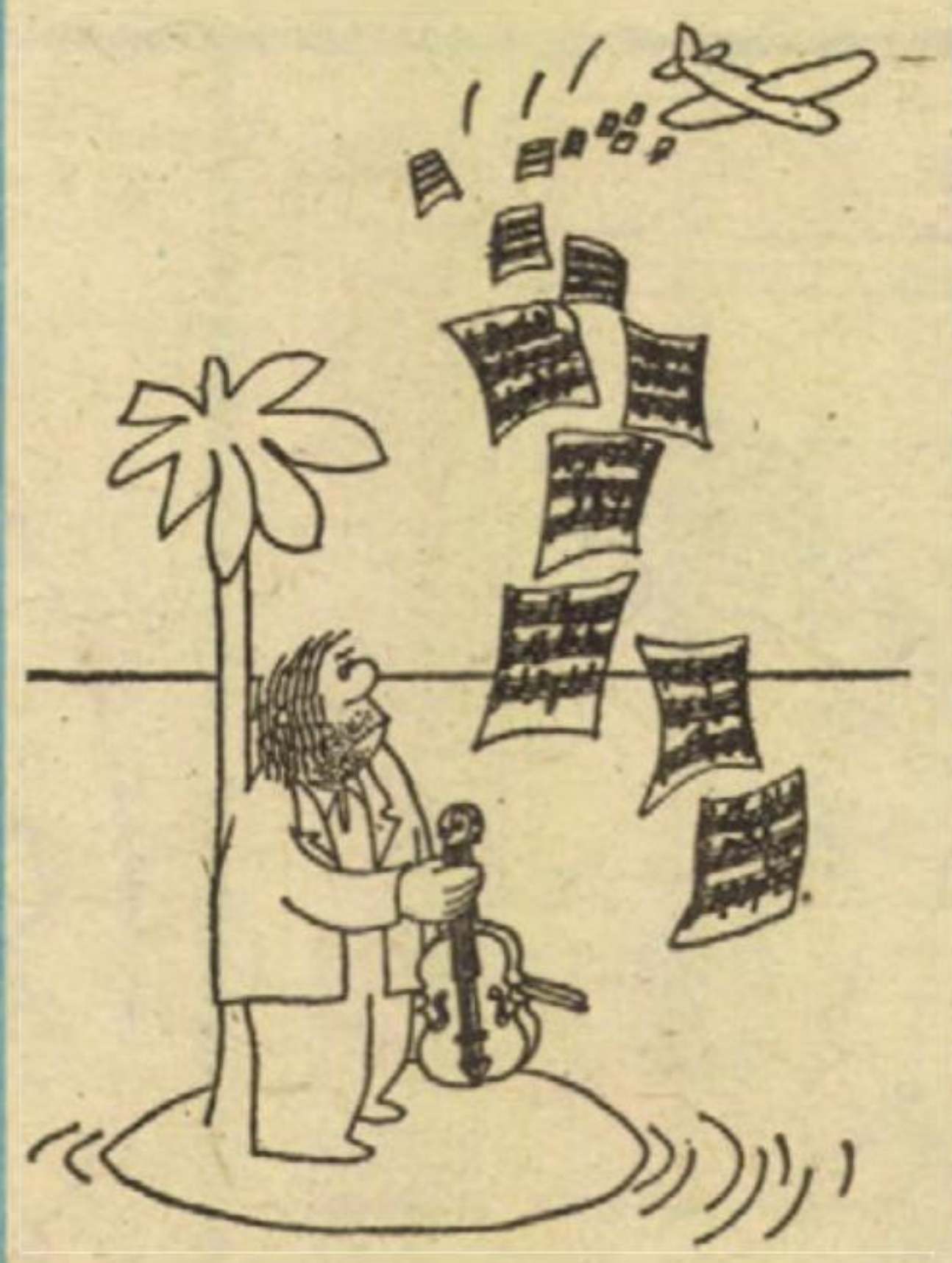

KEZDŐ VADÁSZKUTYA

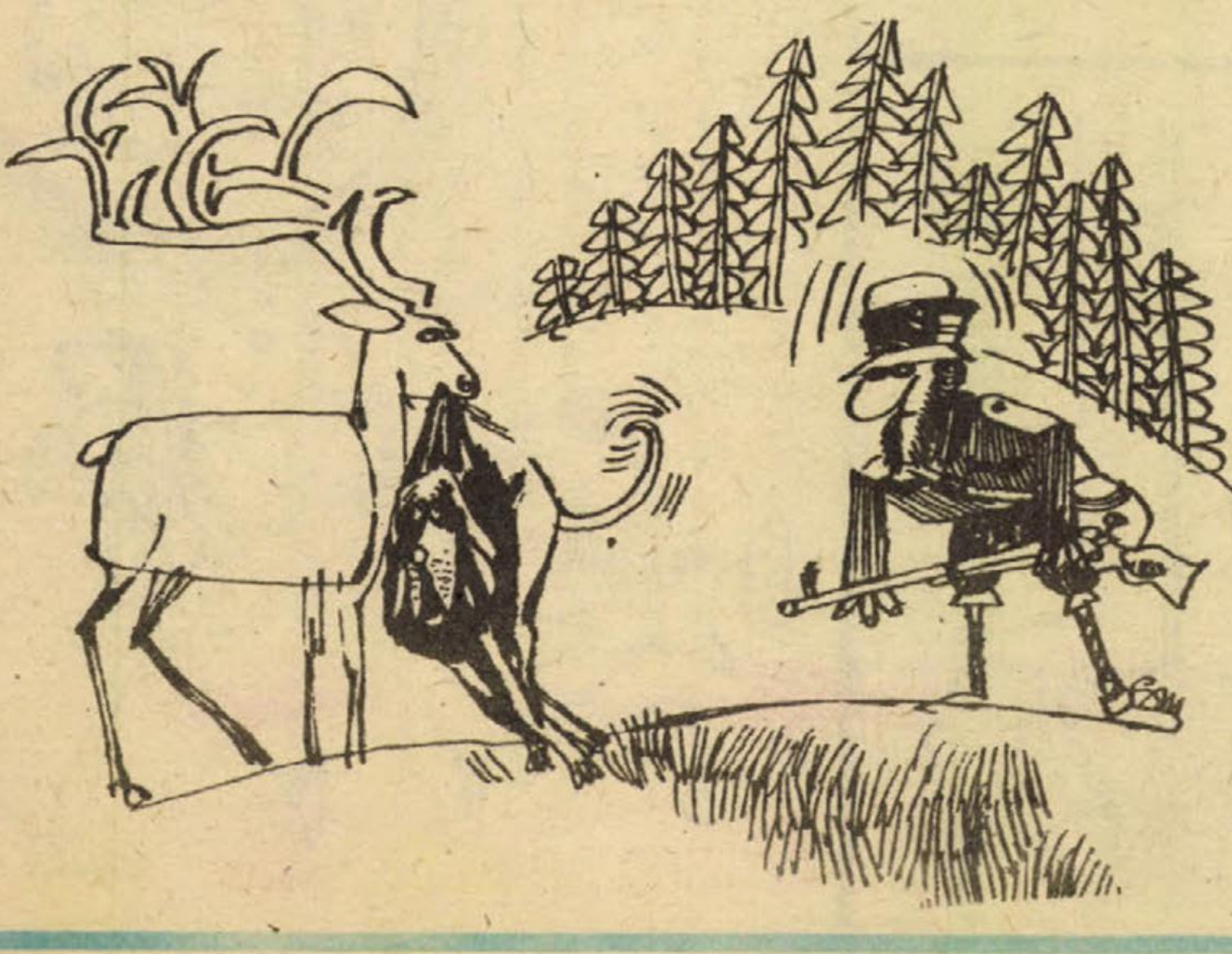

ZSÖLLYE

A Madách Színház művésznői egymás után mutatkoznak be anya szerepben, ha nem is a színpadon, de a magánéletben. Sunyovszky Szilvia és Almási Éva után Piros Ildikó következett és Schütz Ila is nemsokára anyai örömök elé néz. Sokan már azt hitték, hogy a színház „Az ember tragédiája" előadására készül, ugyanis ha a színház egy-egy fiatal művésznője felkereste az igazgatói irodában Ádám Ottót, néhány perc múlva elhangzott Madách remekművének jólismert mondata:

— Anyának érzem, ó Ádám, magam . . .

*

A Thália Színház egyik legnagyobb sikerét, a Csusingura című japán kabuki-játékot Vitray Tamás szerezte meg a színháznak a tokiói olimpiai játékok alkalmával. Azóta ahányszor csak Vitray valamilyen külföldi útjáról hazatér, Kazimir Károly azonnal fölhívja telefonon. Az innsbrucki olimpia után a telefonbeszélgetés így folyt le:

— Tamáskám, örülök, hogy itthon vagy. Hoztál-e magaddal valamit? . . .

Vitray mélabúsan nyöszörögte a telefonba:

— Hoztam, Karcsikám! . . . Egy negyvenegy fokos influenzát! . . .

Kazimir elszomorodott.

— Hát ezt sajnos nem tudom előadni . . .

Vitray tüsszentett rá, jelezve, hogy van ebben valami igazság, de azért hozzátette:

— Pedig ez is Japánból van . . . és a közönség valósággal lázban égne tőle! . . .

*

Nemrég kedves vendégünk volt Szergej Bondarcsuk, a világhírű szovjet filmszínész, akinek a filmjeit több napon át sorozatban játszotta a Toldi mozi. Az első előadáson Bondarcsuk is megjelent. Előadás előtt körülvette az autogramkérők hatalmas tömege. Egy hat év körüli kisfiú fényképre kért aláírást. A fotó valamelyik ifjúkori szerepében ábrázolta a művészt. Bondarcsuk megjegyezte:

— Hű, de régi kép ez! . . . Azóta bizony megöregedtem! . . . És már van is rajta egy aláírás tőlem . . .

— Ezt még a mamámnak tetszett adni . . . itt áll mögöttem! . . .

Bondarcsuk felnézett a kisfiú mögött álló, piros arcú anyukára és udvariasan meghajolt feléje.

— Ön igazolja a régi orosz mondást: „A fényképek és az asszonyok nem öregszenek!"

Rátonyi Róbert

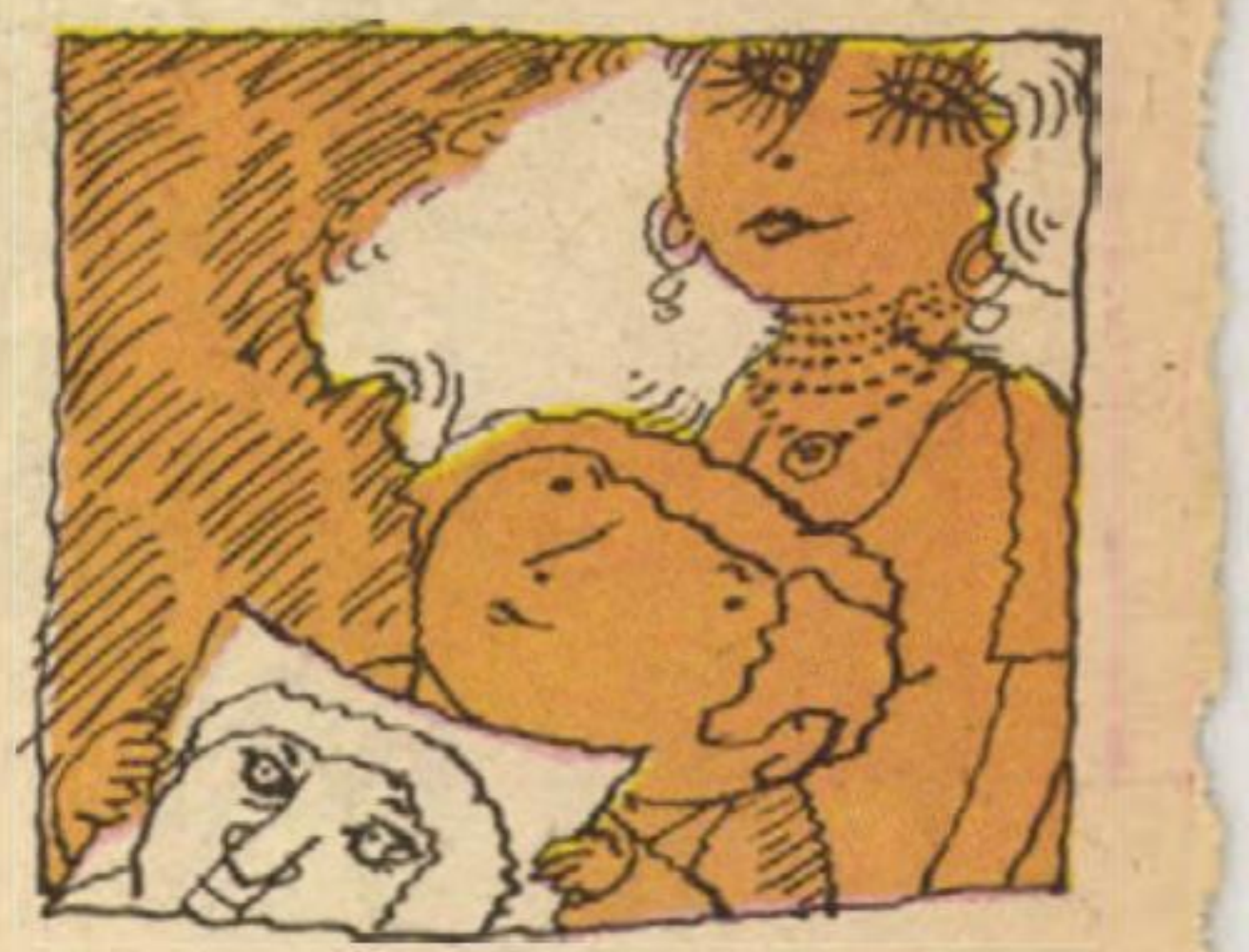

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

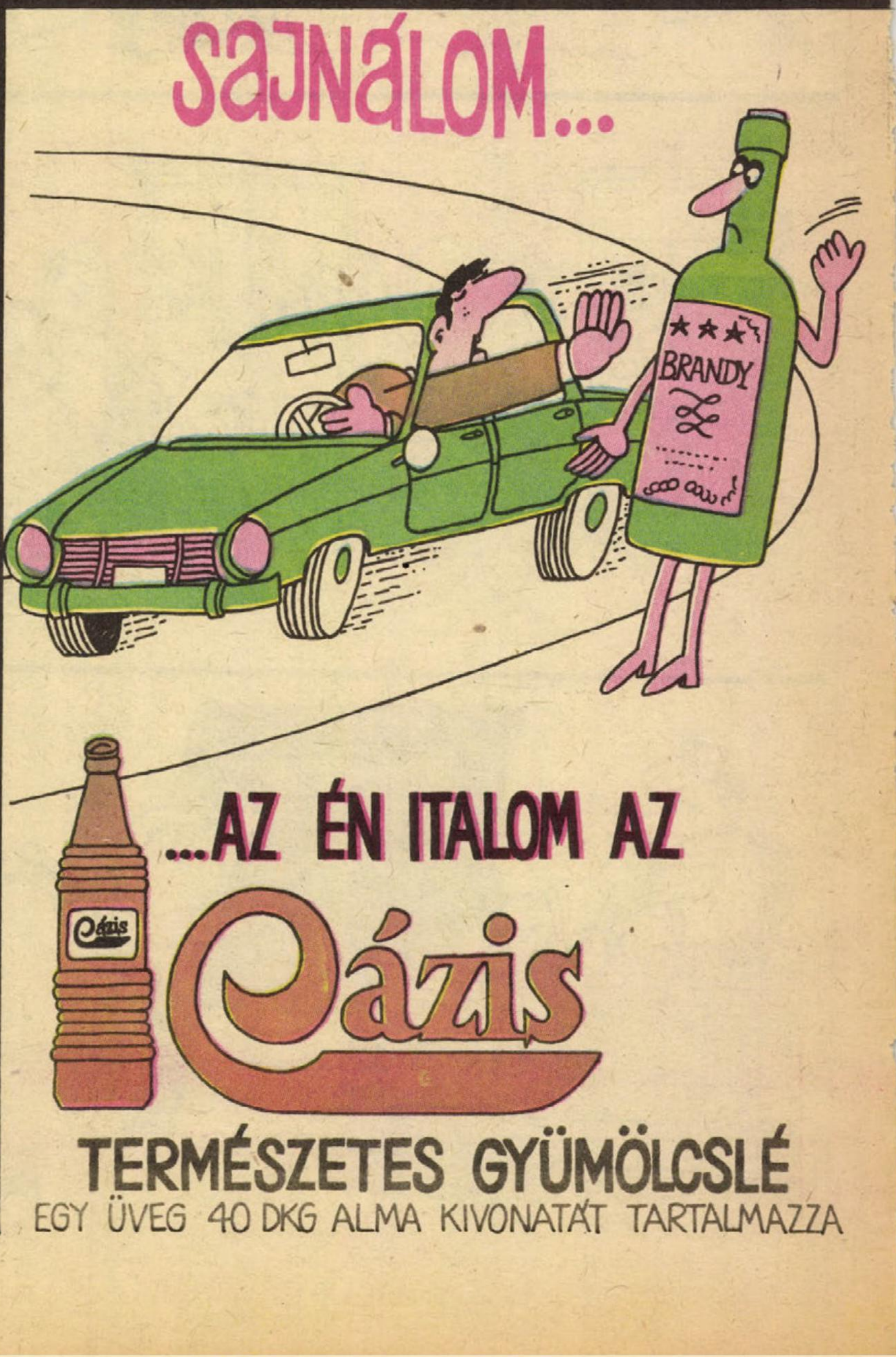

TÜCSÖK és BOGÁR

Elfogták a lakosság segítségével

Egy újságíró tapasztalatai

Addig jár a korsó a kútra . . .?

(A „Brigádélet" évkönyvében találta Ambrus Annamária, szentlőrinci olvasónk)

Hēt gōlt kapott a Komlō Dorogon

Komló—Dorog 7:0 (3:0)

Mi értjük: „ajándékgólok" voltak!

(A Dunántúli Naplóban észlelte számos dunántúli és dunáninneni olvasónk)

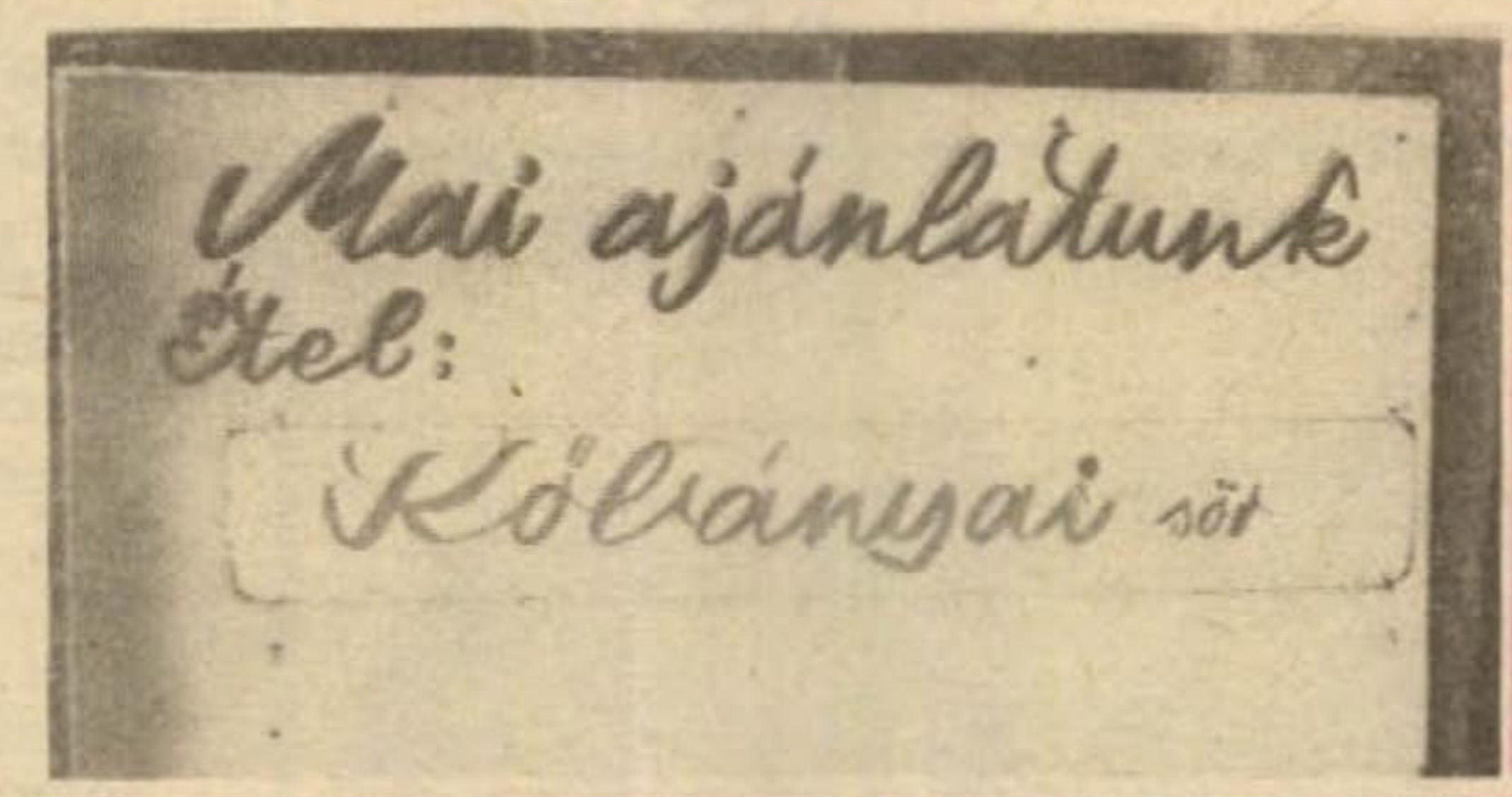

Mai ajánlatunk
Étel:
Kőbányai sör

Folyékony kenyér!

(Hódmezővásárhelyen fotózta Rácz Mária)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

A szállás villákban, kétágyas, hideg-meleg folyóvizes szobákban van, 3-4 szobánként közös zuhanyozóval és WC-vel.
A villák kb. 3oo m-re vannak a tengerparttól. A szabadstrandot utasaink díjmentesen használhatják.
Az étkezés naponta háromszor a helyszinen felszolgálásos rendszerü étteremben történik.

Es ha valaki megszereti a szakmát, utóbb elmehet pénztárosnak az ingyenuszodába.

(Az Express-iroda tájékoztatójában észlelte Becker Erzsebet)

HIRDETÉSEINK

Nem kell tovább erőlködnie

A világ legjobb énekesei kisegítik önt.
Mono és sztereo
LEMEZJÁTSZÓK
NAGY VÁLASZTÉKBAN
MISTER HIT
ÁRA 850 FORINT
KERAVILL

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy estélyen egy fiatalember nézi a szemben ülő lány nyakát, melyen egy vékony aranyláncon kis repülőgép lóg. A lány megkérdi tőle:

— Tetszik önnek az én kis repülőgépem?

— Hogy megmondjam az igazat, nem a gépet néztem, hanem azt a területet, amelyre leszállt.

HIRDETÉSEINK

VIKUV

MÉLYFÚRÁSI SZAK- ÉS SEGÉDMUNKÁSOKAT
változó munkahelyre
FELVESZÜNK.

Személyes jelentkezés
szombat kivételével,
a szükséges iratokkal,
a Vízkutató és Fúró Vállalat
üzemvezetőségénél,
Cegléd, Rákóczi út 72.

NŐI DOLGOK

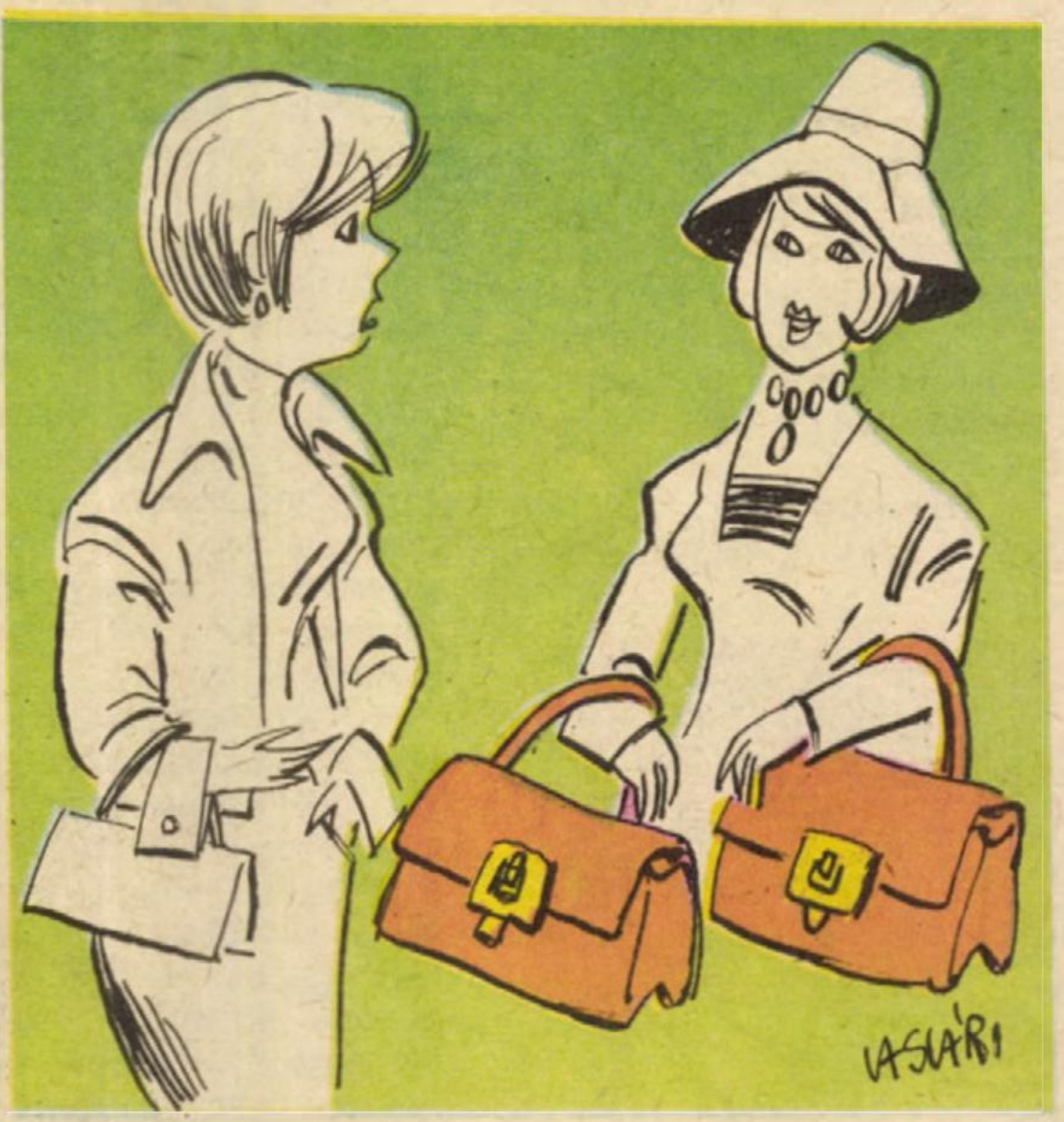

– Te két retiküllel jársz?

– Igen. Az egyikben a szemüvegeimet hordom . . .

GYÖNYÖRŰ

Valerie Walder, a lap olvasója a következő levelet írta a Sunday Express szerkesztőségének.

„Estélyre készülődtem, annak rendje s módja szerint kifestettem az arcomat. Hároméves kisfiam őszinte érdeklődéssel figyelte a műveletet s végül boldogan kiáltott fel: Óh mama, milyen gyönyörű vagy. Éppen, mint egy bohóc!"

TRIBÜN

Hegyek között, völgyek között kanyarog a határ. Kiderült, hogy Montgenèvre alpesi golfpályájának az eleje Olaszországba, a vége már Franciaországba esik. Szintúgy kiderült, hogy egy francia lesiklópályára vezető sílift — Olaszországban indul. Nosza összeült a területi egyeztető bizottság és pillanatok alatt döntött. Olaszország kapta a golfpályát, Franciaország a síliftet. Viola!

*

Dr. Arthur Beisser, Los Angeles-i pszichiáter mondta a labdajátékok fokozatos „elkegyetlenedéséről":

— Újfajta durvaságról van szó. A durvaság ma már nem eszköz egy bizonyos cél, a győzelem elérésére, hanem a közönség felüdítését szolgáló, népszórakoztató mutatvány. Öncél.

*

Pedro Sanchez, kolumbiai kerékpáros, hat gyermek atyja, nyolcadik nekifutásra megnyerte a Kolumbiai Körversenyt.

— Több gyerek nem lesz — mondta a célban. — Mostantól a kerékpározásnak szentelem az életem.

Valamivel agyon kell ütni az időt . . .

*

Angliában történt. A szélső megsértette a játékvezetőt, a játékvezető kiállította a szélsőt, majd jelentést írt a szövetségnek és ebben — szabály szerint — betűről betűre idézte, hogy mit mondott neki a játékos. A szövetség megkapta a levelet, eltiltotta a szélsőt, mire a szélső feljelentette a játékvezetőt és a polgári bíróság elítélte a játékvezetőt.

Pornográf szöveg postán való továbbítása miatt.

*

Frank Shorter, a maratonfutás olimpiai bajnoka, újabban könnyű kis pofaszakállt visel, amely enyhén szólva nem tartozik a táj nagy látványosságai közé. Shorter:

— Mindenki rábeszél, hogy váljak meg tőle, mert futás közben növeli a légellenállást. Én azonban kitartok mellette, mert ez a szakáll a legszebb rajtam.

Milyen lehet a többi?

(p. p.)

CSAK FIATALOKRÓL

DALLOS
TÓT
LEHOCZKI

IDEÁLIS MUNKAKÖRÜLMÉNY

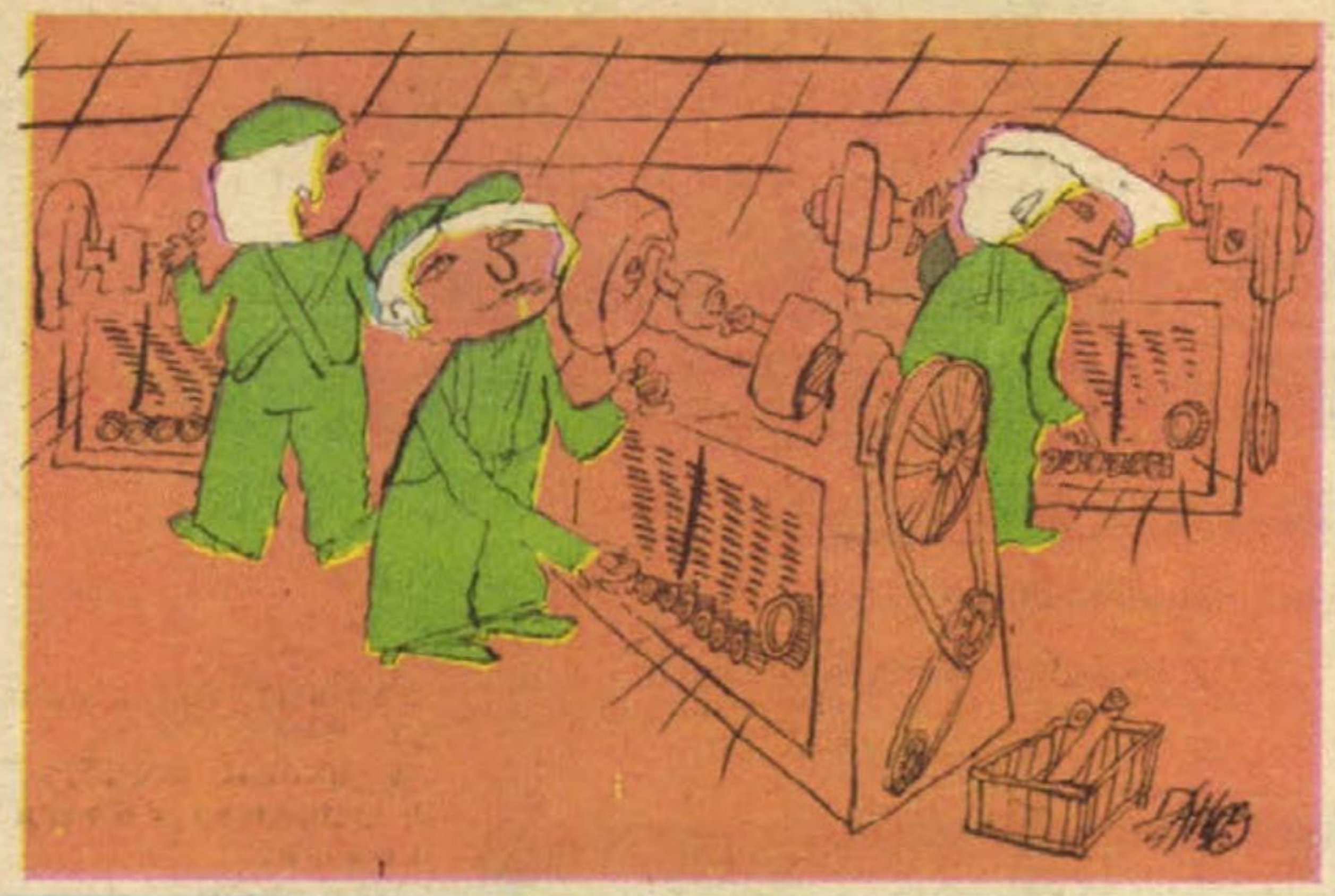

KÜLÖNC IFJÚ

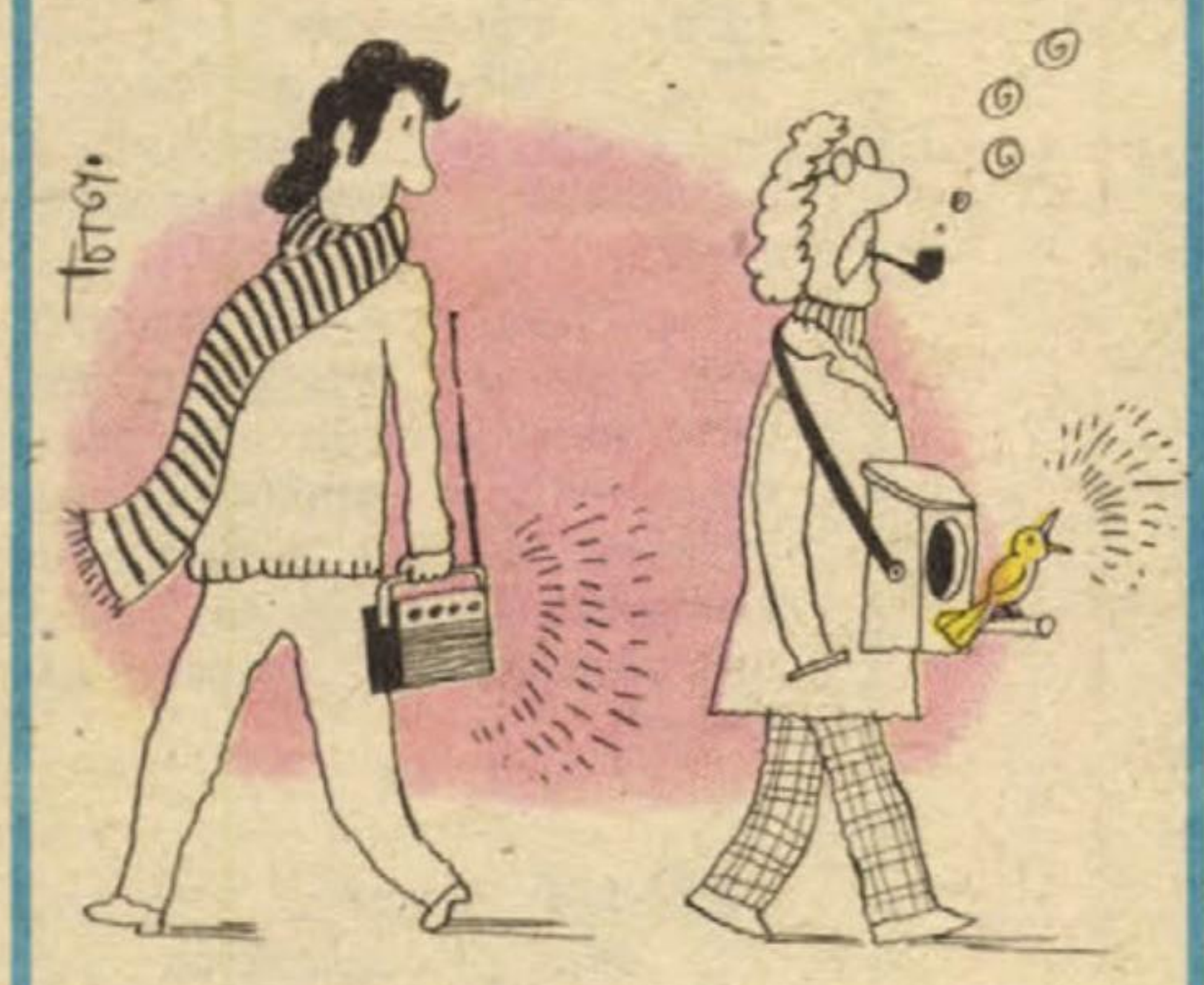

NAGYVÁROSI BÉKAEMBER

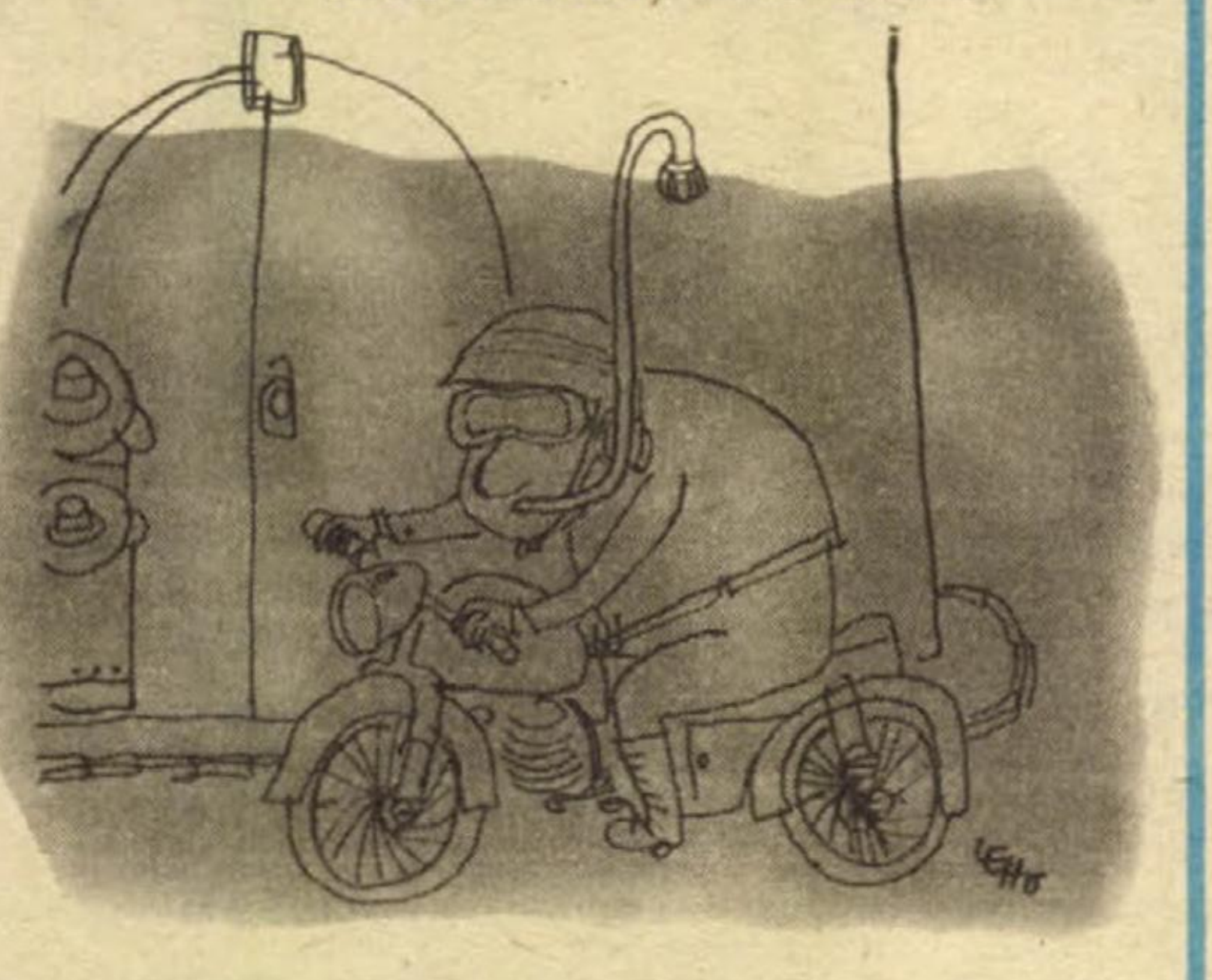

HŰSÉGJUTALOM

Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár idő előtt megőszült vezetője fáradtan szólt ki titkárnőjének:

— Pirike, küldje fel hozzám Perczegős Norbertet!

— De hiszen itt ül az íróasztala előtt, és önnel beszélget egy félórája.

— Elnézést, már azt sem tudom, hol áll a fejem — sóhajtotta rosszkedvűen Stirpák.

— Főnök, kalapot kell emelni ön előtt! Lenyűgöző az a küzdelem, amelyet a dolgozók megtartásáért folytat!

— Kedves barátom, keserves küzdelem ez, és nem mindig eredményes. Dolgozóink jelentős része a reggel határai munkakezdésre fél hétkor érkezett.

— Mire önnek az a zseniális gondolata támadt, hogy legyen a reggeli munkakezdés hivatalos ideje fél hét. Attól kezdve dolgozóink jelentős része hétkor blokkolt. Ma már kilenckor kezdünk, ennek köszönhető, hogy fél tízkor már mindenki a munkahelyén volt, hogy tízkor nekiláthasson a munkának — mondta szomorúan a művezető.

— Mit tehetünk? Én már mindent megpróbáltam. Előbb szép szóval, s mikor az nem használt...

— Akkor is szép szóval. Másképp nem lehet, mert megsértődik az egész timsó-részleg, s ez beláthatatlan következményekkel járhat — nézett üveges tekintettel maga elé Perczegős.

— Üzemünkben olyan nagy a munkaerő-vándorlás, hogy megint ki kellett találnom valami újat, valami vonzót, ami itt tartja a Timsó- és Robbanómotorgyárban a szakembereket.

— Régen a különleges tisztelet elsősorban azokat övezte, akik huszonöt-harminc éve dolgoztak a munkapad mellett. Ma már azt a segédmunkást is elismerő oklevéllel tüntetjük ki, aki hajlandó egyheti próbaidőt eltölteni nálunk. Egy hónap után már régi, megbízható, kipróbált munkaerőnek számít, és ha valaki ősidők óta, vagyis hatvan napja dolgozik nálunk, reggelenként a gyár bejáratánál üdvözlő beszéddel, kenyérrel és sóval várjuk. Aki pedig fél esztendőt kitart mellettünk, az jelentős összegű hűségjutalmat kap, neve belekerül a Timsó- és Robbanómotorgyár aranykönyvébe.

Pirike nyitott be lélekszakadva az ajtón:

— Pontosan 11 óra van. Az üzemi fuvószenekar felsorakozott a folyosón. A kultúrteremben az asztal megterítve, a hidegtál gusztusos, özvegy Klágenfurtné kívülről tudja a köszöntő verset.

— Igyekezzünk. Lajos bácsit búcsúztatjuk, veterán dolgozónkat, aki jóban-rosszban, hidegben, kánikulában, télben és nyárban kitartott mellettünk. Egy teljes esztendeig dolgozott nálunk! Mennyit fog majd mesélni unokáinak a gyár egyéves történetéből! Most átmegy a Léglökéses Háztartási Gépek Gyárába melózni, ahol tíz fillérrel nagyobb órabért kap.

— Mi miért nem adjuk meg neki a tíz fillér emelést? — kérdezte csodálkozva a művezető.

— Megadnánk. De a konkurrens gyár mindig tíz fillérrel többet ráígér. Hallotta? A kultúrteremben már felcsendültek Kálmán Imre örökbecsű melódiái. Menjünk a búcsúztatásra! — tárta szélesre irodája ajtaját Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár nehéz sorsú igazgatója.

Galambos Szilveszter

A BÉLYEGGYŰJTEMÉNY

Sömörjei Kázmérral a Kék Nefelejcs presszóban futottam össze. Nagy organizátornak ismertem, s így nem csodálkoztam, amikor legújabb szenzációs ötletét elém tárta.

— KÁSZEHAV! — mondotta köszönés helyett, és kék szemében rejtelmes fények csillogtak. — Öregem, szenzációs ötlet!

— Micsoda? — dadogtam értetlenül. — És ki mondta, hogy az?

— Én! — lelkendezett Sömörjei. — A lényeg az: Káros Szellemi Energiákat Hasznosító Vállalat! Tudod, régen piszkálja a begyemet, hogy hazánk kvalifikált szélhámosai maszek úton érvényesítik kiváló képességeiket, ahelyett, hogy hasznos, rendes tagjai lennének a társadalomnak. Létre kellene hozni egy olyan vállalatot, ahol csak kvalifikált szélhámosok dolgoznának, persze, felügyelettel, és jó fizetésért szellemi energiáikat a haza javára használnák fel! Mit szólsz?

Latolgattam magamban a grandiózus ötletet, végül vállatvontam.

— Nem rossz ötlet, elvileg elképzelhető, ámde gyakorlatban kivihetetlen. Persze, ennek a vállalatnak te lennél a vezetője...

Sömörjei kék szemében lézer-sugarak gyúltak ki a lelkesedéstől.

— Én bizony! Bár én nem vagyok szélhámos, én aztán ismerem őket, engem nem vernének át, a Kék fény minden adását megnézem és a rádióban hallgatom a pszichológiai előadásokat.

— Hát akkor áldásom rád és a KÁSZEHAV-ra! — mondottam Sömörjeinek, aki ebben a pillanatban kifelé mutatott a presszó ablaka előtt álldogáló csinos nőre. — Öregem — állt fel —, ne haragudj, de mennem kell, vár a kis menyasszonyom. Ő az ott, az az égi tünemény... Blaha Lujzának hívják, okos, szerény, kedves nő... nem iszik, nem dohányzik, tudod, azzal az ócska kis trükkel csaltam fel a lakásomra, hogy megmutatom a bélyeggyűjteményemet. És képzeld, ahhoz is ért! Megsaccolta gyűjteményem értékét, és alig tévedett ötezer forintot! Csodálatos nő!

Azzal kirohant, és én irigykedve néztem, amin átkarolja a gyönyörű nőt.

Néhány nap múlva ismét találkoztunk. Sömörje le volt törve, és bánatosan hajtott fel egy deci konyakot, az én kontómra.

— Mi van, fiú? — kérdeztem aggódva. — Mi történt? Mi van a KÁSZEHAV-val?

— Vége mindennek — sóhajtott. — Öregem, rájöttem, hogy mégsem ismerem eléggé a szélhámosokat, és az a vállalat nélkülem csak illúzió. Emlékszel arra a nőre, akit legutóbb mutattam neked? A Blaha Lujzára?

— Igen. Becsületes, szép, takaros, ideális nő, és égi tünemény.

— Egy fenét — legyintett rezignáltan Sömörjei. — Szélhámos, öregem, közönséges szélhámos. Egyáltalán nem Blaha Lujzának hívják, és nemrégen szabadult a börtönből, ahol ötrendbeli szélhámosságért ült.

— Hát igen — jegyeztem meg résztvevően és filozofikusan. — Ilyen az élet! De mit tett veled? Talán csak nem...?

— Ellopta a bélyeggyűjteményemet, amivel felcsaltam a lakásomra! Már öt ízben sikerült átvernie hiszékeny, idős, pasasokat, azzal a trükkel, hogy meg akarja nézni értékes bélyeggyűjteményüket...

Vattai Miklós

IPARI TÉVÉ

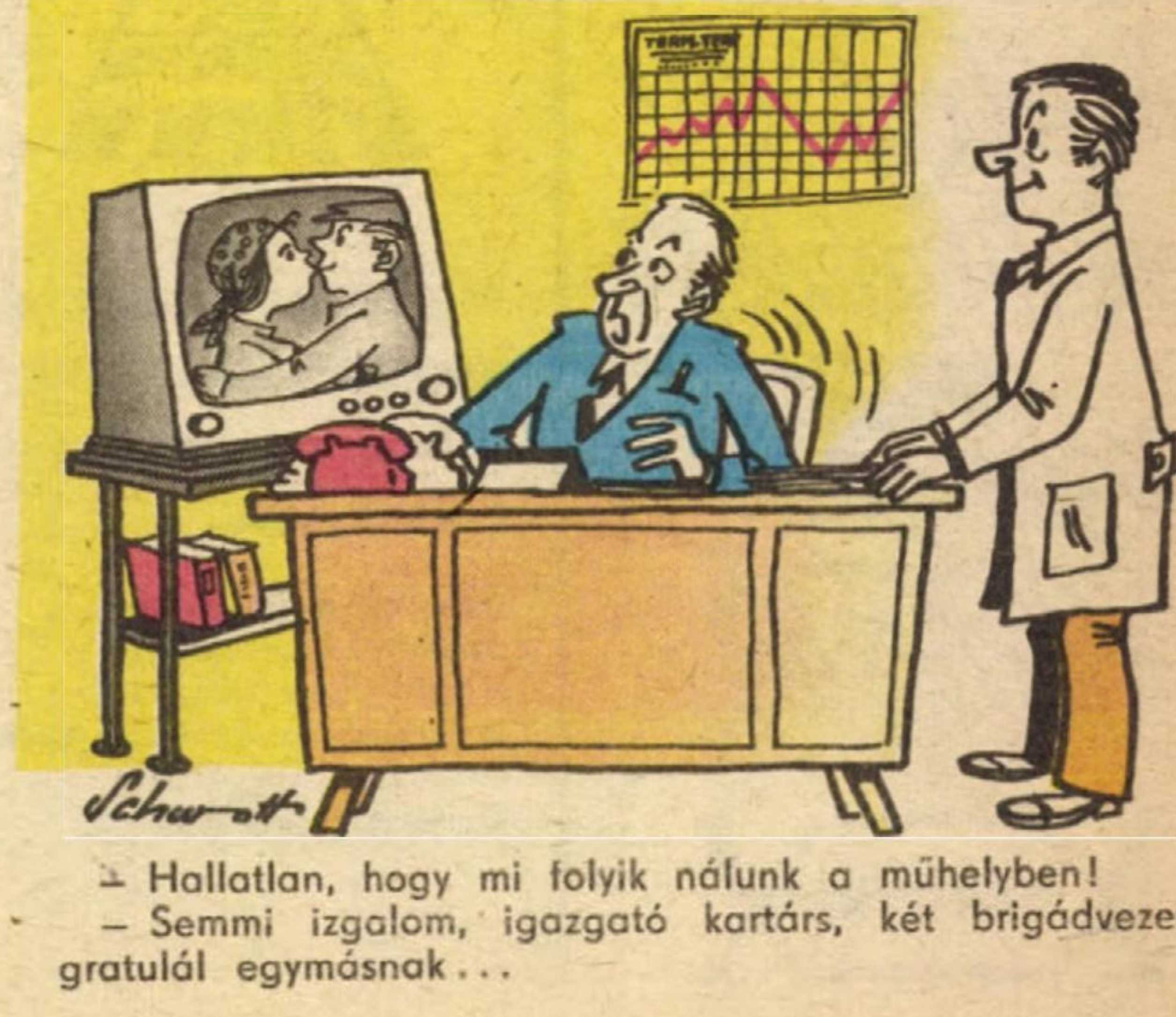

— Hallatlan, hogy mi folyik nálunk a műhelyben!
— Semmi izgalom, igazgató kartárs, két brigádvezető gratulál egymásnak...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LVI.

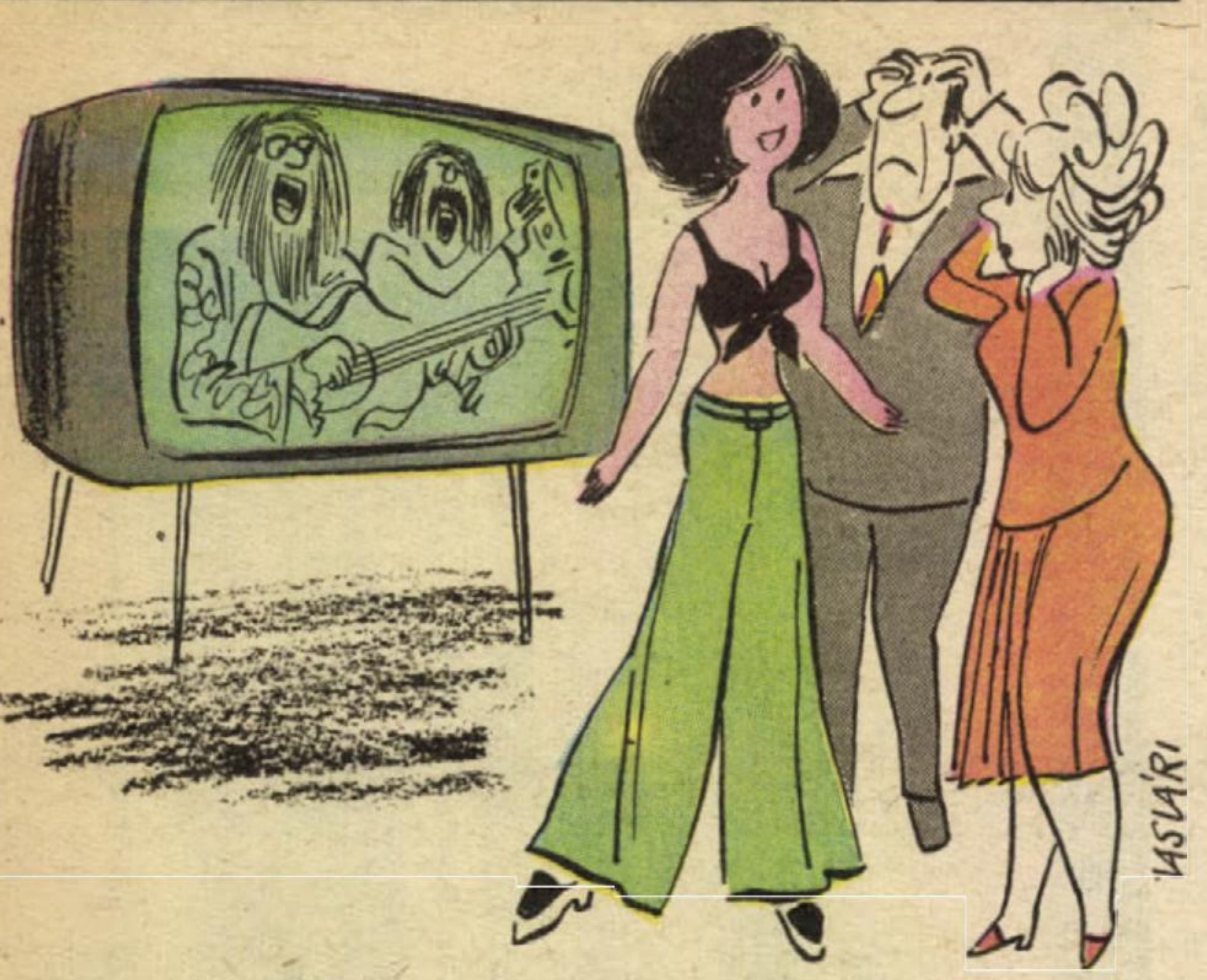

„Neked silány szám, nekem egy világ." (Madách)

BOLDOG

Leo Coote, brisbane-i tiszteletes múlt hétfőn 29 perc és 10 másodperc alatt 1247 karhajlítást végzett fekvőtámaszban, ami új világcsúcsot jelent. Az előzőt is ő tartotta, tavaly 37 perc alatt 1246 ízben tolódzkodott. Hogy akkor miért kellett újra nekifeküdnie?

— A Rekordok Könyve Leo Cooke-nak írta a nevemet — magyarázta. — Úgy véltem, ez a legegyszerűbb mód a helyesbítésre.

Boldogok a lelki szegények...

ÍZLÉS, ÓH!

Hollywoodban életrajzi filmet forgatnak Clark Gable-ről, a harmincas, negyvenes, ötvenes és hatvanas évek nagy sztárjáról. Többé-kevésbé tudott dolog, hogy Carole Lombard, Gable ugyancsak világhírű felesége, repülőgépkatasztrófa következtében vesztette életét. Amikor a filmben Clark Gable alakítója értesül a hírről, a forgatókönyv szerint a következőket kell mondania:

— Pedig én szóltam neki, hogy menjen inkább vonattal...

ÚJ DOLGOZÓ ÉRKEZETT

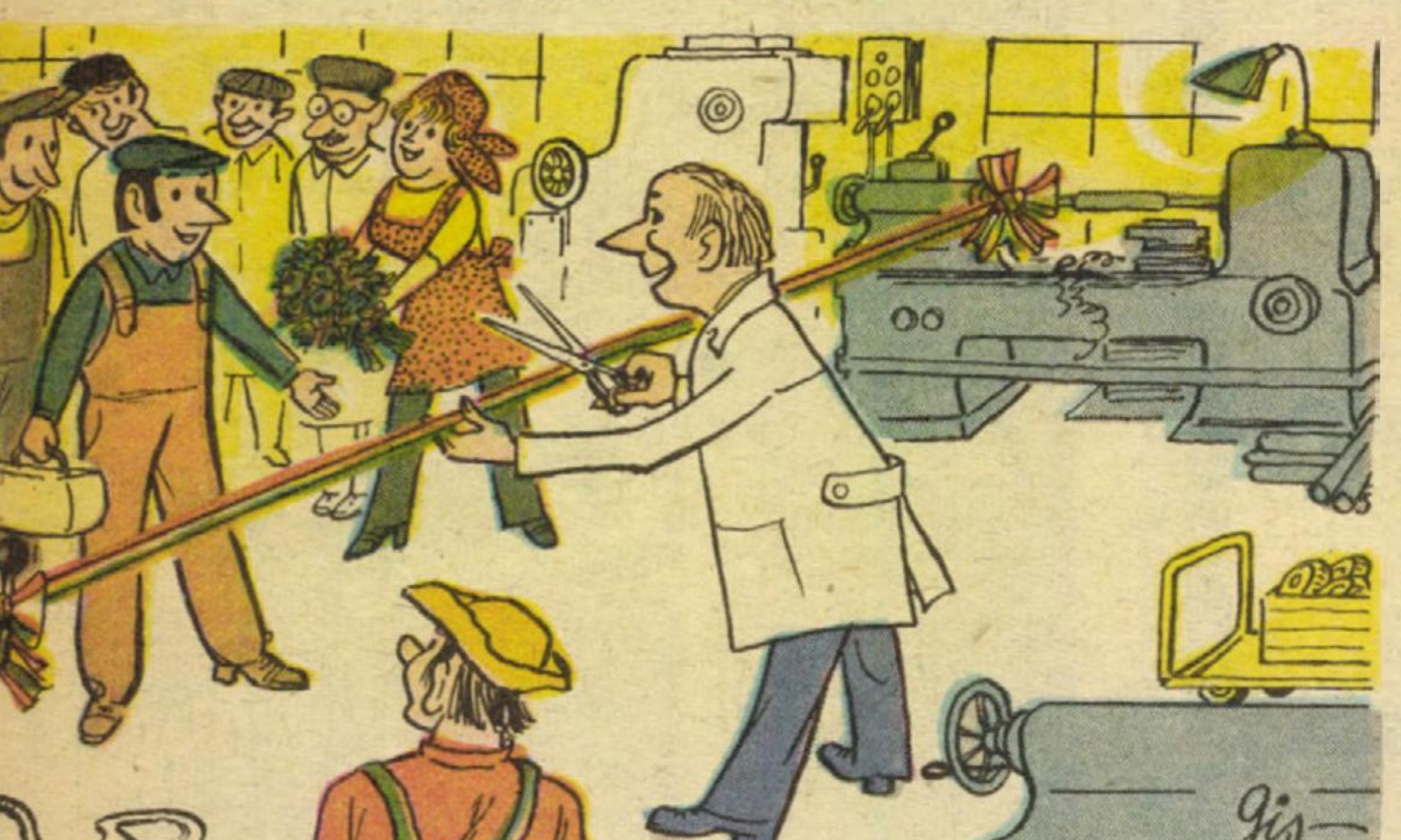

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-12 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

ŐK IS?

Egy hír a Yorkshire Post című lapból:

„A spofforthi új autóbuszváróterem jól tervezett, masszív építmény. Megvédi az utasokat a széltől és az esőtől. Mégcsak ablakai sincsenek, amelyeket a huligánok betörhetnének. Valójában egyetlen csekély hibáját fedezhettük fel: jó száz yardnyira van a buszmegállótól."

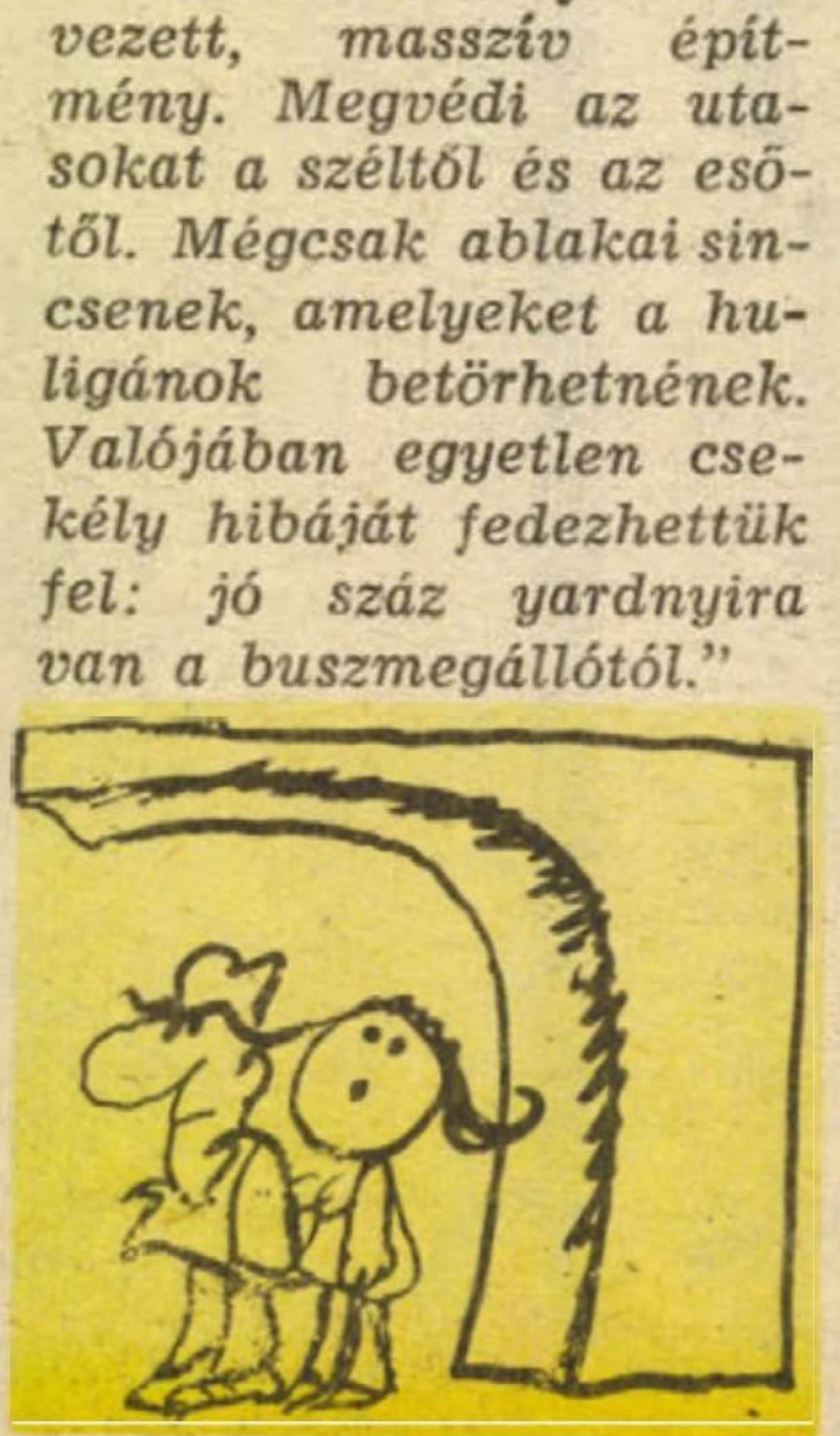

JÓL KEZDŐDIK

A fiatal Kapornai megnősült és barátainak mutogatja az esküvői képeket. Megkérdi az egyik barátja: — Miért állsz olyan messze a feleségedtől? — Vízszintes 1 — függőleges 27 — feleli az újdonsült férj. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 22-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VIZSZINTES

13. Nép, Új-Guinea és Melanézia őslakója
14. Amerikai költő és novellaíró (1809—1849)
15. Bemondás egy meglehetősen divatjamúlt kártyajátékban
16. O. P.
17. A függ. 29 kezdete
18. . . agédia
19. Annak a németországi helységnek a neve, ahol a szovjet és az amerikai csapatok a világháború végén találkoztak (az Elba mellett)
20. Újságban, folyóiratban több is található
22. Megszólítás volt a latinos műveltség korában („uram!")
23. D. N.
24. A szónoklás tudománya
26. Geometriai fogalom
27. Agyagból égetett dísztárgyak készítésével foglalkozó ipar
28. Egyik helyről a másikra szólít
30. S
31. Hirtelen megránt
33. Szerény hatáskörű hivatali dolgozó
35. Csak állítmányból és alanyból áll
37. E. T. U.
38. Ételbe kell
39. E. S. Y.
40. Emberi méltóságában szégyenít meg valakit
41. Kettős mássalhangzó
42. Tél — összevissza
44. A komlóban van (?)
45. Újra, megint
46. Tragikus fogyatékossága van
49. Az okozat eredője
51. A színészre szokták mondani
52. Földmunkát végez
53. Elengedhetetlen kelléke a magyaros kosztnak
56. A legújabb motorossport (ahogyan kiejtjük)
57. A halogénelem és hidrogén egyesüléséből keletkezett sav jelzője
58. E. D.
59. . . .-Kiu (japán szigetcsoport)
61. Kiváló német zongoraművész (Emil, 1862—1942)
63. A gondolat kifejezésére szolgál

FÜGGŐLEGES

1. Erdélyi főnemes, történetíró
2. Nem a legkellemesebb meteorológiai esemény
3. Semmi hibája
4. Színházi dolgozó (is)
5. Valamely állam vagy birodalom egyik része
6. . . ium (kábítószer)
7. Germán nép volt időszámításunk kezdetén
8. Garcia Lorca színművének címe
9. Az újabb zenemozgalmak egyik jelszava (magyarul: hangnemnélküliség)
10. Iránymutató szó
11. Maró folyadék
12. A Szovjetunió egyik nagy városa
19. Te meg ő
21. Útlegel
22. Nagyszerű győzelmet aratott
25. Szarvasmarha — németül
26. Vaspálya
29. Petőfi Sándor édesanyjának neve
32. Ennek a svájci szabadsághősnek a neve a tökalsón olvasható
34. Háziállat hímje
36. Nem fontos, ne is beszéljünk róla
37. Gyorsan meglóg
43. Európai államelnök
44. . . . -füred (üdülőhely Csehszlovákiában)
47. „Hamis ütőkártya" — két másik szóval
48. Gyereke van
50. Afrikai főváros
54. Latin prepozíció (. . . . festa)
55. Az ókori római naptárban a hónap közepe
57. Vietnami város
60. Igevégződés
62. Nem az

1 A	2 Z	3 É	4 R	5 T	H	6 O	7 G	8 Y	H	9 A	10 E	11 L	12 V	Á
13 P	Á	P	U	A	■	14 P	O	E	■	15 T	R	U	L	L
16 O	P	■	17 H	R	U	■	18 T	R	19 T	O	R	G	A	U
20 R	O	21 V	A	T	■	22 D	O	M	I	N	E	■	23 D	N
■	24 R	E	T	O	25 R	I	K	A	■	A	■	26 S	I	K
27 K	E	R	Á	M	I	A	■	■	28 E	L	29 H	I	V	■
30 É	S	■	31 R	A	N	D	32 I	T	■	33 I	R	N	O	34 K
35 T	Ö	36 M	O	N	D	A	T	■	37 É	T	U	■	38 S	O
T	■	39 É	S	Y	■	40 L	E	A	L	Á	Z	■	41 Z	S
42 É	43 T	L	■	■	44 O	M	L	■	45 I	S	M	É	T	■
46 V	I	L	47 Á	G	T	A	L	48 A	N	■	Á	■	49 O	50 K
51 Á	T	É	L	■	52 Á	S	■	53 P	A	54 P	R	55 I	K	A
56 G	O	K	A	R	T	■	57 H	A	L	O	I	D	■	I
H	■	58 E	D	■	59 R	60 I	U	■	■	61 S	A	V	62 E	R
A	S	S	V	K	A	K	É	P	E	T	■	63 S	Z	O

HAJNALI PÁRBESZÉD

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„— Én tengernagy vagyok és nem portás.

— Akkor hívjon egy hajót."

100—100 forintot nyert:

Jakócs Zsigmondné, 5000 Szolnok, Kun Béla krt. 3., Ambrus Istvánné, 1114 Bp., Bartók B. u. 41., Böröcz Sándor 9346 Vadosfa.

A díjakat postán küldjük el.

```
éntengernagyvag
vorarlberg  ily
abor ib orinoco
 ellenör an  ak
ali öklel t izé
kabala hatalmas
klu   paderborn
ofszet bi z l e
rrz mimikri arm
hé hit lohad op
idh cilike domo
v a hc tá sárvár
jura arcsom int
o aduc izsop iá
negyhajot rudas
```

AGGÓDÓ KISLÁNY

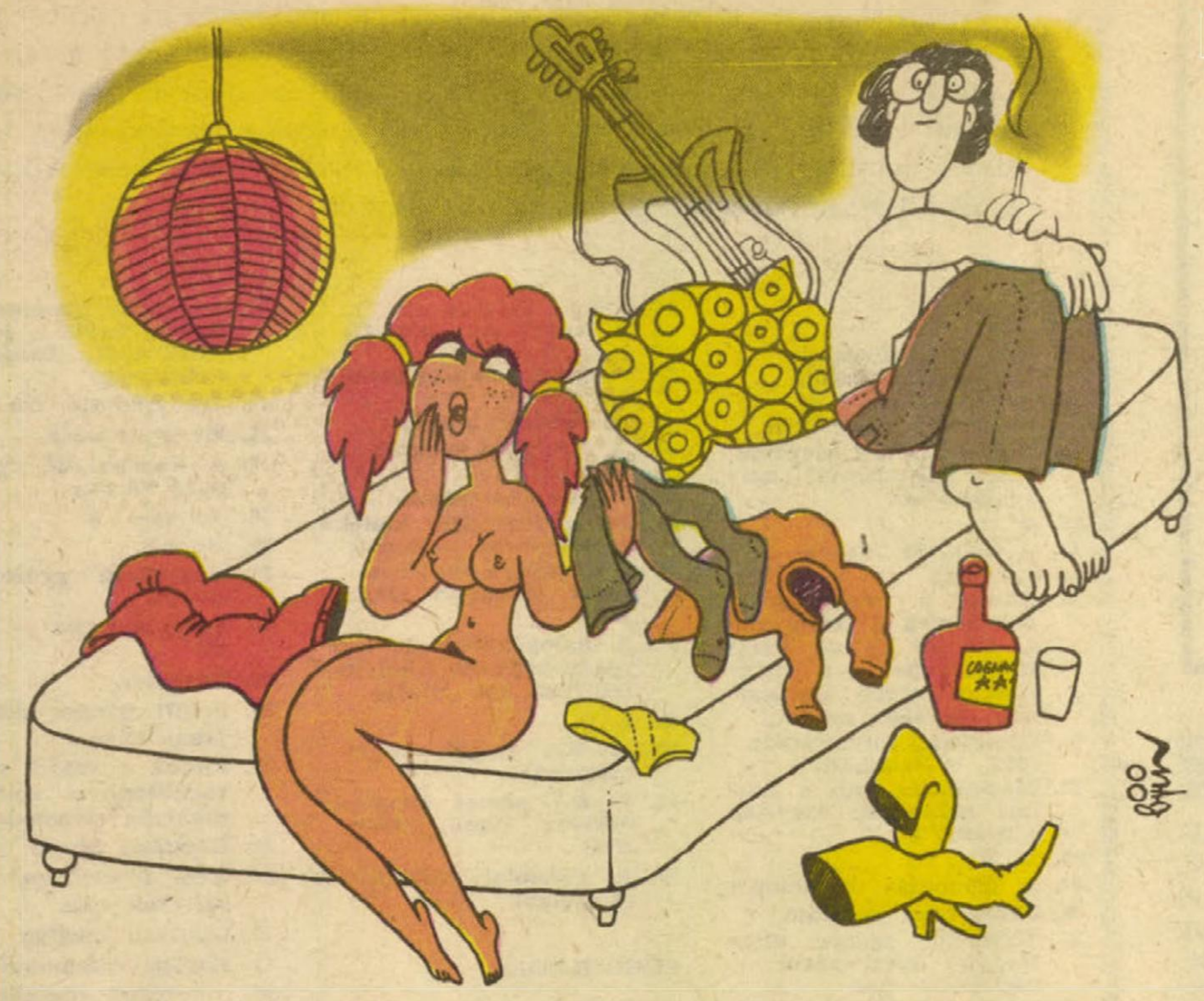

– Ha a mamám meglátja, hogy megint elszakítottam a harisnyámat, letöri a derekamat!

AZ ELSŐ TAVASZI SÉTA

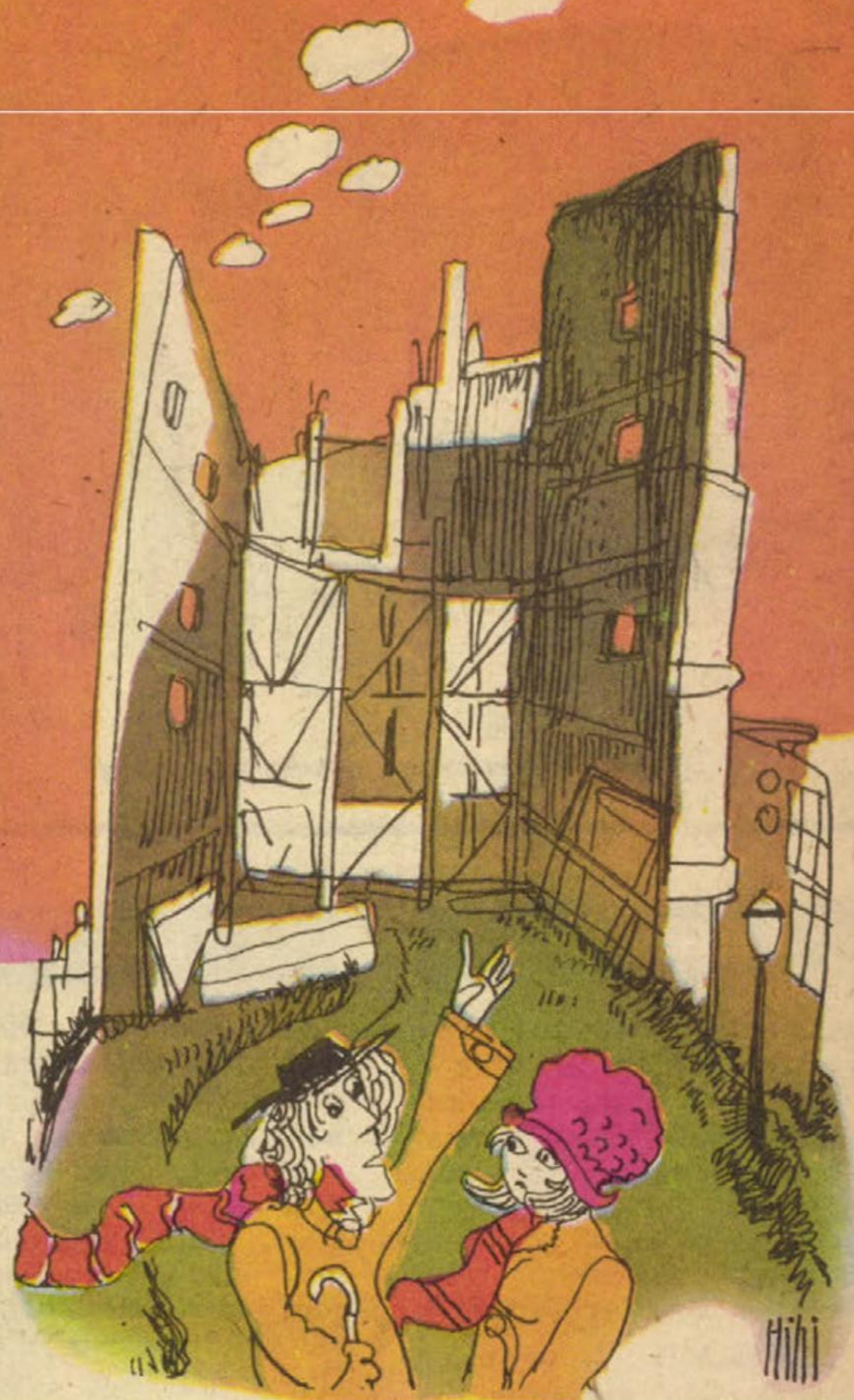

– Esküszöm neked, hogy tavaly itt még egy remek zöld domboldal volt!

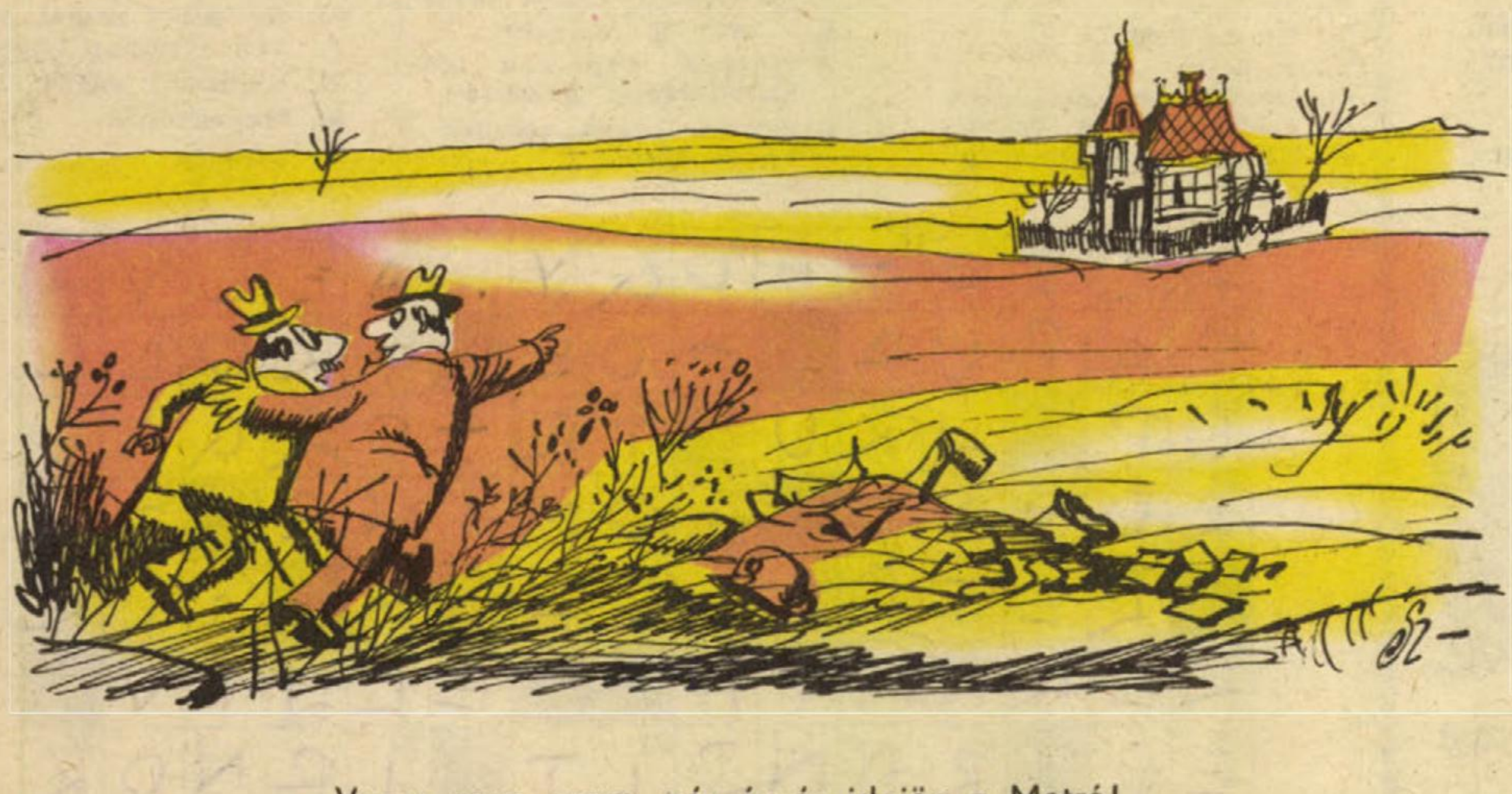

– Vegye meg, uram, pár év és idejön a Metró!

MUNKAERŐCSÁBÍTÁS

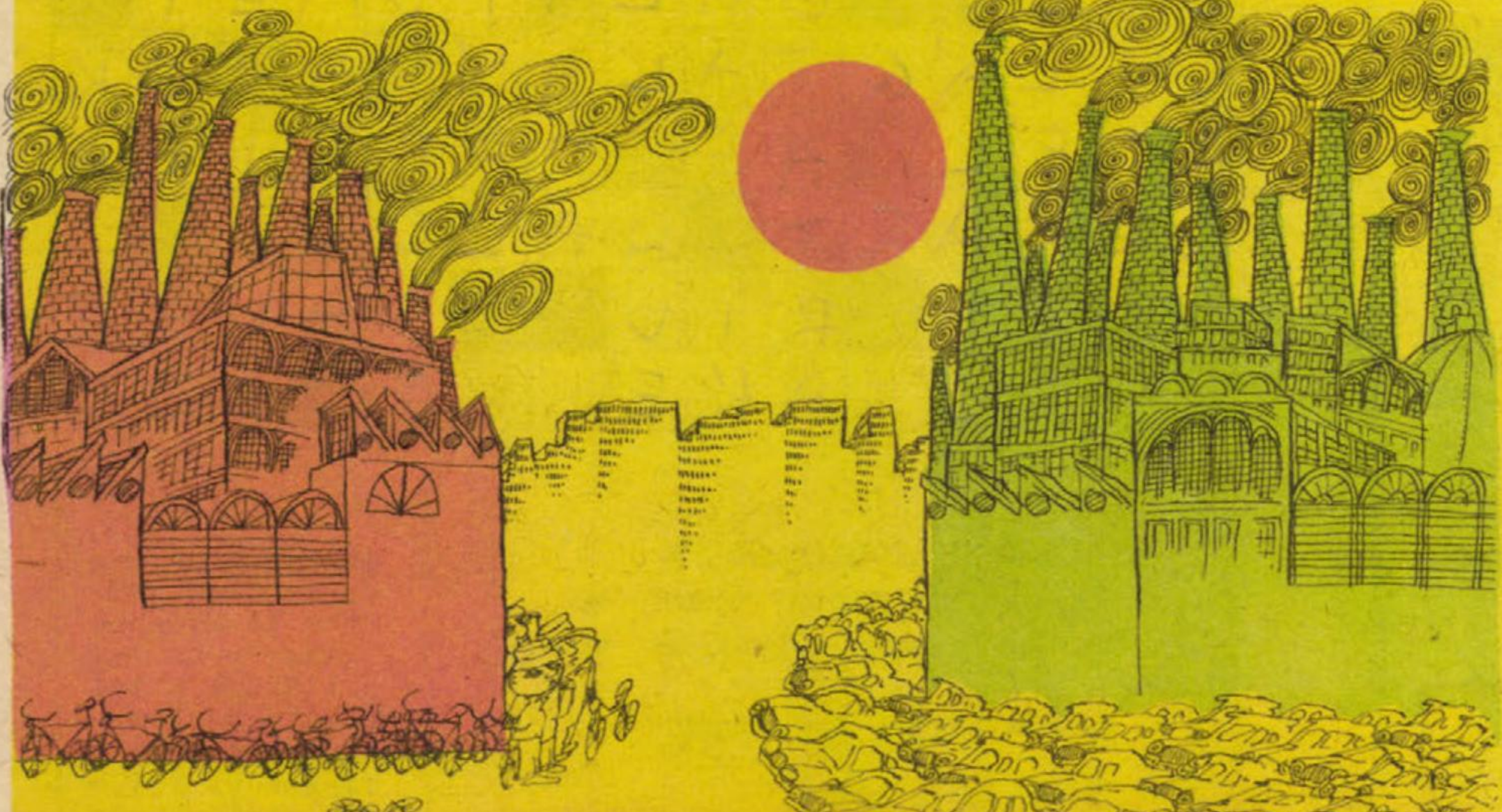

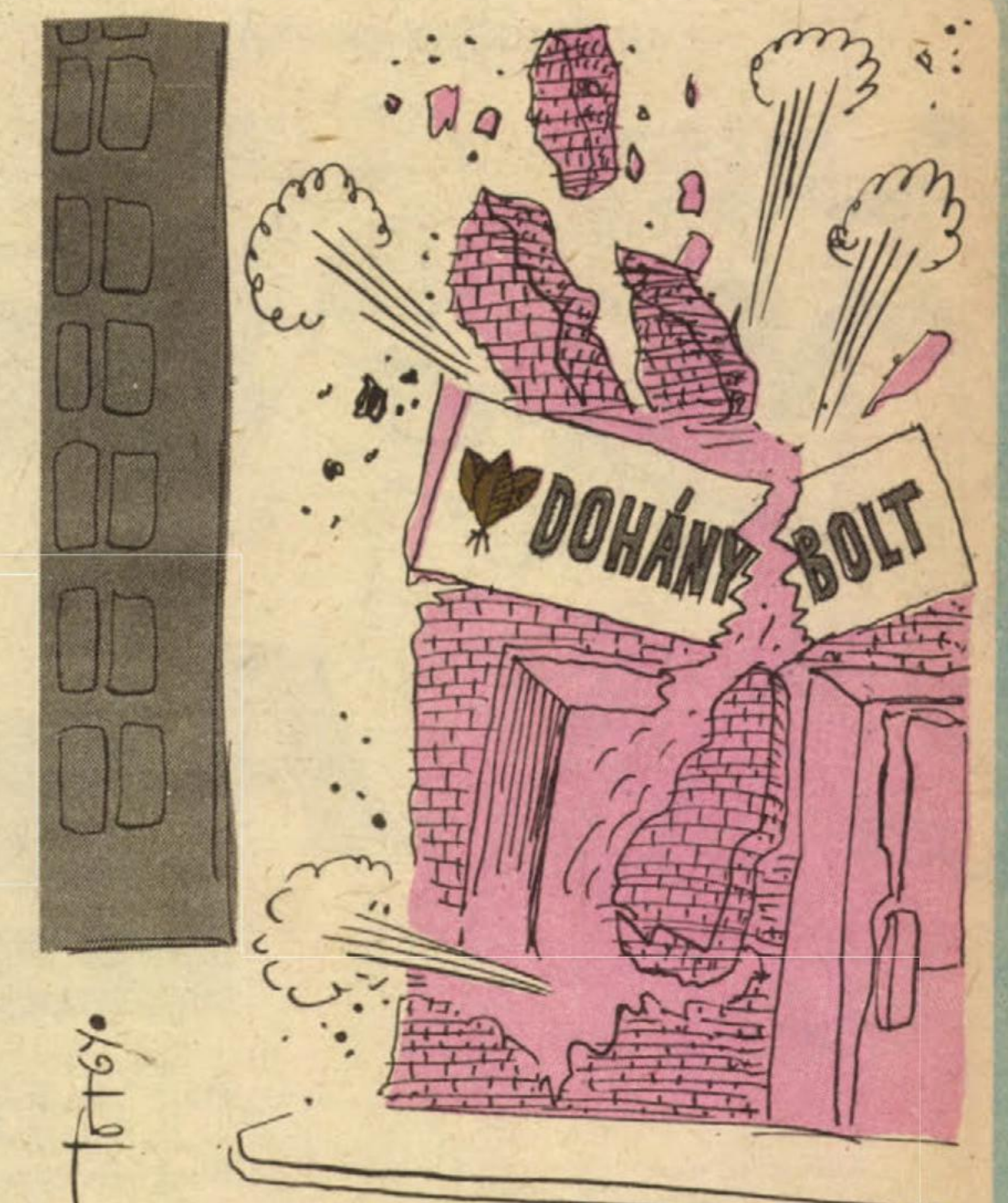

– Ugy látszik, a dohanyzást ellenző erők már a túlkapásoktól sem riadnak vissza!